

KÖRNYEZETVÉDELMI ÉS VÍZÜGYI ÉRTESEÍTŐ

A KÖRNYEZETVÉDELMI ÉS VÍZÜGYI MINISZTERIUM HIVATALOS LAPJA

FELHÍVÁS!

Felhívjuk tisztelt Előfizetőink figyelmét az értesítő utolsó oldalán közzétett tájékoztatóra és a 2007. évi előfizetési árainkra

TARTALOM

	Oldal
Kormányrendeletek	
213/2006. (X. 27.) Korm. r. Az üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek kereskedelméről szóló 2005. évi XV. törvény végrehajtásának egyes szabályairól	1691
214/2006. (X. 31.) Korm. r. A környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszerben (EMAS) részt vevő szervezetek nyilvántartásáról.	1707
229/2006. (XI. 20.) Korm. r. A 2007. évre vonatkozó Országos Statisztikai Adatgyűjtési Program módosított és új adatgyűjtéseiről	1712
Miniszteri rendeletek	
75/2006. (X. 31.) GKM r. A víziközelkedés rendjéről szóló 39/2003. (VI. 13.) GKM rendelet módosításáról	1712
43/2006. (XI. 13.) KvVM r. A Kámoni Arborétum Természetvédelmi Terület bővítéséről és határainak módosításáról szóló 20/2003. (XII. 16.) KvVM rendelet módosításáról	1712
44/2006. (XI. 17.) KvVM r. A Szeghalmi Kék-tó természetvédelmi terület országos jelentőségű védett természeti területté történő átminősítéséről és természetvédelmi kezeléséről	1714
10/2006. (XI. 3.) MeHVM–SzMM–FVM–GKM–KvVM–PM e. r. Az Európai Unió strukturális alapjaiból, valamint Kohéziós Alapjából származó támogatásokhoz kapcsolódó költségvetési előirányzatok felhasználásának részletes szabályairól szóló 6/2005. (III. 23.) TNM–FMM–FVM–GKM–KvVM–PM–TNM együttes rendelet módosításáról	1715
Az Alkotmánybíróság határozatai	
32/B/1999. AB határozat.	1722
37/2006. (IX. 20.) AB határozat	1729
60/2006. (XI. 9.) AB határozat	1733
Kormányhatározatok	
2174/2006. (X. 17.) Korm. h. A nemzeti és állami ünnepek, valamint más kiemelkedő fontosságú rendezvények előkészítéséről és lebonyolításáról szóló 2106/2005. (VI. 6.) Korm. határozat módosításáról	1734
2190/2006. (XI. 15.) Korm. h. A 2006 júniusában folytatott védekezési tevékenységről és annak költségeiről, különös tekintettel a Hernád árvízvédekezésre	1736
2194/2006. (XI. 20.) Korm. h. A Magyar–Román Környezetvédelmi Vegyes Bizottság 4. ülése jegyzőkönyvének jóváhagyásáról	1736
A Miniszterelnök határozata	
23/2006. (XI. 15.) ME h. A határokat átlépő vízfolyások és nemzetközi tavak védelméről és használatáról szóló ENSZ EGB Egyezmény Részletes Felelő Ertekezlete ülésén való magyar részvételéről	1736

A tartalomjegyzék az 1690. oldalon folytatódik.

A Kormányzati Koordinációs Bizottság határozata

2/2006. (X. 13.) sz. hat. A katasztrófák elleni védekezés 2007. évre tervezett megelőzési, felkészülési feladataira és azok pénzügyi forrásigényére vonatkozó tervvel kapcsolatban	1737
--	------

Miniszteri utasítások

22/2006. (K. V. Ért. 12.) KvVM ut. A környezetvédelmi és vízügyi miniszter felügyelete alá tartozó egyes szervek létszámcsökkentéséről.	1737
23/2006. (K. V. Ért. 12.) KvVM ut. A lobbisták fogadásának rendjéről.	1739

Felhívás

A Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium felhívása a környezetvédelmi és vízügyi miniszter ágazatába tartozó szakképesítésekre vonatkozó Országos szakmai szakértői és Országos szakmai vizsgálóknői névjegyzékbe történő jelentkezésre	1740
---	------

Közlemények

A RECYCLOMED Gyógyszeripari Csomagolási Hulladék Hasznosítását Koordináló Kht. közleménye a 2007. január 1-jétől érvényes hasznosítási díjakról	1746
Az Országos Tisztifőorvosi Hivatal Országos Gyógyhelyi és Gyógyfürdőügyi Főigazgatóságának 33/2006. (EüK. 21.) Gyf. közleménye Somogyvár K-4 OKK számú kút vizének elismert ásványvíz megnevezését engedélyező határozat módosításáról	1747
Az Országos Tisztifőorvosi Hivatal Országos Gyógyhelyi és Gyógyfürdőügyi Főigazgatóságának 34/2006. (EüK. 21.) Gyf. közleménye Dombóvár B-78 OKK számú kút vize számára természetes ásványvíz megnevezés használatának engedélyezéséről	1747
Az Országos Tisztifőorvosi Hivatal Országos Gyógyhelyi és Gyógyfürdőügyi Főigazgatóságának 35/2006. (EüK. 21.) Gyf. közleménye Nyíregyháza B-585 OKK számú kút vize számára gyógyvíz megnevezés használatának engedélyezéséről	1747
Az Országos Tisztifőorvosi Hivatal Országos Gyógyhelyi és Gyógyfürdőügyi Főigazgatóságának 36/2006. (EüK. 21.) Gyf. közleménye Tiszaörs K-18 OKK számú kút vize számára gyógyvíz megnevezés használatának engedélyezéséről	1747
Az Országos Tisztifőorvosi Hivatal Országos Gyógyhelyi és Gyógyfürdőügyi Főigazgatóságának 37/2006. (EüK. 21.) Gyf. közleménye Máriapócs K-51 OKK számú kút vizének elismert ásványvíz megnevezését engedélyező határozat módosításáról	1747
Az Országos Tisztifőorvosi Hivatal Országos Gyógyhelyi és Gyógyfürdőügyi Főigazgatóságának 38/2006. (EüK. 21.) Gyf. közleménye Szeged B-384 OKK számú kút vizét gyógyvízzé minősítő határozat visszavonásáról	1747
Az Országos Tisztifőorvosi Hivatal Országos Gyógyhelyi és Gyógyfürdőügyi Főigazgatóságának 39/2006. (EüK. 21.) Gyf. közleménye Bicske K-40 OKK számú kút vize számára természetes ásványvíz megnevezés használatának engedélyezéséről	1748
Az Országos Tisztifőorvosi Hivatal Országos Gyógyhelyi és Gyógyfürdőügyi Főigazgatóságának 40/2006. (EüK. 21.) Gyf. közleménye Visegrádi Rehabilitációs Szakkórház számára gyógyfürdő megnevezés használatának engedélyezéséről	1748
Az Országos Tisztifőorvosi Hivatal Országos Gyógyhelyi és Gyógyfürdőügyi Főigazgatóságának 41/2006. (EüK. 21.) Gyf. közleménye Hévízi Hotel Aquamarin számára gyógyszálló megnevezés használatát engedélyező határozat módosításáról	1748
Az Országos Tisztifőorvosi Hivatal Országos Gyógyhelyi és Gyógyfürdőügyi Főigazgatóságának 42/2006. (EüK. 21.) Gyf. közleménye Akasztó K-110 OKK számú kút vizének elismert ásványvíz megnevezését engedélyező határozat módosításáról	1748
Az Országos Tisztifőorvosi Hivatal Országos Gyógyhelyi és Gyógyfürdőügyi Főigazgatóságának 43/2006. (EüK. 21.) Gyf. közleménye Hévízi Hotel Carbona számára gyógyszálló megnevezés használatát engedélyező határozat módosításáról	1748

Kormányrendeletek

A Kormány
213/2006. (X. 27.) Korm.
rendelete

az üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek
kereskedelméről szóló
2005. évi XV. törvény végrehajtásának
egyes szabályairól

Az üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek kereskedelméről szóló 2005. évi XV. törvény (a továbbiakban: Üht.) 20. §-a (5) bekezdésének *a*) és *c*) pontjában és a környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény 36. §-ban kapott felhatalmazás alapján a Kormány a következőket rendeli el:

[Az Üht. 4. §-ához]

A kibocsátási engedély

1. §

(1) Az *1. mellékletben* meghatározott üvegházhatású gázkibocsátással járó tevékenység (ideértve a próbaüzemet is) csak az Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség (a továbbiakban: környezetvédelmi hatóság) által kiadott kibocsátási engedély alapján végezhető.

(2) A kibocsátási engedély iránti kérelem részletes tartalmi követelményeit a *2. melléklet* állapítja meg. A környezetvédelmi és vízügyi miniszter (a továbbiakban: miniszter) a kibocsátási engedély iránti kérelemre vonatkozó adatlapokat és a kitöltési útmutatót közleményben teszi közzé a Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium (a továbbiakban: minisztérium) hivatalos lapjában, valamint honlapján.

(3) A 314/2005. (XII. 25.) Korm. rendelet alapján egyéges környezethasználati engedélyhez kötött tevékenységek esetén a kibocsátási engedély iránti kérelmet az egyéges környezethasználati engedély jogerőre emelkedését követően kell benyújtani a környezetvédelmi hatósághoz.

(4) A (3) bekezdés alá nem tartozó tevékenységek esetén a kibocsátási engedély iránti kérelmet a környezethasználat feltételeit megállapító engedély jogerőre emelkedését követően kell benyújtani.

(5) A környezetvédelmi hatóság a kibocsátási engedélyt a környezethasználat feltételeit megállapító engedélyben foglaltakra tekintettel kiadja, ha megállapítja, hogy az üzemeltető képes az üvegházhatású gázok kibocsátásait a 2. § szerint nyomon követni és arról jelentést tenni. A kibocsátási engedély részletes tartalmi követelményeit a *3. melléklet* állapítja meg.

(6) Ugyanazon üzemeltető által egy – a társasági és osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény 4. § 33. pontja szerinti – telephelyen működtetni kívánt több tevékenység esetén az üzemeltető kérheti egyetlen kibocsátási engedély kiadását. A kérelemben a 2. melléklet szerinti adatokat valamennyi, technológiailag nem egybe tartozó tevékenységre külön-külön kell megadni.

(7) A kibocsátási engedélyt a környezetvédelmi hatóság rendszeresen, de legalább ötévente felülvizsgálja. Ha a környezetvédelmi hatóság a felülvizsgálat eredménye alapján megállapítja, hogy

a) az engedély kiadásakor megállapított feltételek megváltoztak, az engedélyt megfelelően módosítja, illetőleg

b) ha az engedély kiadásához szükséges valamely feltétel nem áll fenn, a kibocsátási engedélyt visszavonja.

[Az Üht. 5. § (1) bekezdéséhez]

A kibocsátások nyomon követése, jelentéstétel

2. §

(1) Az üzemeltető köteles a kibocsátási engedély hatálya alá tartozó üvegházhatású gázkibocsátását az *5. mellékletben* foglaltakra tekintettel, a Bizottság 2004/156/EK határozata és a kibocsátási engedély szerint nyomon követni és arról a környezetvédelmi hatóság részére a tárgyévet követő március 31-ig külön jogszabály szerint hitelesített jelentést tenni, a (2) bekezdés szerinti adatlapok felhasználásával.

(2) A miniszter az (1) bekezdés szerinti hitelesített jelentésre, valamint a (4) bekezdés szerinti változás-bejelentésre vonatkozó adatlapokat és a kitöltési útmutatót közleményben teszi közzé a minisztérium hivatalos lapjában, valamint honlapján.

(3) Az (1) bekezdésben meghatározottakon túl a környezetvédelmi hatóság jogosult – az engedélyben meghatározott tevékenységekre vonatkozóan, az engedélyben és az alkalmazandó jogszabályokban foglalt követelmények teljesítéséhez szükséges – további rendszeres, illetve eseti információkat kérni.

(4) Az üzemeltető köteles a *4. mellékletben* meghatározott adatok megváltozását, és a tevékenység végzéséhez kapcsolódó eseményeket az ott megjelölt határidővel – a (2) bekezdés szerint közzétett adatlapok felhasználásával – bejelenteni.

(5) A környezetvédelmi hatóság a 4. melléklet 1., 3. és 4. pontja szerinti esetben ugyanazon engedélyazonosító alatt új kibocsátási engedélyt ad ki, vagy a módosítás iránti kérelmet elutasítja.

(6) A 66/2006. (III. 27.) Korm. rendelet 1. § (3) bekezdés *a*) pontja szerint bezáró létesítmény üzemeltetője a be-

zárás napjától számított 30 napon belül köteles a tevékenység folytatásának idejére vonatkozóan, külön jogszabály szerint hitelesített jelentést tenni. Ha a bezárás évére vonatkozó kibocsátási jelentés benyújtásának határideje korábban van, mint március 31., akkor az (1) és az e bekezdés szerinti jelentéstétel együttesen teljesítendő.

[Az Üht. 6. § (1)–(2) bekezdéséhez]

A Nemzeti Kiosztási Terv

3. §

(1) A Kormány a Nemzeti Kiosztási Tervet (a továbbiakban: Kiosztási Terv) e rendelet 3–7. §-ai szerinti eljárásban fogadja el.

(2) A Kiosztási Terv elkészítése során a Kormány figyelembe veheti különösen

- a) a kibocsátási engedélyezés során benyújtott adatokat;
- b) a kibocsátási engedéllyel rendelkező létesítmények hitelesített kibocsátási jelentésében benyújtott adatokat;
- c) az e rendeletnek megfelelően előírt kiegészítő adat szolgáltatás során benyújtott egyéb adatokat;
- d) a Magyar Energia Hivatal szakvéleményét;
- e) a rendelkezésre álló makrogazdasági és technológiai adatokat, valamint előrejelzéseket.

4. §

(1) Az Üht. 2. mellékletében megjelölt alapelvekkel összhangban a kibocsátási egységek kiosztásának tervezett elveit a miniszter – a gazdasági és közlekedési miniszterrel egyetértésben – a kereskedési időszak kezdetét megelőző második év január 1-jéig véleményezés céljából közleményben teszi közzé a minisztérium hivatalos lapjában, valamint honlapján.

(2) Az (1) bekezdés szerint közzétett kiosztási elvekre a közzétételt követő január 31-ig írásban vagy elektronikus úton bárki észrevételt tehet.

(3) A miniszter – a gazdasági és közlekedési miniszterrel együtt – mérlegeli a véleményezők észrevételeit, és az észrevételekről, valamint elutasított észrevételek esetén – a nyilvánvalóan alaptalan észrevételek kivételével – az elutasítás indokairól összefoglalót készít, amelyet a minisztérium honlapján az 5. § (1) bekezdés szerinti közleménnyel egyidejűleg közzétesz. A minisztert egyedi válaszadási kötelezettség nem terheli.

5. §

(1) A kibocsátási egységek kiosztásának elveit, kiválasztásuk indokaival együtt a miniszter – a gazdasági és

közlekedési miniszterrel egyetértésben – a kereskedési időszak kezdetét megelőző második év február 28-ig közleményben teszi közzé a minisztérium hivatalos lapjában, valamint honlapján. Ezen közleményben egyúttal a miniszter közzéteszi a 8. § (2) bekezdés, valamint a 11. § (2) bekezdés szerinti nyomtatványokat is.

(2) A miniszter a Kiosztási Terv tervezetét – a gazdasági és közlekedési miniszterrel egyetértésben – a kereskedési időszak kezdetét megelőző második év március 31-ig véleményezés céljából közleményben teszi közzé a minisztérium hivatalos lapjában, valamint honlapján.

(3) A Kiosztási Terv (2) bekezdés szerint közzétett tervezetere a közzétételt követő április 30-ig írásban vagy elektronikus úton bárki észrevételt tehet.

(4) A kereskedési időszak alatt tervezett új beruházások felmérése érdekében a kereskedési időszak kezdetét megelőző harmadik év október 1-jétől a Kiosztási Terv tervezetének közzétételéig a miniszter – a gazdasági és közlekedési miniszterrel együtt – valamennyi érintett ágazat bevonásával konzultációt tart. Az ágazati konzultációk helyét és idejét a miniszter a minisztérium hivatalos lapjában, valamint honlapján teszi közzé.

(5) A (3) bekezdés szerint benyújtott észrevételeket, továbbá a (4) bekezdés szerinti konzultációk eredményeit a miniszter – a gazdasági és közlekedési miniszterrel együtt – mérlegeli a Kiosztási Terv véglegesítése során. A miniszter az észrevételekről, valamint elutasított észrevételek esetében – a nyilvánvalóan alaptalan észrevételek kivételével – az elutasítás indokairól összefoglalót készít, amelyet a Kiosztási Terv tartalmát megállapító, a (6) bekezdés szerint elfogadott kormányhatározattal egyidejűleg a minisztérium honlapján közzétesz. A minisztert egyedi válaszadási kötelezettség nem terheli.

(6) A Kormány a Kiosztási Terv tartalmáról, valamint annak az Európai Bizottság (a továbbiakban: Bizottság) és az Európai Gazdasági Térség tagállamai részére történő megküldéséről a kereskedési időszak kezdetét megelőző második év június 30-ig határozatban rendelkezik. A Kiosztási Terv továbbításáról a miniszter gondoskodik. A kormányhatározatot a miniszter a minisztérium honlapján közzéteszi.

6. §

(1) Amennyiben a Bizottság a Kiosztási Tervet részben vagy egészben elutasítja, azt a miniszter az elutasítás kézhezvételétől számított harminc napon belül a Bizottság észrevételeinek megfelelően, a gazdasági és közlekedési miniszterrel egyetértésben átdolgozza, és az átdolgozott változatot – a módosítás tartalmát és indokait összefoglaló tájékoztatóval együtt – a minisztérium honlapján közzéteszi.

(2) A Kiosztási Terv (1) bekezdés szerint átdolgozott változatára a közzétételt követő tizenöt napon belül írásban vagy elektronikus úton bárki észrevételt tehet.

(3) A miniszter mérlegeli a véleményezők észrevételeit, és az észrevételekről, valamint elutasított észrevételek esetén – a nyilvánvalóan alaptalan észrevételek kivételével – az elutasítás indokairól összefoglalót készít, amelyet a Kiosztási Terv tartalmát megállapító, a (4) bekezdés szerint elfogadott kormányhatározattal egyidejűleg a minisztérium honlapján közzétesz. A minisztert egyedi választási kötelezettség nem terheli.

(4) A (2) bekezdés szerinti észrevételek benyújtási határidejének lejártát követő harminc napon belül a Kormány a Kiosztási Terv tartalmáról, valamint annak a Bizottság és az Európai Gazdasági Térség tagállamai részére történő ismételt megküldéséről határozatban rendelkezik. A Kiosztási Terv továbbításáról a miniszter gondoskodik.

(5) A Kormány a Kiosztási Tervet – a Bizottság által történt jóváhagyását követő harminc napon belül – rendeletben hirdeti ki.

[Az Üht. 6. § (3) bekezdéséhez]

A Nemzeti Kiosztási Lista

7. §

(1) A Nemzeti Kiosztási Lista (a továbbiakban: Kiosztási Lista) tételesen, éves bontásban meghatározza a térítésmentesen kiosztandó kibocsátási egységek mennyiségét minden olyan létesítmény számára, mely a kereskedési időszakra vonatkozó Kiosztási Terv 5. § (6) bekezdése szerinti elfogadása idején jogerős kibocsátási engedéllyel rendelkezik.

(2) A Kiosztási Lista elkészítése során – a Kiosztási Terv által megállapított keretszámoknak és kiosztási alapelveknek megfelelően – a Kormány figyelembe veheti különösen:

- a) a hitelesített kibocsátási jelentéseket;
- b) a (3) bekezdés szerint szolgáltatott kiegészítő adatokat.

(3) A Kiosztási Lista megalapozása céljából a kibocsátási engedéllyel rendelkező létesítmények üzemeltetőitől a miniszter legkésőbb a kereskedési időszak kezdetét megelőző második év június 30-ig e rendelet 6. mellékletének 1. pontjában szereplő – az 5. § (1) bekezdés szerinti közlemény részeként közzétett – adatok megadását kérheti.

(4) A (3) bekezdés szerinti adatszolgáltatás hiányos vagy 30 napot meghaladó késedelmes teljesítése esetén a miniszter a be nem nyújtott információkat a rendelkezésre álló adatok alapján állapítja meg.

8. §

(1) A Kiosztási Lista tervezetét a miniszter – a gazdasági és közlekedési miniszterrel egyetértésben – a Kiosztási

Terv 6. § (5) bekezdés szerinti kihirdetését követő 15 napon belül észrevételezés céljából közleményben teszi közzé a minisztérium hivatalos lapjában, valamint honlapján.

(2) A Kiosztási Lista tervezetében az egyes létesítmények részére kiosztani tervezett kibocsátási egységek mennyiségére vonatkozóan az érintett létesítmény üzemeltetője a miniszternél számítási hibára vagy egyéb elírásra hivatkozva az (1) bekezdés szerinti közzétételt követő 30 napon belül írásban észrevételt tehet. Az észrevételhez csatolni kell a hiba fennállását megalapozó számításokat és dokumentumokat.

(3) E rendelet vonatkozásában elírásnak vagy számítási hibának minősül különösen, ha

- a) a Kiosztási Tervben a létesítmény vonatkozásában feltüntetett termelési és kibocsátási adatok nem egyeznek meg az üzemeltető által szolgáltatott adatokkal;
- b) az adott létesítmény részére a kibocsátási egységek kiosztani tervezett mennyisége nem egyezik meg a szolgáltatott és ellenőrzött adatoknak a Kiosztási Tervben megjelölt képletekbe történő behelyettesítése után számolt eredménnyel.

(4) A miniszter a (2) bekezdés szerint benyújtott észrevételeket a Nemzeti Kiosztási Lista véglegesítése során megfelelően figyelembe veszi. A számítási hibára vagy egyéb elírásra vonatkozó észrevételek kapcsán a minisztert egyedi választási kötelezettség terheli.

(5) A Kiosztási Listát a Kormány a kereskedési időszak kezdetét megelőző második év december 31-ig rendeletben hirdeti ki. A miniszter egyidejűleg gondoskodik a 2216/2004/EK bizottsági rendelet XIV. mellékletének megfelelő kiosztási terv táblának a Bizottság részére történő megküldéséről.

[Az Üht. 10. § (1) bekezdéséhez és a 7. § (2)–(3) bekezdéséhez]

A kibocsátási egység jóváírása és törlése

9. §

(1) A jegyzékkezelő a kibocsátási egységek esedékes éves mennyiségét minden év február 28-ig írja jóvá az üzemeltető számláján.

- (2) A jegyzékkezelő törli a kibocsátási egységet:
  - a) a kibocsátási egység jogosultjának a jegyzék kezelőjéhez eljuttatott nyilatkozata alapján bármikor;
  - b) a visszaadást követően az adott év június 30-án;
  - c) a kereskedési időszak végét követő év május 1-jén, ha a kibocsátási egység még nem került törlésre az a) vagy b) pont szerint.

(3) A második és az azt követő kereskedési időszakot követően a (2) bekezdés c) pontja szerint törölt kibocsátási egységek helyett a jegyzék kezelője a kibocsátási egység

jogosultjának számláján a törölt egységekkel megegyező mennyiségű új kibocsátási egységet ír jóvá.

[Az Üht. 9. § (3) bekezdéséhez]

Vis maior-kiosztás

10. §

(1) Vis maior-kiosztás vonatkozásában elháríthatatlan külső oknak minősül különösen a létesítmény kibocsátásának növekedését közvetlenül eredményező, olyan előre nem látható esemény vagy akadály – így természeti katasztrófa, rongálás, fegyveres cselekmény –, melynek kiküszöbölése az üzemeltetőtől fokozott gondosság mellett sem várható el.

(2) Vis maior-kiosztásra irányuló kérelmet az üzemeltető az elháríthatatlan külső ok felmerülését követő év január 15-ig nyújthat be két példányban a környezetvédelmi hatósághoz. A kérelemben meg kell jelölni, hogy az elháríthatatlan külső ok milyen mértékű többletkibocsátást eredményezett, továbbá a kérelemhez csatolni kell a vis maior-kiosztást megalapozó dokumentumokat.

(3) A környezetvédelmi hatóság a kérelmet haladéktalanul továbbítja a miniszterhez. A miniszter a kérelmet jóváhagyás céljából haladéktalanul, de legkésőbb a kézhezvételtől számított tizenöt napon belül továbbítja a Bizottság részére.

(4) A miniszter a vis maior-kiosztás iránti kérelem Bizottság általi jóváhagyását követő tizenöt napon belül a megállapított kibocsátási egységek mennyiségét határozatba foglalja, és egyidejűleg értesíti a jegyzékkezelőt a kibocsátási egységeknek az üzemeltető számláján történő jóváírására érdekében.

[Az Üht. 10. § (3) bekezdéséhez]

Új belépők

11. §

(1) A Kiosztási Terv szerint az új belépő tartalékból kibocsátási egységekre jogosult üzemeltetők a kibocsátási egységek térítésmentes kiosztását az e jogosultságot megalapozó eseményt követő december 31-ig kérhetik a minisztertől. Ezen határidő elmulasztása jogvesztő.

(2) A kérelemhez csatolni kell a 6. mellékletében szereplő adatokat is, az 5. § (1) bekezdés szerinti nyomtatványok felhasználásával.

(3) A miniszter – a gazdasági és közlekedési miniszter véleményének figyelembevételével – a kiosztandó kibocsátási egységek mennyiségét a Kiosztási Tervben az új

belépő tartalék felhasználására vonatkozó szabályoknak megfelelően – termelői engedélyköteles tevékenységek esetén a Magyar Energia Hivatal szakvéleményének figyelembevételével határozatban állapítja meg a kérelem benyújtását követő év február 28-ig.

(4) A (3) bekezdés szerinti határozatot a miniszter haladéktalanul megküldi a jegyzékkezelő részére.

[Az Üht. 13. §-hoz]

Közös teljesítés

12. §

(1) Az 1. melléklet szerint azonos tevékenységet folytató, magyarországi székhellyel rendelkező létesítmények üzemeltetői írásban megállapodhatnak, hogy a kibocsátási egységek visszaadására az Üht. 11. §-a szerint fennálló kötelezettségüket az első, illetve a második kereskedési időszak alatt az általuk kiválasztott teljesítési megbízott útján teljesítik (közös teljesítés).

(2) A teljesítési megbízott:

- a) jogosult a közös teljesítésben részt vevő üzemeltetők számára megállapított kibocsátási egységek együttes mennyisége feletti rendelkezésre;
- b) köteles valamennyi üzemeltető nevében a kibocsátási egységek visszaadására;
- c) viseli a visszaadási kötelezettség elmulasztásából egyébként az üzemeltetőt terhelő jogkövetkezményeket.

(3) Teljesítési megbízottként az a gazdasági társaság jelölhető ki, akinek:

- a) nincsen magyarországi köztartozása, és
- b) nem áll csődeljárás, végelszámolás vagy felszámolás alatt.

(4) A megállapodásban a részt vevő üzemeltetők nyilatkoznak arról, hogy a közös teljesítés tartama alatt kibocsátási egységeik és üzemeltetői számláik felett a rendelkezési jogot teljes mértékben a teljesítési megbízott gyakorolja. A megállapodás tartama alatt az üzemeltetők kibocsátási egységei olyan összességet alkotnak, amely felett a teljesítési megbízott jelen jogszabály megkötéseivel, szabadon rendelkezhet anélkül, hogy a közös teljesítéshez szükséges egységek a teljesítési megbízott tulajdonába (számlájára) kerülnének. A közös teljesítésen kívüli, egyéb tranzakciók tekintetében a teljesítési megbízott a megbízás szabályai szerint jár el.

(5) Közös teljesítésre irányuló megállapodás legfeljebb egy kereskedési időszakra köthető. Ezen belül a megállapodás tartamát a felek naptári években szabadon állapítják meg.

(6) A megállapodás jóváhagyására irányuló kérelmet a közös teljesítéssel érintett időszak első évét megelőző szeptember 1-jéig kell a környezetvédelmi hatóság részére

két példányban benyújtani. A kérelmet a részt vevő üzemeltetők felhatalmazása alapján a kijelölt teljesítési megbízott nyújtja be.

(7) A kérelemben meg kell jelölni a közös teljesítésben részt vevő létesítményeket és azok üzemeltetőit, a teljesítési megbízottat, valamint a közös teljesítés tartamát. A kérelemhez csatolni kell az alábbiakat:

a) a közös teljesítésére vonatkozó megállapodást magyar nyelven, illetve a megállapodás magyar nyelvű hiteles fordítását;

b) a teljesítési megbízottra vonatkozó három hónapnál nem régebbi cégkivonatot, továbbá a cégbíróságon iktatott, de még el nem bírált változásbejegyzési kérelem hiteles másolatát; külföldi székhellyel rendelkező teljesítési megbízott esetén a regisztrációt megfelelően igazoló dokumentum hiteles másolatát;

c) a cég képviselőjére vagy jegyzésére jogosult személy eredeti aláírási címpéldányát vagy annak közjegyző által hitelesített másolatát;

d) igazolást a (3) bekezdésben foglalt feltételek teljesítéséről.

(8) Amennyiben a megállapodás, illetve a kérelem az e rendeletben foglalt követelményeknek megfelel, a környezetvédelmi hatóság a kérelmet az annak alátámasztására szolgáló adatokkal együtt a miniszter útján haladéktalanul, de legkésőbb a kézhezvételtől számított tizenöt napon belül továbbítja a Bizottság felé.

(9) Amennyiben a Bizottság a kézhezvételtől számított három hónapon belül a kérelem ellen nem emel kifogást, a környezetvédelmi hatóság a közös teljesítésben részt vevő üzemeltetők körét, a teljesítési megbízott személyét, továbbá a részt vevő üzemeltetőket együttesen megillető kibocsátási egységek mennyiségét a határidő lejártát követő tizenöt napon belül határozatban állapítja meg. A Bizottság jóváhagyásáról vagy a kérelem elutasításáról a miniszter a határidő lejártát követően haladéktalanul értesíti a környezetvédelmi hatóságot.

(10) A közös teljesítésre irányuló jóváhagyott megállapodásokról a környezetvédelmi hatóság nyilvántartást vezet.

13. §

(1) A teljesítési megbízott köteles a közös teljesítésben részt vevő üzemeltetők javára, ezen üzemeltetők tárgyévi együttes kibocsátásának megfelelő mennyiségű kibocsátási egységet a tárgyévet követő április 30-ig visszaadni.

(2) Amennyiben a közös teljesítésben részt vevő bármely üzemeltető a hitelesített kibocsátási jelentés benyújtására az Üht. 5. § (1) bekezdése alapján fennálló kötelezettségének részben vagy egészben nem tesz eleget, a megfelelően hitelesített jelentés benyújtásáig a teljesítési megbízott nem jogosult kibocsátási egységek átruházására. A jegyzékkezelő a hitelesített jelentés benyújtásáig zárja a részt vevő üzemeltetők számláját.

(3) Amennyiben a teljesítési megbízott a kibocsátási egységek visszaadására vonatkozó kötelezettségének részben vagy egészben nem tesz eleget, az Üht. 17. § (1)–(4) bekezdésben foglalt jogkövetkezmények – ideértve az e rendelet 19. §-a szerinti bírságot is – a teljesítési megbízott vonatkozásában megfelelően alkalmazandók.

14. §

(1) A közös teljesítésre irányuló megállapodás megszűnik:

a) a megállapodásban meghatározott időtartam lejártával;

b) a felek közös megegyezése alapján, a következő év január 1-jei hatállyal;

c) bármelyik fél felmondó nyilatkozatával, a következő év január 1-jei hatállyal;

d) a részt vevő üzemeltetők személyében történő minden olyan változás eredményeképpen, mely érinti a közös teljesítésbe bevont kibocsátási egységek teljes mennyiségét, azonnali hatállyal;

e) a teljesítési megbízott megszűnése, összeolvadása esetén, illetve a 12. § (3) bekezdés szerinti alkalmassági feltételek megszűnése esetén azonnali hatállyal; valamint

f) a visszaadási kötelezettség elmulasztása után kirótt bírság meg nem fizetése esetén azonnali hatállyal.

(2) A felek személyében történő valamennyi változásról a teljesítési megbízott haladéktalanul értesíti a környezetvédelmi hatóságot. A megállapodás megszűnéséről – az (1) bekezdés f) pont szerinti eset kivételével – a teljesítési megbízott haladéktalanul értesíti a környezetvédelmi hatóságot.

(3) A közös teljesítésre irányuló megállapodás megszűnése esetén valamennyi részt vevő üzemeltető felelős a saját kibocsátásainak megfelelő kibocsátási egységek visszaadására, illetve a saját mulasztása utáni bírság megfizetésére. A teljesítési megbízott a részt vevő üzemeltetők részére okozott károkért a polgári jog szabályai szerint felel.

[Az Üht. 15. § (1)–(3) bekezdéséhez]

A forgalmi jegyzék közhitelessége és nyilvánossága

15. §

(1) A forgalmi jegyzék a bejegyzett adatok és tények fennállását közhitelesen tanúsítja. Ha valamely adatot vagy tényt a forgalmi jegyzékbe bejegyezték, senki sem hivatkozhat arra, hogy annak fennállásáról nem tudott. A forgalmi jegyzékben feltüntetett adatokkal és tényekkel szemben a bizonyítás azt terheli, aki az adat vagy tény fennállását vagy helyességét vitatja.

(2) A számlabirtokos jóhiszemű személlyel szemben nem hivatkozhat arra, hogy valamely általa bejelentett és a forgalmi jegyzékben bejegyzett adat nem felel meg a valóságnak. Ellenkező bizonyításig jóhiszeműnek kell tekinteni azt, aki a forgalmi jegyzékben szereplő adatban bízva ellenérték fejében szerez kibocsátási egységet vagy egyéb jogot.

(3) A forgalmi jegyzékben szereplő adatok a Bizottság 2216/2004/EK rendeletének XVI. mellékletében foglaltak szerint nyilvánosak.

Számlavezetési díj

16. §

(1) A kibocsátási egységek közhiteles nyilvántartásáért és kezeléséért e rendelet 7. mellékletében meghatározott mértékű számlavezetési díjat (a továbbiakban: számlavezetési díj) kell fizetni.

(2) A számlavezetési díjat a környezetvédelmi hatóságnak a Magyar Államkincstárnál vezetett 10032000-00287261-00000000 előirányzat-felhasználási keretszámlájára kell befizetni.

(3) A forgalmi jegyzékhez kapcsolódó üzemeltetői számla és a személyi számla esetében a számlavezetési díjat – a 17. §-ban meghatározott kivétellel – a számla tulajdonosa évente a tárgyév január 31-ig köteles megfizetni a környezetvédelmi hatóság által a tárgyév január 5-ig kiállított és a számlatulajdonos részére megküldött számla alapján.

(4) A számlavezetési díjat átutalási megbízással kell teljesíteni vagy készpénz-átutalási megbízással postai úton kell befizetni.

(5) A számlavezetési díj az eljáró közigazgatási szerv bevétele. A számlavezetési díjat a környezetvédelmi hatóság a forgalmi jegyzék működtetésére fordítja.

(6) A környezetvédelmi hatóság a számlavezetési díjakról nyilvántartást vezet.

17. §

(1) A számlavezetési díjat, amennyiben a számla nyitására év közben kerül sor, a számla nyitását követő tizenöt napon belül kell befizetni a környezetvédelmi hatóság által a számla nyitásával egyidejűleg kiállított és a számlatulajdonos részére megküldött számla alapján.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt esetben számlavezetési díjat a számlanyitást követő naptól a tárgyév december 31-ig terjedő időszakra kell fizetni.

(3) A számlavezetési díj mértéke az (1) bekezdésben foglalt esetben e rendelet 7. mellékletében meghatározott éves díjnak a (2) bekezdésben meghatározott időszakra eső arányos része.

(4) Ha a forgalmi jegyzékhez kapcsolódó üzemeltetői számlát és személyi számlát a számlatulajdonos év közben megszünteti, a környezetvédelmi hatóság a számla megszüntetését követő tizenöt napon belül visszautalja a számlatulajdonos részére a számla megszüntetését követő naptól a tárgyév december 31-ig terjedő időszakra eső számlavezetési díjat.

18. §

(1) Ha a számlatulajdonos díjfizetési kötelezettségének határidőben nem tesz eleget, késedelmi pótléket köteles fizetni, a jegyzékkezelő pedig – a kibocsátási egységek törlesztését és visszaadását kivéve – letilt minden további olyan átruházást, amely a számlán lévő kibocsátási egységek mennyiségét csökkentené (a továbbiakban: zárolás). A jegyzékkezelő a zárolás tényéről értesíti az érintetteket.

(2) A késedelmi pótlék mértéke minden naptári nap után a felszámítás időpontjában érvényes jegybanki alapkamat kétszeresének 365-öd része. A késedelmesen megfizetett késedelmi pótlék után nem számítható fel késedelmi pótlék.

(3) A jegyzékkezelő a számla zárolását a számlavezetési díj és a késedelmi pótlék befizetése után oldja fel. A számla zárolásának feloldásáról a jegyzékkezelő értesíti az érintetteket.

[Az Üht. 17. § (1) bekezdéséhez]

Bírság

19. §

(1) Amennyiben az üzemeltető az 1. mellékletben meghatározott üvegházhatású gázkibocsátással járó tevékenységet kibocsátási engedély nélkül folytatja, a környezetvédelmi hatóság – a kötelezettségszegés súlyát és az érintett létesítmény kapacitását figyelembe véve – az üzemeltetőt a kibocsátási engedély iránti kérelem beadásáig terjedő időszakra határozatlan napi húszszertől százezer forintig terjedő bírság megfizetésére kötelezi.

(2) Az (1) bekezdés szerinti jogkövetkezményt kell alkalmazni akkor is, ha az üzemeltető a 4. melléklet 1. pontja szerinti bejelentési kötelezettségét elmulasztva, a tevékenységet módosított kibocsátási engedély nélkül folytatja tovább.

(3) Amennyiben az üzemeltető az üvegházhatású gázok nyomom követését és jelentését nem e rendeletnek, a Bizottság 2004/156/EK határozatának, illetve a kibocsátási engedélynek megfelelően végzi, a környezetvédelmi hatóság – a kötelezettségszegés súlyát és az érintett létesítmény kapacitását figyelembe véve – az üzemeltetőt határozatlan ötvenezertől ötszázezer forintig terjedő egyszeri bírság megfizetésére kötelezi.

(4) Amennyiben az üzemeltető a 2. § (4) bekezdés szerinti bejelentési kötelezettségének nem tesz eleget, a környezetvédelmi hatóság – a kötelezettségszegés súlyát és az érintett létesítmény kapacitását figyelembe véve – az üzemeltetőt határozatban ötvenezertől ötszázezer forintig terjedő egyszeri bírság megfizetésére kötelezi. A (2) bekezdésben alapuló bírság kiszabásával egyidejűleg ezen jogkövetkezmény nem alkalmazható.

(5) A (4) bekezdéstől eltérően a bezárás bejelentésének elmulasztása esetén külön jogszabályban meghatározott jogkövetkezmények alkalmazandók.

(6) Amennyiben az üzemeltető a kibocsátási egységek visszaadására irányuló kötelezettségének határidőre részben vagy egészben nem tesz eleget, a környezetvédelmi hatóság az üzemeltetőt határozatban a mulasztással érintett minden egyes tonna szén-dioxid-egyenértéknek megfelelő kibocsátás után 100 eurónak megfelelő forintösszeg egyszeri megfizetésére kötelezi.

(7) A bírság összegének megállapítása során a Magyar Nemzeti Bank által megállapított, a visszaadás napján közzétett hivatalos devizaárfolyamot kell figyelembe venni.

[Az Üht. 18. § (1) bekezdéséhez]

Nemzetközi jelentéstétel

20. §

A miniszter az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról szóló 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv végrehajtására vonatkozó jelentések alapjául szolgáló kérdőív létrehozásáról szóló 2005/381/EK bizottsági határozatnak megfelelően évente jelentést készít a kibocsátási egységkereskedelmi rendszer működéséről. A jelentést a miniszter a tárgyévét követő év június 30-ig küldi meg a Bizottság részére.

Átmeneti és záró rendelkezések

21. §

(1) Ez a rendelet a kihirdetését követő 45. napon lép hatályba.

(2) Az első kereskedési időszak alatt a 19. § (6) bekezdés szerinti bírság összege 40 eurónak megfelelő forintösszeg a mulasztással érintett minden egyes tonna szén-dioxid-egyenértéknek megfelelő kibocsátás után.

(3) A jegyzékkezelő az Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség. A jegyzékkezelő a 2216/2004/EK bizottsági rendelet szerint jár el.

(4) Az 1. mellékletben meghatározott üvegházhatású gázkibocsátással járó tevékenységet kibocsátási engedély nélkül folytató létesítmény esetén a kibocsátási engedély iránti kérelmet e rendelet hatálybalépését követő 45 napon belül kell benyújtani.

(5) A (4) bekezdéstől eltérően az ipari koromgyártás, hőbontás (pirolízis, krakkolás) és a kőzetgyapot gyártása esetén a kibocsátási engedély iránti kérelmet e rendelet hatálybalépését követő 30 napon belül kell benyújtani.

(6) E rendelet 10. §-a 2008. június 1-jén hatályát veszti.

(7) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg az egyes létesítmények üvegházhatású gázkibocsátásának engedélyezéséről, nyomon követéséről és jelentéséről szóló 272/2004. (IX. 29.) Korm. rendelet és az üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek kereskedelméről szóló 2005. évi XV. törvény végrehajtásának egyes szabályairól szóló 143/2005. (VII. 27.) Korm. rendelet és az üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek kereskedelméről szóló 2005. évi XV. törvény végrehajtásának egyes szabályairól szóló 143/2005. (VII. 27.) Korm. rendelet módosításáról szóló 308/2005. (XII. 25.) Korm. rendelet, továbbá a 2005–2007 közötti időszakban az üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek kereskedelmére vonatkozó Nemzeti Kiosztási Terv és Nemzeti Kiosztási Lista kihirdetéséről, valamint a kibocsátási egységek kiosztásának részletes szabályairól szóló 66/2006. (III. 27.) Korm. rendelet 4. § (3) bekezdése hatályát veszti.

22. §

(1) Ez a rendelet a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja:

a) az Európai Parlament és a Tanács 2003/87/EK irányelve (2003. október 13.) az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról (az Üht.-vel együtt);

b) a Bizottság 2004/156/EK határozata (2004. január 29.) a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv alapján az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásainak nyomon követésére és jelentésére vonatkozó iránymutatók létrehozásáról.

(2) Ez a rendelet a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 280/2004/EK európai parlamenti és tanácsi határozat szerinti kibocsátásforgalmi-jegyzékek egységesített és biztonságos rendszeréről szóló, 2004. december 21-i 2216/2004/EK bizottsági rendelet 8. cikke (1) bekezdésének, 38. cikke (1) és (2) bekezdésének, 44. cikke (1) és (2) bekezdésének, valamint 74. cikkének a végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapítja meg.

Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök

A kibocsátási engedélyhez kötött tevékenységek és üvegházhatású gázok

A kibocsátási engedélyhez kötött tevékenységi kategóriák és üvegházhatású gázok, valamint a tevékenységi kategóriák IPCC és egységes környezethasználati engedélyezés szerinti (EKH) sorszámai

	Tevékenység	Üvegházhatású gáz	Tevékenység IPCC kódja	Tevékenység IPCC megnevezése	Tevékenység EKH sorszáma	Tevékenység EKH megnevezése
<i>Energiatermeléssel kapcsolatos tevékenységek</i>						
I.	Tüzelőberendezések 20 MWth-ot meghaladó bemenő hőteljesítménnyel (kivéve a veszélyes hulladék- és települési hulladékégető létesítményeket, az atomerőművekben szükségáramforrásként használt dízelgenerátorokat)	Szén-dioxid	1.A.1.a	Közcélú villamosenergia- és hőtermelés	1.1	Tüzelőberendezések
			1.A.2.e	Élelmiszer-ipari hőtermelés		
			1.A.2.f	Egyéb ipari hőtermelés		
			1.A.4.a	Intézményi hőtermelés		
II.	Ásványolaj-feldolgozás	Szén-dioxid	1.A.1.b	Olajfinomítás	1.2	Ásványolaj- és gázfeldolgozók
III.	Kokszolás	Szén-dioxid	1.A.1.c	Szilárd tüzelőanyag-előállítás	1.3	Kokszolókemencék
<i>Fémek termelése és feldolgozása</i>						
IV.	Fémérc (beleértve a szulfid ércet) pörkölése és zsugorítása	Szén-dioxid	1.A.2.a	Vas- és acélgyártás – hőtermelés	2.1	Fémérc (beleértve a szulfidércet) pörkölő és szinterelő létesítmények
			2.C.1.	Vas- és acélgyártás – technológia		
V.	Vas vagy acél termelése (elsődleges vagy másodlagos olvasztás), beleértve a folyamatos öntést is 2,5 tonna/óra kapacitás felett	Szén-dioxid	1.A.2.a	Vas- és acélgyártás – hőtermelés	2.2	Vas és acél termelésére szolgáló létesítmények (elsődleges vagy másodlagos olvasztás), beleértve a folyamatos öntést is 2,5 tonna/óra kapacitás felett
			2.C.1.	Vas- és acélgyártás – technológia		
<i>Ásványanyagipar</i>						
VI.a	Cement-klinker gyártása forgókemencében, 500 tonna/nap termelési kapacitáson felül	Szén-dioxid	1.A.2.f	Egyéb ipari hőtermelés	3.1	Cement-klinkernek forgókemencében történő gyártására szolgáló létesítmények 500 tonna/nap termelési kapacitás felett
			2.A.1.	Cement/klinker gyártás – technológia		
VI.b	Mész gyártása forgókemencében, 50 tonna/nap kapacitáson felül	Szén-dioxid	1.A.2.f	Egyéb ipari hőtermelés	3.1	Mésznek forgókemencében történő gyártására szolgáló létesítmények 50 tonna/nap kapacitás felett
			2.A.2.	Mészgyártás – technológia		
VI.c	Mész gyártása egyéb égetőkemencében, 50 tonna/nap kapacitáson felül	Szén-dioxid	1.A.2.f	Egyéb ipari hőtermelés	3.1	Egyéb égetőkemencék 50 tonna/nap kapacitás felett
			2.A.2.	Mészgyártás – technológia		
VII.	Üveg gyártása, beleértve az üvegszálat is, 20 tonna/nap olvasztókapacitáson felül	Szén-dioxid	1.A.2.f	Egyéb ipari hőtermelés	3.3	Üveg gyártására szolgáló létesítmények, beleértve az üvegszálat is, 20 tonna/nap olvasztókapacitáson felül
			2.A.7.	Üveggyártás – technológia		

	Tevékenység	Üvegházhatású gáz	Tevékenység IPCC kódja	Tevékenység IPCC megnevezése	Tevékenység EKH sorszáma	Tevékenység EKH megnevezése
<i>Kerámia termékek égetéssel történő gyártása</i>						
VIII. a	Tetőcserép, téglá, tűzálló téglá gyártása 75 tonna/nap termelési kapacitáson felül és/vagy ahol a kemence térfogata 4 m ³ és abban az árusűrűség a 300 kg/m ³ -t meghaladja	Szén-dioxid	1.A.2.f	Egyéb ipari hőtermelés	3.5	Kerámiatermékek égetéssel történő gyártására szolgáló létesítmények, különösen csempék, téglák, tűzálló téglák, kőárúk vagy porcelánok gyártása 75 tonna/nap kapacitáson felül és/vagy ahol a kemence térfogata 4 m ³ és abban az árusűrűség a 300 kg/m ³ -t meghaladja
VIII. b	Csempe, kőáru vagy porcelán gyártása 75 tonna/nap termelési kapacitáson felül és/vagy ahol a kemence térfogata 4 m ³ és abban az árusűrűség a 300 kg/m ³ -t meghaladja		2.A.7.	Kerámiaégetés – technológia		
<i>Egyéb tevékenységek</i>						
IX.	a) faanyagból származó pép (cellulóz) vagy egyéb szálal anyagok gyártása	Szén-dioxid	1.A.2.d	Cellulózgyártás	6. a)	Ipari üzemek faanyagból származó pép (cellulóz) vagy egyéb szálal anyagok gyártására
X.	b) papír és karton gyártása 20 tonna/nap termelési kapacitáson felül	Szén-dioxid	1.A.2.d	Papírgyártás	6. b)	Ipari üzemek papír és karton gyártására 20 tonna/nap termelési kapacitáson felül

Értelmező rendelkezések:

a) *IPCC kód:* az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezményének szerve, az Éghajlatváltozási Kormányközi Testület (IPCC) által előírt közös jelentéstételi formátum szerinti kódok.

b) *EKH sorszám:* a környezeti hatásvizsgálati és az egységes környezethasználati engedélyezési eljárásról szóló 314/2005. (XII. 25.) Korm. rendelet 2. mellékletében az egyes tevékenységekhez rendelt sorszámozatok.

c) *Küszöbértékek értelmezése:* a megadott küszöbértékek maximális kapacitásokra vonatkoznak. Amennyiben egy üzemeltető több, azonos római számmal jelölt tevékenységhez tartozó berendezést üzemeltet egy telephelyen, a küszöbérték megállapítása során ezen berendezések kapacitásának összegét kell figyelembe venni. Oktatási intézmények és egészségügyi szolgáltatók esetén a tüzelő berendezések küszöbértékének számítása során nem kell figyelembe venni a biztonsági tartalék tüzelőberendezések kapacitását, melyek kizárólag az általánosan használatban lévő tüzelőberendezés meghibásodása esetén működnek.

d) *Tüzelőberendezés (I):* idetartozik minden olyan, a teljesítményhatárt a fenti c) pont szerint elérő berendezés, amelyben tüzelőanyag oxidációja folyik az így termelt hő hasznosítása céljából, függetlenül attól, hogy a termelt hőt energetikai (hő- vagy villamos energiatermelés) vagy technológiai célra hasznosítják. 2008. január 1-jétől idetartozik az ipari koromgyártás, a hóbontás (pirolízis, krakkolás) és a kőzetgyapot gyártása is.

e) *Ásványolaj-feldolgozó (II):* idetartoznak a katalizátorok regenerálása, petrolkokszgyártás és a kőolaj-feldolgozáshoz kapcsolódó hidrogéntermelés technológiai kibocsátásai.

f) *Vas és acél termelése (V):* idetartoznak az integrált acélművek, valamint a vas-, illetve acéltermelés és technológiailag a hozzá kapcsolódó vas-, illetve acéltermékek gyártása. 2008. január 1-jétől nem tartozik ide a vas- és acéltermékek gyártása, amennyiben a létesítményben nincs vas-, illetve acéltermelés.

g) *Üveggyártás (VII):* 2008. január 1-jétől az üveggyártást folytató létesítmény esetén a telephelyen az üveg kidolgozásakor keletkező tüzelési eredetű kibocsátásokat is figyelembe kell venni. Nem minősül üvegkidolgozásnak az üveggyártásból kikerülő félkész vagy késztermék olyan megmunkálása, melynek eredményeképpen az üveg alkatrészként kerül beépítésre a termékbe.

2. melléklet
a 213/2006. (X. 27.) Korm. rendelethez

A kibocsátási engedély iránti kérelem tartalmi követelményei

A kibocsátási engedély iránti kérelemben kötelező megadni

- valamennyi létesítmény számára a lenti A., illetve C. pontban felsorolt adatokat,
- az 1. melléklet I. tevékenységi kategóriájába tartozó, illetve bármely más kategóriába tartozó, de technológiai hőt is előállító létesítmény számára a lenti B.1.1 pontban felsorolt adatokat és információkat,
- az 1. melléklet II–V. tevékenységi kategóriájába tartozó létesítmény számára – az üzemeltető választásának megfelelően – a lenti B.1.2 vagy B.1.3 pontban felsorolt adatokat és információkat,
- az 1. melléklet VI–X. tevékenységi kategóriájába tartozó létesítmény számára a lenti B.1.2 pontban felsorolt adatokat és információkat.

Amennyiben az üzemeltető a kibocsátások közvetlen mérését választja, úgy kötelező megadni a B.2 pontban felsorolt adatokat és információkat is.

A. AZ AZONOSÍTÁSRA VONATKOZÓ ADATOK

A.1 AZ ÜZEMELTETŐ AZONOSÍTÁSÁRA VONATKOZÓ ADATOK

A.1.1 Az üzemeltető (engedélykérő) neve; cégjegyzékszáma; adószáma; számlavezető bankjának neve; számlaszáma; címe; telefon- és faxszáma; e-mail címe; KÜJ száma; KSH száma, valamint képviselőjének neve és beosztása;

A.1.2 a 2. § szerinti adatszolgáltatásért felelős személy neve és beosztása, telefon- és faxszáma, e-mail címe.

A.2 A LÉTESÍTMÉNY AZONOSÍTÁSÁRA VONATKOZÓ ADATOK

A.2.1 A létesítmény megnevezése (azonosítója);

A.2.2 a telephely neve; címe; KTJ száma és földrajzi (EOV) koordinátái;

A.2.3 a létesítmény egységes környezethasználati engedélyének, környezetvédelmi engedélyének vagy a környezethasználat feltételeit is megállapító engedélyének kiállító hatósága, száma, kiadásának dátuma és az engedély jogerőre emelkedésének dátuma;

A.2.4 a létesítmény telephelye szerint illetékes környezetvédelmi, természetvédelmi és vízügyi felügyelőség megnevezése;

A.2.5 a létesítményben végzett 1. melléklet szerinti tevékenység megnevezése;

A.2.6 a létesítmény működésének kezdete (év, hónap, nap);

A.2.7 a berendezések üzemóraszám (óra/év) és a létesítményben megtermelt termékek mennyisége az engedélykérelem beadását megelőző 5 évben;

A.2.8 a berendezések várható üzemóraszám (óra/év) és a létesítmény várható termelési adatai az engedélykérelem beadását követő 5 évben;

A.2.9 a berendezések állapota az engedélykérelem beadásakor: próbauzem előtt vagy alatt álló, szakaszosan működő, tartalék, folyamatosan működő;

A.2.10 a létesítményben végzett főtevékenység megnevezése és TEÁOR száma;

A.2.11 annak megjelölése, hogy az üzemeltető rendelkezik-e 76/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet szerinti, a 74/2003. (V. 28.) Korm. rendeletnek megfelelően nyilvántartott környezetvédelmi és tanúsítási (EMAS), ISO 14001 környezetirányítási, ISO 9001 minőségbiztosítási, valamint egyéb minőségbiztosítási rendszerrel; amennyiben igen, úgy a rendszer rövid leírása.

A.3 A LÉTESÍTMÉNYBEN VÉGZETT TEVÉKENYSÉG(EK)RE VONATKOZÓ ADATOK

A.3.1 A kibocsátási engedélyköteles tevékenység megnevezése e rendelet 1. melléklete szerinti tevékenységi kategóriák, az IPCC valamint az EKH kódok szerint. Abban az esetben, ha az egységes környezethasználati engedélyezés alá tartozó létesítményben az 1. melléklet szerinti római számmal jelölt tevékenység nem egyezik meg a létesítményben az egységes környezethasználati engedély szerint végzett főtevékenységgel, akkor a főtevékenység megnevezése és EKH kódjának megadása szükséges;

A.3.2 összefoglaló a létesítményben végzett, az 1. melléklet szerinti vagy azokhoz közvetlenül kapcsolódó tevékenységekről, mely megjelöli az 1. melléklet szerinti tevékenységet végző berendezés(ek)et, azok névleges bemenő hőteljesítményét vagy termelési kapacitását, valamint leírja

– a tüzelésből származó kibocsátások esetén az alkalmazott tüzelési módo(ka)t, tüzelőberendezésenkénti bontásban, amennyiben a tüzelőberendezéseknél más technológiát alkalmaznak vagy különböző tüzelőanyagokat használnak,

– technológiai kibocsátások esetén az 1. mellékletben megjelölt üvegházhatású gázok kibocsátásával járó technológiá(ka)t, berendezésenkénti bontásban, amennyiben a berendezések különböző technológiával működnek,

– a CO₂-kibocsátás meghatározására választott megközelítést (számítás vagy közvetlen kibocsátásmérés) és a folyamatos kibocsátásmérés esetén annak bizonytalanságát;

A.3.3 a létesítményben felhasznált olyan anyagok bemutatása, amelyek az 1. mellékletben megjelölt üvegházhatású gázok kibocsátását eredményezik, így különösen

1. a tüzelésből származó kibocsátások esetén a létesítményben használatos tüzelőanyagok megjelölése tüzelőberendezésenkénti bontásban, amennyiben a tüzelőberendezések különböző tüzelőanyagokat használnak,
2. a technológiai kibocsátások esetén a technológiá(k)ban használatos karbon- és karbonát-tartalmú, illetve keletkező alkáli- és alkáli-földfém-oxidot tartalmazó anyagok megnevezése.

B. A KIBOCSÁTÁSOK NYOMON KÖVETÉSÉVEL KAPCSOLATOS ADATOK ÉS MÓDSZEREK

A B.1.1 és a B.1.2 alatt szereplő adatokat és információkat az adott tevékenységet végző minden létesítményre és tevékenység típusra külön-külön, azon belül pedig az eltérő technológiát alkalmazó vagy eltérő tüzelőanyagot használó berendezésekre külön-külön kell megadni.

Az adatok adatmeghatározási szintjét a Bizottság 2004/156/EK határozata (a továbbiakban: határozat) iránymutatásai alapján kell megjelölni.

B.1 KIBOCSÁTÁSOK SZÁMÍTÁSA ESETÉN MEGADANDÓ ADATOK ÉS INFORMÁCIÓK

B.1.0 Létesítmény tervezett összes CO₂-kibocsátása (CO₂ kt/év)

B.1.1 A tüzelési eredetű kibocsátás számításával való megállapítása

Amennyiben az üzemeltető a tüzelésből (mind a hő- és villamosenergia-termelés céljából történő tüzelésből, mind a technológiai tüzelésből) származó kibocsátásainak számítására e rendelet 5. mellékletének 1.1.1 pontja szerinti számítási módot választja, a következő adatok megadása szükséges:

B.1.1.1 a létesítményben a különböző tüzelőanyagot felhasználó berendezések és az ott használt tüzelési technológia megnevezése;

B.1.1.2 a felhasználásra kerülő tüzelőanyagok megnevezése, a tárgyévben felhasználásra kerülő mennyiség mérésének módszere és annak adatmeghatározási szintje;

B.1.1.3 a felhasználásra kerülő tüzelőanyagok fűtőértékének megállapításához használt módszer és annak adatmeghatározási szintje;

B.1.1.4 a felhasználásra kerülő tüzelőanyagok kibocsátási tényezőjének megállapításához használt módszer és annak adatmeghatározási szintje;

B.1.1.5 a felhasználásra kerülő tüzelőanyagok oxidációs tényezőjének megállapításához használt módszer és annak adatmeghatározási szintje;

B.1.1.6 a felhasználásra kerülő tiszta biomassza-tüzelőanyagok megnevezése; felhasználásra kerülő mennyiség, a fűtőérték, a kibocsátási tényező és az oxidációs tényező meghatározására használt módszer és annak adatmeghatározási szintje;

B.1.1.7 a felhasználásra kerülő biomassza-tartalmú tüzelőanyagok biomassza-hányadának meghatározására használt eljárás pontos leírása; felhasználásra kerülő mennyiség, a fűtőérték, a kibocsátási tényező és az oxidációs tényező meghatározására használt módszer és annak adatmeghatározási szintje;

B.1.1.8 a felhasználásra kerülő tüzelőanyagok tüzelési eredetű szén-dioxid kibocsátásának megállapítására alkalmazott módszer rövid szöveges leírása;

B.1.1.9 a létesítményből továbbhasznosításra átadott széntartalmú anyagok megnevezése, mennyiségének és szén-dioxid-tartalmának meghatározására használt módszer leírása.

Megjegyzések:

– a B.1.1.1–B.1.1.8 pontokat szükség szerint berendezésenként, míg a B.1.1.3–B.1.1.8 pontokat szükség szerint tüzelőanyagokként ismételni kell;

– hulladékégetés esetén a tüzelőanyagként használatos hulladékok típusát a 16/2001. (VII. 18.) KöM rendeletben meghatározott Európai Hulladék Katalógus szerinti osztályozás (EWC kódszám) alkalmazásával is meg kell jelölni;

– csak azokat az anyagokat kell megjelölni mint továbbhasznosításra átadott anyagok, amelyek a határozat I. mellékletének 4.2.2.1.2 pontja alatt szerepelnek.

B.1.2 A technológiai eredetű kibocsátás megállapítása nem anyagmérlegen alapuló számításal

Amennyiben az üzemeltető a technológiai eljárásból eredő kibocsátásainak számítására az 5. melléklet 1.1.1 pontja szerinti számítási módokat választja, a következő adatok megadása szükséges:

B.1.2.1 a létesítményben a különböző technológiákat alkalmazó berendezések megnevezése;

B.1.2.2 a létesítményben alkalmazott üvegházhatású gázkibocsátással járó technológiá(k) megnevezése;

B.1.2.3 a technológiá(k)ban használatos karbon- és karbonát-tartalmú vagy a keletkező alkáli- és alkáli földfém-oxidot tartalmazó anyag(ok) megnevezése, mennyisége megállapításának módszere és annak adatmeghatározási szintje;

B.1.2.4 a technológiá(k)ban használatos karbon- és karbonát-tartalmú vagy a keletkező alkáli- és alkáli földfém-oxidot tartalmazó anyag(ok) százalékos karbonát-, illetve oxid-tartalmának meghatározási módja;

B.1.2.5 a technológiá(k)ban használatos karbonát-tartalmú vagy a keletkező alkáli- és alkáli földfém-oxidot tartalmazó anyag(ok) kibocsátási tényezője (tCO₂/t vagy tCO₂/ezer m³) megállapításának módszere és annak adatmeghatározási szintje;

B.1.2.6 a technológiá(k)ban használatos karbon- és karbonát-tartalmú vagy a keletkező alkáli- és alkáli földfém-oxidot tartalmazó anyag(ok) konverziós tényezője megállapításának módszere és annak adatmeghatározási szintje;

B.1.2.7 a felhasználásra kerülő tiszta biomassza-anyagok megnevezése; mennyiség-, a kibocsátási tényező- és a konverziós tényező meghatározására használt módszer és annak adatmeghatározási szintje;

B.1.2.8 a felhasználásra kerülő biomassza-tartalmú anyagok biomassza-hányadának meghatározására használt eljárás pontos leírása; mennyiség-, a kibocsátási tényező- és a konverziós tényező meghatározására használt módszer és annak adatmeghatározási szintje;

B.1.2.9 a technológiá(k)ban használatos karbon- és karbonát-tartalmú vagy a keletkező alkáli- és alkáli földfém-oxidot tartalmazó anyag technológiai szén-dioxid kibocsátásának megállapítására alkalmazott módszer rövid szöveges leírása;

B.1.2.10 a létesítményből továbbhasznosításra átadott széntartalmú anyagok megnevezése, mennyiségének és

szén-dioxid-tartalmának meghatározására használt módszer.

Megjegyzések:

- a B.1.2.1–B.1.2.9 pontokat szükség szerint az eltérő technológiát használó berendezésenként, a B.1.2.3–B.1.2.9 pontokat pedig szükség szerint alpanyagonként vagy anyagonként ismételni kell;
- a termékek oxid tartalmánál figyelembe kell venni a bemenő anyagok oxidtartalmát;
- a cementgyártás kemence-pora mint termék számo-landó;
- a fenti B.1.2 pont szerint kell megadni a karbonát alapú füstgáztisztításból származó kibocsátás nyomon követésére tervezett adatokat is;
- hulladék alap- vagy segédanyagként való felhasználása esetén a hulladékok típusát a 16/2001. (VII. 18.) KÖM rendeletben meghatározott Európai Hulladék Katalógus (EWC kódszám) szerinti osztályozás alkalmazásával is meg kell jelölni;
- csak azokat az anyagokat kell megjelölni mint továbbhasznosításra átadott anyagok, amelyek a határozat I. mellékletének 4.2.2.1.2 pontja alatt szerepelnek.

B.1.3 A kibocsátás anyagmérlegen alapuló számítása

Amennyiben az üzemeltető a technológiai eljárásból eredő kibocsátásainak számítására az 5. melléklet 1.1.2 pontja szerinti számítási módot választja, a következő adatok megadása szükséges:

B.1.3.1 a létesítménybe beszállított vagy a technológiába beadott széntartalmú anyag(ok) megnevezése, mennyisége megállapításának módszere és annak adatmeghatározási szintje;

B.1.3.2 a létesítménybe beszállított vagy a technológiába beadott széntartalmú anyag(ok) százalékos széntartalmának megállapítási módja;

B.1.3.3 a létesítményből vagy a technológiából távozó széntartalmú anyag(ok) megnevezése, a távozó mennyiség megállapítási módszere és annak adatmeghatározási szintje;

B.1.3.4 a létesítményből vagy a technológiából távozó széntartalmú anyag(ok) százalékos széntartalmának megállapítási módszere;

B.1.3.5 a létesítményben készletként megmaradó széntartalmú anyag(ok) megnevezése, a megmaradó mennyiség megállapítási módszere és annak adatmeghatározási szintje;

B.1.3.6 a létesítményben készletként megmaradó széntartalmú anyag(ok) százalékos széntartalmának megállapítási módszere;

B.1.3.7 a kibocsátás anyagmérleg alapú számítási módszerének rövid szöveges leírása.

B.1.4 Tüzelési vagy technológiai eredetű kibocsátás nem anyagmérleg-alapú, méréssel alátámasztott számítása

Akár a tüzelési, akár a technológiai eredetű kibocsátások nem anyagmérleg alapú számítása esetén, ha az üzemeltető a felhasznált mennyiségeket tömegméréssel, a fű-

tőértéket, a kibocsátási, az oxidációs és a konverziós tényezőket pedig laboratóriumi analitikai vizsgálatokkal határozza meg, úgy a vonatkozó fenti B.1.1, a B.1.2, illetve a B.1.3 pontok alatt szereplő adatokon és információkon felül meg kell adnia a méréssel megállapított tényezők meghatározására szolgáló mérőműszerek és eljárások leírására vonatkozó adatokat is, melyek a következők:

B.1.4.1 az egyes üvegházhatású gáz-kibocsátással járó anyagok mennyiségének, fűtőértékének, széntartalmának, kibocsátási tényezőjének meghatározásához használt mintavételi és analitikai szabványok és mérési módszerek, a mérőműszerek típusa, helye és műszaki jellemzői, valamint az adatgyűjtési- és tárolási eljárások ismertetése;

B.1.4.2 a méréseket végző laboratórium megnevezése és akkreditációs száma, a mintavétel pontos helye, gyakorisága, a kalibrációs eljárások, valamint az adatgyűjtési- és tárolási eljárások ismertetése;

B.1.4.3 a bizonytalansági elemzés során használandó adatok és a megbízhatóságra vonatkozó információk és eljárás tüzelőanyag-típus szerint csoportosítva, összhangban a határozat I. mellékletének 4.3.2–3 pontjával.

B.2 KIBOCSÁTÁS KÖZVETLEN MÉRÉSE ESETÉN MEGADANDÓ ADATOK ÉS INFORMÁCIÓK

Amennyiben az üzemeltető a létesítmény kibocsátásait az 5. melléklet 2.1.2 pontja szerinti közvetlen méréssel állapítja meg, a vonatkozó fenti B.1.1, a B.1.2 és a B.1.3 alatt szereplő adatokon és információkon kívül a további adatok megadása szükséges:

B.2.1 a mérésen alapuló nyomon követési rendszer választásának indoklása, melynek során az üzemeltető bemutatja, hogy a mért eredmény pontosabb, mint a legmagasabb adatmeghatározási szint esetében alkalmazott számítás;

B.2.2 a folyamatos mérőrendszer részletes műszaki leírása, ezen belül

- az egyes üvegházhatású gázkibocsátási források kibocsátásainak mérésére használni kívánt mérőműszerek típusa, műszaki jellemzői, illetve

- a mintavétel pontos helye, gyakorisága, a kalibrációs eljárások, valamint az adatgyűjtési- és tárolási eljárások ismertetése;

B.2.3 a bizonytalansági elemzés során használandó adatok, a megbízhatóságra vonatkozó információk és eljárások tüzelőanyag-típus szerint csoportosítva, összhangban a határozat I. mellékletének 4.3.2–3 pontjával.

C. A MŰKÖDÉSI ELJÁRÁSOKRA VONATKOZÓ ADATOK ÉS INFORMÁCIÓK

C.1 KÖRNYEZETVÉDELMI ÉS TANÚSÍTÁSI RENDSZER

C.2 HITELESÍTÉSI, ADATGYŰJTÉSI ÉS -TÁROLÁSI, VALAMINT IRATKEZELÉSI ELJÁRÁSOK

C.3 AZ ÜZEMELTETŐ BELSŐ AUDITJÁRA VONATKOZÓ ELJÁRÁSOK

C.4 AZ ADATMINŐSÉG BIZTOSÍTÁSÁRA VONATKOZÓ ELJÁRÁSOK

C.5 ADATOK ÉS INFORMÁCIÓK ARCHIVÁLÁSÁRA VONATKOZÓ ELJÁRÁSOK

C.6 SZERVEZETI FELÉPÍTÉS

D. A NYOMON KÖVETÉSI DOKUMENTUMTERV KÖZÉRTHETŐ, NEM TECHNIKAI JELLEGŰ SZÖVEGES ÖSSZEFOGLALÓJA

3. melléklet

a 213/2006. (X. 27.) Korm. rendelethez

A kibocsátási engedély tartalmi követelményei

A kibocsátási engedélynek tartalmaznia kell különösen az alábbiakat:

- a)* engedélyazonosító;
- b)* az üzemeltető azonosító adatai;
- c)* a létesítmény azonosító adatai;
- d)* az engedélyezett üvegházhatású gáz(ok) megjelölése;
- e)* a környezethasználat feltételeit megállapító, alapul szolgáló engedély megnevezése;
- f)* a létesítményben folytatott tevékenység leírása;
- g)* az engedélyezett kibocsátási kategória (TIER A; TIER B; TIER C)¹;
- h)* az engedélyezett üvegházhatású gázkibocsátások nyomon követésére jóváhagyott általános és létesítmény-specifikus módszertan és intézkedések:
  - ha)* berendezések, berendezéscsoportok,
  - hb)* kibocsátási források (tüzelőanyagok, alap-, segéd- és adalékanyagok),
  - hc)* kibocsátási adatok meghatározásának szintjei (TIER szintek),
  - hd)* mérőberendezések,
  - he)* analitikai vizsgálatok,
  - hf)* a határozat által előírt minimális adatmeghatározási szinttől való egyedi eltérések (ha van ilyen),
  - hg)* az átadott CO₂ mennyiségének meghatározása (ha van ilyen),
  - hi)* a jóváhagyott adatkezelő és adatminőség-ellenőrzési rendszer;
  - ij)* az eseti adatszolgáltatási kötelezettség megállapítása;
  - j)* az üzemeltető azon kötelezettségének megállapítása, mely szerint minden év április 30-ig köteles a nyomon követett előző évi kibocsátásainak megfelelő mennyiségű kibocsátási egységet – külön jogszabály szerint – visszaadni.

¹ A Bizottság 2004/156/EK határozata I. mellékletének 1. táblázatában meghatározott adatmeghatározási szintek szerint.

4. melléklet

a 213/2006. (X. 27.) Korm. rendelethez

A 2. § (4) bekezdés alapján bejelentésköteles tények és események

1. Az üzemeltető köteles a kibocsátási engedély 3. melléklet *f)* és *h)* pontjában foglalt adatok tervezett megváltozását – a kibocsátási engedély módosítása iránti kérelemben – legalább 45 nappal előre a környezetvédelmi hatóság részére bejelenteni.

2. Az üzemeltető köteles az alábbiakat 15 napon belül bejelenteni a környezetvédelmi hatóság részére:

- a)* a 3. melléklet *b)*, *c)*, *e)* pontjában foglalt adatok megváltozása;
- b)* a létesítmény külön jogszabály szerinti bezárása;
- c)* műszaki okokból adódó eltérés a kibocsátási engedélyben megállapított adatmeghatározási szinttől, kivéve, ha a jóváhagyott adatmeghatározási szint visszaállítása a bejelentési határidőn belül igazolhatóan megtörténik. Ebben az esetben az üzemeltetőnek az éves kibocsátási jelentésben kell az átmeneti eltéréseket jelentenie;
- d)* a kibocsátási engedélyben előírt egyéb eseti adatszolgáltatás körébe tartozó információk;
- e)* az 1. ponttól eltérően, amennyiben 3. melléklet *f)* és *h)* pontjában foglalt adatok tervezett módosítása a tárgyévben a létesítmény kibocsátását kevesebb, mint 2%-kal növeli.

3. Az üzemeltető – a kibocsátási engedély módosítása iránti kérelemben – haladéktalanul köteles bejelenteni a környezetvédelmi hatóság részére, amennyiben a tárgyévi kibocsátásai az engedélyezett kibocsátási kategória [a 3. melléklet *g)* pont] felső határát meghaladják.

4. Az üzemeltető – a kibocsátási engedély módosítása iránti kérelemben – haladéktalanul köteles bejelenteni a környezetvédelmi hatóság részére, amennyiben a kibocsátások a kibocsátási engedélyben előírt, illetve a jóváhagyott adatmeghatározási szintekhez tartozó pontosságnál nagyobb pontossággal határozhatók meg, vagy ha a hitelesítő a kibocsátások pontosabb meghatározására tesz javaslatot.

5. melléklet

a 213/2006. (X. 27.) Korm. rendelethez

A kibocsátások nyomon követésére vonatkozó szabályok

A kibocsátások nyomon követése során e rendelet 2. § (1) bekezdése, a Bizottság 2004/156/EK határozata (a to-

vábbiakban: határozat), valamint a következő szabályok szerint kell eljárni:

1. A kibocsátások megállapítása

A kibocsátás megállapítása történhet: (i) a kibocsátás számításával vagy (ii) a kibocsátás közvetlen, folyamatos mérésével. A kibocsátást folyamatos méréssel akkor lehet megállapítani, ha bizonyítható, hogy a közvetlen mérés pontosabb eredményt ad, mint a határozatban megjelölt legmagasabb adatmeghatározási szint alapján történő kibocsátászámítás.

1.1 A kibocsátások számítása

A számításokat minden létesítményre, s azon belül minden egyes anyagáramra vagy terméktípusra külön-külön kell elvégezni az alábbiak szerint:

1.1.1 Kibocsátások számítása nem anyagmérleg alapján

A számítás a lenti általános képlet alkalmazásával történik. Ha a technológiai eljárás része a tüzelés, akkor az abból eredő kibocsátást mint tüzeléseredetű kibocsátást kell számítani, függetlenül attól, hogy a tüzelés célja nem elsődlegesen a hő- és villamos energiatermelés, hanem a technológiai eljárás kiszolgálása.

Tüzeléseredetű kibocsátás esetén:

$\text{CO}_2\text{-kibocsátás [tCO}_2\text{]} = \text{tüzelőanyag-áram [t vagy Nm}^3\text{]} \times \text{nettó fűtőérték [TJ/t vagy TJ/Nm}^3\text{]} \times \text{kibocsátási tényező [tCO}_2\text{/TJ]} \times \text{oxidációs tényező}$

Technológiai eredetű kibocsátás esetén:

$\text{CO}_2\text{-kibocsátás [tCO}_2\text{]} = \text{tevékenységi adat [t vagy Nm}^3\text{]} \times \text{kibocsátási tényező [tCO}_2\text{/t vagy tCO}_2\text{/Nm}^3\text{]} \times \text{konverziós tényező,}$

ahol:

Tüzelőanyag-mennyiség: a tárgyévben a létesítmény által igazolhatóan felhasználásra került tüzelőanyag mennyisége, amelyből a létesítmény kibocsátása származik.

Technológiai tevékenységi adat: a tárgyévben a létesítmény által igazolhatóan felhasználásra került azon anyagok mennyisége (anyagáram, a felhasznált kiindulási anyagok vagy a megtermelt termék), amelyekből a létesítmény kibocsátása származik. A kerámia termékek égetéssel történő gyártása során az agyagban található szerves és szervesetlen szénből származó kibocsátással egyaránt számolni kell.

Kibocsátási tényező: a tüzelőanyag tüzelése során, illetve az alap-, segéd- vagy adalékanyag kémiai reakciói során a bemenő anyag szerves és szervesetlen karbontartalmához viszonyítottan képződő szén-dioxid aránya. A kibocsátási tényezőt $\text{tCO}_2\text{/TJ}$ (tüzelésből származó kibocsátások) vagy $\text{tCO}_2\text{/t}$ vagy $\text{tCO}_2\text{/Nm}^3$ (technológiai kibocsátások) mértékegységben kell megadni. Amennyiben valamely tüzelőanyag esetében az üzemeltető rendelkezésére állnak MSZ EN ISO 17025 szabvány szerint akkreditált laborvizsgálati eredménynek a tüzelőanyag karbontartalmára vonatkozóan, akkor az üzemeltetőnek a tüzelőanyag ki-

bocsátási tényezőjét $\text{tCO}_2\text{/t}$ vagy $\text{tCO}_2\text{/Nm}^3$ -ben kell megadni. Mindazonáltal ilyen esetben az üzemeltető köteles meghatározni és jelenteni a tüzelőanyag nettó fűtőértékét, valamint a kibocsátási tényezőjét $\text{tCO}_2\text{/TJ}$ mértékegységben is.

Oxidációs tényező: a tüzelőanyagból kiégett és a tüzelőanyaggal bevitt szén aránya. Csak akkor kell oxidációs tényezőt alkalmazni, ha a kibocsátási tényező nem veszi figyelembe, hogy a tüzelőanyag egy része nem oxidálódik. Amennyiben a határozat tevékenység-specifikus iránymutatásai nem tartalmazzak az adott tevékenységre jellemző oxidációs tényezőt, akkor az e melléklet 2. táblázatában megadott alapértelmezett oxidációs tényezőket kell alkalmazni, kivéve, ha az üzemeltető bizonyítani tudja, hogy a saját tevékenység-specifikus oxidációs tényezői pontosab-
bak.

Konverziós tényező: a technológiai folyamatok során, a bevitt anyagokból kémiai reakciók útján képződő széndioxid részeként távozó karbon mennyiségének és a folyamatba bevitt összes karbon mennyiségének aránya. Amennyiben a kibocsátás nem tüzelés során, hanem egyéb kémiai folyamat eredményeképpen keletkezik, úgy konverziós tényezőt kell alkalmazni.

N (gáz normál állapot): a gáztérfogatot minden esetben a gáz normál állapotára vonatkoztatva kell meghatározni (gáz normál állapotának értékei: $T = 15\text{ °C}$; $p = 101325\text{ Pa}$, ahol T : hőmérséklet; p : nyomás).

1.1.1.1 Dokumentációval alátámasztott számítás

A kibocsátási számításokat kizárólag akkor lehet dokumentációra alapozni, ha műbizonylatok, számlák vagy irodalmi adatok formájában

- a tüzelőanyagok, alap-, segéd- és alapanyagok mennyiségére;
- a tüzelőanyagok, alap-, segéd- és alapanyagok minőségi paramétereire (pl. CaCO_3 - és MgCO_3 -tartalom, széntartalom vagy fűtőérték);
- a kibocsátási tényezőre; illetve
- az oxidációs vagy konverziós tényezőre vonatkozó adatok rendelkezésre állnak, valamint a környezetvédelmi hatóság a számítás alapjaként ezeket az engedélyben jóváhagyta.

1.1.1.2 Méréssel alátámasztott számítás

Tömegmérésen vagy analitikai vizsgálati eredményeken alapuló számítás esetében az üzemeltető hiteles méréssel határozhatja meg

- a tüzelőanyagok, alap-, segéd- és alapanyagok mennyiségét;
- a tüzelőanyagok, alap-, segéd- és alapanyagok karbon- és karbonát-tartalmát, fűtőértékét;
- a kibocsátási tényezőt;
- az oxidációs tényezőt és a konverziós tényezőt; illetve
- a termékek oxid-tartalmát.

Amennyiben az üzemeltető hiteles mérésen alapuló számításal állapítja meg kibocsátását, úgy meg kell adnia a méréssel megállapított tevékenység-specifikus értékek

meghatározására szolgáló mérőműszerekre vonatkozó adatokat, a mintavételek helyét, gyakoriságát, a minták előkészítésére használt eljárásokat, az alkalmazott eljárásokat és szabványokat, a vizsgálatokat végző laboratóriumok adatait.

A mintavételeket, a mintavételek gyakoriságát, a minták előkészítését, valamint a méréseket CEN, ezek hiányában ISO vagy nemzeti szabványok szerint kell elvégezni, mindezek hiányában pedig a legjobb ipari gyakorlat irányutmutatásait kell alapul venni.

1.1.2 Anyagmérleg alapú számítás

A jelen rendelet 1. mellékletében a II–V. számmal jelölt tevékenységek, valamint a hőbontási eljárások esetében a kibocsátás számítása történhet anyagmérleg készítésével is, figyelembe véve a határozat megfelelő előírásait. Az anyagmérleg alapú megközelítés akkor alkalmazható, ha az üzemeltető bizonyítani tudja, hogy ez a létesítmény egészére nézve pontosabb eredményt ad, mint az egyes anyagfajtáknál, illetve technológiai eljárásoknál elvégzett számítás. Az üzemeltető dönthet úgy is, hogy anyagmérleg alapú megközelítést alkalmaz a technológiai eljárások jól meghatározott részalmazára vonatkozóan és egyéni számításokat a létesítmény többi technológiai eljárására vonatkozóan, de szintén csak abban az esetben, ha bizonyítani tudja, hogy ez pontosabb a létesítmény egészére nézve, mint az egyes technológiai eljárásokra elvégzett számítás.

A tevékenységre vonatkozó adatokat ebben az esetben is hiteles méréssel kell meghatározni.

1.2 A kibocsátások közvetlen mérése

A kibocsátások közvetlen folyamatos mérése esetén meg kell határozni a füstgáz, illetve a véggáz térfogatáramát, és e rendelet 1. mellékletében megadott üvegházhatású gáz koncentrációját.

A kibocsátás közvetlen mérése esetén szükséges:

- a közvetlen mérésen alapuló nyomon követési rendszer választásának indoklása, amely során az üzemeltető igazolja, hogy a mért eredmény pontosabb, mint a legmagasabb adatmeghatározási szinttel alkalmazott számítás;
- a folyamatos mérőrendszer részletes műszaki leírása;
- a mérési módszerek megbízhatóságára vonatkozó információk megadása.

2. A határozat alkalmazására vonatkozó rendelkezések

2.1 Alapértelmezett kibocsátási tényezők

A kibocsátás meghatározásának elérhető legnagyobb pontossága érdekében technológia-, illetve tüzelőanyag-specifikus kibocsátási tényezőket kell alkalmazni. Abban az esetben, ha az üzemeltető nem rendelkezik saját, egyedi kibocsátási tényezővel, és a vonatkozó minimális adatmeghatározási szinten a határozat sem írja elő a kibocsátási tényező egyedi meghatározását, akkor az alapértelmezett tényezőket kell figyelembe venni. Ha a határozat az adott tevékenység-specifikus számítási módszertannel kapcsolatban nem rendelkezik külön az alkalmazandó fűtőértékről és kibocsátási tényezőkről, akkor tüzelési technológia esetében a határozat szerinti 1. és 2. adatmeghatá-

rozási szint esetében elsődlegesen a jelen melléklet 1. táblázatában foglalt alapértelmezett értékeket kell alkalmazni. Az 1. adatmeghatározási szinten a táblázatban nem található egyéb tüzelőanyagok fűtőértékét és kibocsátási tényezőjét a határozat I. mellékletének 8. pontja alatt szereplő 4. táblázat értékeit figyelembe véve kell meghatározni. Amennyiben egy adott tüzelőanyagra sem az alábbi 1. táblázat, sem a határozat idézett táblázata nem tartalmaz vonatkozó értékeket, úgy azokat egyedileg kell meghatározni.

1. táblázat: Tüzelőanyag fűtőértékek és alapértelmezett kibocsátási tényezők
(nem tartalmazza az oxidációs tényezőket)

Tüzelőanyag megnevezése	Tüzelőanyag kódjele (LAIR)	Fűtőérték MJ/kg	Kibocsátási tényező tCO ₂ /TJ
1. Szilárd tüzelőanyagok			
1.1 Hazai feketeszén	17	24	94,6
1.2 Import feketeszén	18	26	94,6
1.3 Hazai barnaszén	12	12	96,1
1.4 Import barnaszén	19	16	94,6
1.5 Lignit	13	7	113,2
1.6 Koks	51	29,8	108,17
1.7 Petrolkoks	52	35	100,8
1.8 Tüzipa és fahulladék	15	16	(109,63) ₂
1.9 Biobrikett és egyéb bio tüzelőanyagok	16	16	(109,63) ₂
1.1.0 Brikett	53	21	94,6
2. Cseppfolyós tüzelőanyagok			
2.1 Tüzelőolajok			
2.1.2 TÜ 5/20 tüzelőolaj	60	42	74,07
2.1.2 Erőművi tüzelőolaj	61	42	74,07
2.1.3 Gázturbina olaj (GTO)	61	42	74,07
2.2 Fűtőolajok			
2.2.1 FA 60/80 extra könnyű fűtőolaj	70	41	77,37
2.2.2 FA 60/120 fűtőolaj	71	41	77,37
2.2.3 FA 60/130 fűtőolaj	72	41	77,37
2.2.4 F 60/130 fűtőolaj	73	41	77,37
2.2.5 F 90/160 fűtőolaj	74	40	77,37
2.2.6 F 100/200 nehéz fűtőolaj	75	39,5	77,37
2.2.7 FA 90/160 kis kéntartalmú fűtőolaj	76	40	77,37
2.2.8 FA 100/200 nehéz fűtőolaj	77	39,5	77,37

Tüzelőanyag megnevezése	Tüzelőanyag kódjele (LAIR)	Fűtőérték MJ/kg	Kibocsátási tényező tCO ₂ /TJ
2.3 Egyéb cseppfolyós tüzelőanyagok			
2.3.1 Benzin	90	44	69,3
2.3.2 Dízelolaj	90	42	74,07
3. Gáznemű tüzelőanyagok			
3.1 Földgáz	31	34 ¹	56,1
3.2 PB-gáz	35	45,7	63,07
3.3 LPG	37	45,7	63,07
3.4 Kamragáz (koksizálásból)	33	17 ¹	47,67
3.5 Kohógáz	34	3,12 ¹	242
3.6 Biogáz	36	22,65 ¹	(54,9) ²
3.7 Csökkentett metántartalmú földgáz (inert gáz) ³	38	16,29 ¹	56,1 ³

¹ A fűtőérték dimenziója nem MJ/kg, hanem MJ/m³ (földgáz és inert gáz esetében ez MJ/gNm³).

² Az 1.8, az 1.9 és a 3.6 sz. tüzelőanyagokat nulla kibocsátási tényezővel kell figyelembe venni.

³ Az inert gáz eredeti CO₂ tartalmát a kibocsátás számításánál nem lehet figyelembe venni, csak az inert gáz metán tartalmából származó kibocsátásokat.

2.2 Alapértelmezett oxidációs tényezők

A tüzelési eredetű kibocsátások 1. adatmeghatározási szintű számításánál a következő alapértelmezett oxidációs tényezőket kell figyelembe venni, amennyiben a határozat tevékenység-specifikus iránymutatásai másképp nem rendelkeznek:

2. táblázat: Oxidációs tényezők

Tüzelőanyag	Oxidációs tényező
Szilárd	0,99
Folyékony	0,995
Gáz	0,995

6. melléklet

a 213/2006. (X. 27.) Korm. rendelethez

Az új belépő tartalékba tartozó kibocsátási egységek kiosztása iránti kérelem tartalmi elemei és a csatolandó dokumentumok köre

1. A kérelem tartalma

a) A kérelmező üzemeltető azonosító adatai (név, székhely, levelezési cím, cégjegyzék szám, adóazonosító jel, telefonszám, faxszám, email cím, a cég jegyzésére jogosult képviselő neve és beosztása);

b) a kiosztási kérelem által érintett létesítmény azonosító adatai (létesítmény neve, levelezési címe, a környezet-

használat feltételeit megállapító engedély száma, a kibocsátási engedély száma);

c) a létesítmény termelési szintjét jellemző adatok (így például a közbenső és a végső termék mennyiségi adatai, a termeléshez felhasznált anyagok és tüzelőanyagok mennyiségi adatai);

d) a kereskedési időszakra tervezett termelési szint;

e) a kereskedési időszak alatt felhasználni tervezett anyagok és tüzelőanyagok, továbbá ezeknek a szén-dioxid kibocsátást befolyásoló jellemzői.

2. A kérelemhez csatolandó dokumentumok

a) 30 napnál nem régebbi cégkivonat;

b) a kibocsátási engedély másolata, az egységes környezethasználati engedély másolata (ha van);

c) az 1. c) pont szerinti termelési szintek, valamint a termeléshez felhasznált anyagok és tüzelőanyagok mennyiségét igazoló dokumentumok, elsősorban termék eladási és tüzelőanyag beszerzési szerződések;

d) a létesítmény berendezéseinek az 1. d) pont szerinti technológiai jellemzőit igazoló dokumentumok, elsősorban a létesítmény berendezéseinek gyártója által kiadott műszaki dokumentumok és a létesítmény műszaki tervei;

e) a felhasználni kívánt anyagok szén-dioxid kibocsátását befolyásoló jellemzőit igazoló dokumentumok, elsősorban független laboratóriumi mérések, valamint a szállító által végzett mérések.

7. melléklet

a 213/2006. (X. 27.) Korm. rendelethez

A forgalmi jegyzékhez kapcsolódó számlavezetési díj megállapítása

1. A számlavezetési díj mértéke és alapja

Sorszám (fő)alszám	A forgalmi jegyzékhez kapcsolódó számlák (kibocsátásegység mennyiség/év)	A számlavezetési díj mértéke (Ft/év)
1.	<i>Üzemeltetői számla</i>	
1.1	–10 000	20 000
1.2	10 001–100 000	61 000
1.3	100 001–1 000 000	142 000
1.4	1 000 001–3 000 000	285 000
1.5	3 000 001 kibocsátástól	610 000
2.	<i>Személyi számla</i>	
		35 000

2. A forgalmi jegyzékhez kapcsolódó üzemeltetői számlavezetési díj alapja

Az üzemeltetői számla esetében a díjfizetés alapja a Nemzeti Kiosztási Listában a tárgyévre kiosztott kibocsátási egység mennyisége [kibocsátásegység-mennyiség(t)/év] létesítményenként.

**A Kormány
214/2006. (X. 31.) Korm.
rendelete
a környezetvédelmi vezetési és hitelesítési
rendszerben (EMAS) részt vevő szervezetek
nyilvántartásáról**

A környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény 110. §-a (7) bekezdésének *f)* és *m)* pontjában kapott felhatalmazás alapján a Kormány a következőket rendeli el:

1. §

(1) A hitelesített környezeti nyilatkozattal rendelkező természetes és jogi személyeknek, valamint jogi személyiséggel nem rendelkező szervezeteknek (a továbbiakban: szervezet), a környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszer nyilvántartásába vételéről az Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség (a továbbiakban: OKTVF) dönt.

(2) Az OKTVF megkeresésére az illetékes környezetvédelmi, természetvédelmi és vízügyi felügyelőség (a továbbiakban: felügyelőség) tájékoztatja az OKTVF-et arról, hogy a szervezet betartja-e a hatályos környezetvédelmi jogszabályokat.

(3) A hatályos környezetvédelmi jogszabályok betartásának ellenőrzése érdekében az OKTVF más hatóságot is megkereshet.

(4) Ha az eljárás során kétség merül fel a környezeti nyilatkozat hitelesítésének megalapozottságával kapcsolatban, az OKTVF kezdeményezi a Nemzeti Akkreditáló Testületnél (a továbbiakban: NAT) a környezeti hitelesítőnek – az eljárás alapjául szolgáló környezeti nyilatkozat hitelesítésére vonatkozó – felügyeleti vizsgálatát.

(5) Ha a NAT valamely környezeti nyilatkozat hitelesítésének megalapozottságával kapcsolatban felügyeleti vizsgálatot rendel el, akkor a felügyeleti vizsgálat megindításáról, valamint ennek eredményéről haladéktalanul értesíti az OKTVF-et.

(6) A nyilvántartásba vételi kérelmet az e rendelet 1. számú mellékletében meghatározott formanyomtatványon kell benyújtani.

(7) Az OKTVF a nyilvántartásba vételről e rendelet 2. számú melléklete szerinti okiratot állít ki.

(8) A nyilvántartásba vételről szóló döntéséről az OKTVF tájékoztatja a (2) bekezdésben meghatározott felügyelőséget, illetve a belföldi jogsegély keretében megkezesített más hatóságot.

(9) Az OKTVF a környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszer nyilvántartásába felvett szervezetek névsorát hivatalos honlapján, valamint a Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium hivatalos honlapján közzéteszi.

(10) A felügyelőség a 2. § (1) bekezdésének *a)* pontjában meghatározott hatósági határozat meghozatalával, il-

letve a 2. § (5) bekezdésének *a)* pontjában meghatározott hatósági határozat jogerőre emelkedésével egyidejűleg tájékoztatja az OKTVF-et.

2. §

(1) Az OKTVF a szervezetnek a nyilvántartásból való felfüggesztését rendeli el,

a) ha a szervezetnek elmarasztaló hatósági határozattal vagy bírósági ítélettel megállapított környezetvédelmi, illetve természetvédelmi kötelezettsége keletkezik;

b) ha a szervezet a 761/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 6. cikkének (3) bekezdése szerinti évente frissített és hitelesített környezeti nyilatkozatát nem nyújtja be az OKTVF-hez;

c) ha a szervezet a 761/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 8. cikkének (2) vagy (3) bekezdésében foglaltakat megsérti;

d) ha a hitelesített környezeti nyilatkozat hitelesítésével összefüggésben az 1. § (4)–(5) bekezdésében foglaltaknak megfelelően kezdeményezett felügyeleti vizsgálat alapján a NAT a hitelesítés megalapozatlanságáról értesíti az OKTVF-et;

e) a (7) bekezdésben meghatározott esetben.

(2) Az OKTVF a szervezetnek a nyilvántartásból történő felfüggesztését rendeli el továbbá akkor is, ha azt a szervezet maga kérelmezi.

(3) Az OKTVF megszünteti a szervezetnek a nyilvántartásból történő felfüggesztését, ha

a) a szervezetnek az (1) bekezdés *a)* pontjában meghatározott kötelezettsége megszűnik;

b) a szervezet az (1) bekezdés *b)* pontjában meghatározott évente frissített és hitelesített környezeti nyilatkozatát a felfüggesztés tartama alatt benyújtja;

c) a szervezet az (1) bekezdés *c)* pontjában meghatározott jogsértő magatartást a felfüggesztés tartama alatt megszünteti;

d) a szervezet az (1) bekezdés *d)* pontjában meghatározottakra tekintettel környezeti nyilatkozatának ismételt hitelesítését a felfüggesztés tartama alatt végrehajtja;

e) a (7) bekezdésben foglalt feltétel teljesülése esetében;

f) a szervezet a (2) bekezdésben meghatározott felfüggesztés megszüntetését kéri és ennek nincs akadálya.

(4) Az (1) bekezdés *b)*, *c)*, illetve *d)* pontjában meghatározott esetben a felfüggesztés időtartama legfeljebb 3 hónap lehet.

(5) Az OKTVF törli a szervezetet a nyilvántartásból, ha *a)* a szervezetnek jogerős és végrehajtható elmarasztaló hatósági határozattal vagy bírósági ítélettel megállapított környezetvédelmi, illetve természetvédelmi kötelezettsége keletkezik;

b) a szervezet a 761/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 6. cikkének (3) bekezdése szerinti évente frissített és hitelesített környezeti nyilatkozatát a felfüggesztés időtartamának lejártáig sem nyújtja be az OKTVF-hez;

c) a szervezet az (1) bekezdés c) pontjában meghatározott jogsértő magatartást a felfüggesztés időtartamának lejártáig sem szünteti meg;

d) a szervezet az (1) bekezdés d) pontjában meghatározottakra tekintettel környezeti nyilatkozatának ismételt hitelesítését a felfüggesztés időtartamának lejártáig sem végzi el.

(6) Az OKTVF törli a szervezetet a nyilvántartásból továbbá akkor is, ha a szervezet megszűnik, vagy megszüntetésre kerül, illetve, ha a szervezet a nyilvántartásból történő törlését kéri.

(7) Nem kell a szervezetet a nyilvántartásból törölni, ha a jogerős elmarasztaló határozat az adatszolgáltatás elmaradásának a következménye, és a határozat egyúttal lehetőséget biztosít az adatszolgáltatás pótlólagos megtételére. Ebben az esetben a határidő elteltéig a szervezet a nyilvántartásból felfüggesztésre kerül.

(8) Az OKTVF a környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszer nyilvántartásából felfüggesztett, illetve törölt szervezetek névsorát a hivatalos honlapján, valamint a Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium hivatalos honlapján közzéteszi.

3. §

(1) A 761/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 7. cikke (1) bekezdésének végrehajtására a NAT az akkreditált környezeti hitelesítők nyilvántartásában bekövetkezett változásokról havonta, a tárgyhónapot követő hónap 10. napjáig adatot szolgáltat az Európai Bizottság részére, az OKTVF egyidejű tájékoztatása mellett.

(2) A 761/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 7. cikke (2) bekezdésének végrehajtására az OKTVF a környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszer nyilvántartásába vett szervezetek körében bekövetkezett változásokról havonta, a tárgyhónapot követő hónap 10. napjáig adatot szolgáltat az Európai Bizottság részére.

(3) A NAT a más tagállamban akkreditált hitelesítők Magyarországon végzett tevékenysége felügyeletének eredményéről tájékoztatást ad az OKTVF részére.

4. §

(1) Aki az EMAS-nyilvántartásban nem szerepel és a 761/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet IV. melléklete szerinti logót jogosulatlanul használja, 5000 forinttól 500 000 forint összegig terjedő bírsággal sújtható.

(2) A bírság összegét az OKTVF az eset összes körülményeire – így különösen a jogsértés súlyára, céljára, időtartamára, a jogsértő magatartás ismételt tanúsítására – tekintettel határozza meg.

(3) A bírság kiszabásáról szóló határozatban rendelkezni kell arról a számlaszámról is, amelyre a bírságot meg

kell fizetni a határozat jogerőre emelkedésétől számított 15 napon belül.

(4) A bírság kiszabására az OKTVF-nek a jogellenes cselekményről való tudomásszerzésétől számított 1 éven túl nincs lehetősége. Az elkövetésétől számított öt éven túl nem szabható ki bírság, kivéve, ha a cselekmény jogszerűtlen állapot fenntartásával valósul meg.

5. §

Az Európai Bizottság felé a 761/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 10. cikke (2) bekezdésében, 11. cikke (3) bekezdésében, 12. cikke (2) bekezdésében, 13. cikkében és 16. cikke (2) bekezdésében előírt tájékoztatási kötelezettségek teljesítéséről a környezetvédelemért felelős miniszter gondoskodik.

6. §

(1) Ez a rendelet – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – a kihirdetését követő 15. napon lép hatályba, ezzel egyidejűleg hatályát veszti

a) a környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszerben (EMAS) részt vevő szervezetek nyilvántartásáról szóló 74/2003. (V. 28.) Korm. rendelet;

b) a környezetvédelmi és vízügyi miniszter irányítása alá tartozó központi és területi államigazgatási szervek feladat- és hatásköréről szóló 276/2005. (XII. 20.) Korm. rendelet 28. §-a.

(2) E rendelet 4. §-a e rendelet kihirdetését követő 45. napon lép hatályba.

(3) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg az egyes létesítmények üvegházhatású gázkibocsátásának engedélyezéséről, nyomon követéséről és jelentéséről szóló 272/2004. (IX. 29.) Korm. rendelet 3. számú melléklete A2.4. pontjának helyébe a következő rendelkezés lép:

„A2.4. Annak megjelölése, hogy az üzemeltető rendelkezik-e a 761/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet szerinti, a 214/2006. (X. 31.) Korm. rendeletnek megfelelően nyilvántartott környezetvédelmi vezetési és hitelesítési (EMAS), ISO 14001 környezetirányítási, ISO 9001 minőségbiztosítási, valamint egyéb minőségbiztosítási rendszerrel; amennyiben igen, úgy a rendszer rövid leírása.”

7. §

Ez a rendelet a szervezeteknek a közösségi környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszerben (EMAS) való önkéntes részvételének lehetővé tételéről szóló, 2001. március 19-i 761/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapítja meg.

Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök

1. számú melléklet a 214/2006. (X. 31.) Korm. rendelethez

**A környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszer (EMAS) nyilvántartásba vételi kérelemnek
formanyomtatványa**

NYILVÁNTARTÁSBA VÉTELI KÉRELEM

1. A KÉRELMEZŐ SZERVEZET AZONOSÍTÁSA

1.1. A kérelmező szervezet adatai:

- szervezet neve:
- székhelyének címe:
- honlapjának címe:
- alkalmazottak száma:
- kis- és középvállalkozás: IGEN/NEM
- tevékenységeinek TEÁOR'03 (NACE) szerinti neve és kódja:
- szervezet adószáma:

1.2. A kérelmező szervezet vezetőjének adatai:

- név:
- beosztás:
- telefonszám:
- telefax:
- e-mail:

1.3. Kapcsolattartó adatai:

A Környezeti nyilatkozattal kapcsolatban a kapcsolattartó

- személy neve:
- beosztása:
- telefonszám:
- telefax:
- e-mail:

2. A SZERVEZET LEÍRÁSA

2.1. Szervezeti felépítése

3. NYILVÁNTARTÁSBA VÉTELT KÉRŐ TELEPHELY AZONOSÍTÁSA

3.1. Telephely

- megnevezése:
- címe:

további adatai:

- alkalmazottak száma:
- tevékenységeinek TEÁOR'03 (NACE) kódja:
- a környezeti hatásvizsgálati és az egységes környezethasználati engedélyezési eljárásról szóló 314/2005. (XII. 25.) Korm. rendelet 2. számú melléklete hatálya alá tartozó üzem: IGEN/NEM
- telefonszám:
- telefax:
- e-mail:
- honlap címe:

3.2. Telephely helyszínrajza

3.3. A környezetvédelmi hatóságokról való tájékoztatás (telephely szerint), amelyekkel a szervezet kapcsolatot tart fenn:

A hatóságok:

- neve:
- kapcsolattartó személy neve:

4. A KÖRNYEZETVÉDELMI HITELESÍTŐ

A telephely/szervezet Környezeti nyilatkozatát hitelesítő szervezet/természetes személy

- neve:
- címe:
- eljárásának alapját képező akkreditált tevékenységeinek TEÁOR '03 (NACE) szerinti megnevezése és kódjai: további adatai:
- telefonszám:
- e-mail:

A hitelesítő szervezet/magánszemély akkreditálását végző szervezet

- neve:
- hitelesítőnek kiadott akkreditálási okirat száma:
- más tagállamban akkreditált hitelesítő esetén a NAT általi felügyelet eredményesen megtörtént-e: IGEN/NEM

Ha a hitelesítő nem természetes személy, akkor a szervezeten belüli hitelesítő

- neve:
- által a telephelyen ellenőrzött tevékenység neve és TEÁOR '03 (NACE) kódja:
- a hitelesítő által a telephelyen töltött napok számát:

4.1. Környezeti nyilatkozat

Kérjük, mellékelje a hitelesítő által minden oldalon aláírt Környezeti nyilatkozatot, valamint annak elektronikus formában rögzített változatát is.

A következő Környezeti nyilatkozat esedékes dátuma:

A Környezeti nyilatkozat felülvizsgálatának dátuma:

.....
(hely)

.....
(dátum)

P. H.

.....
a kérelmező szervezet vezetőjének aláírása

Megjegyzés:

A formanyomtatvány kitöltéséhez a Kitöltési útmutatót kérésre a Hatóság bocsátja rendelkezésre, illetve letölthető a Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium honlapjáról az alábbi címen: <http://www.emas.kvvm.hu>

NYILATKOZAT A SZEMÉLYES ADATOKRÓL

A környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszer nyilvántartásba vételi eljárásával összefüggésben hozzájárulok adataimnak a környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszerben (EMAS) részt vevő szervezetek nyilvántartásáról szóló 214/2006. (X. 31.) Korm. rendelet 1. § (3) bekezdése szerinti felhasználásához.

.....
(hely)

.....
(dátum)

P. H.

.....
a kérelmező szervezet vezetőjének aláírása

2. számú melléklet a 214/2006. (X. 31.) Korm. rendelethez

A szervezet
Organisation

Telephely
Site

TEÁOR szám
NACE code

Nyilvántartási szám
Registration number

Nyilvántartásba vétel dátuma
Date of registration

Az okirat érvényes
This certification is valid until

E szervezet a 196/2006/EK bizottsági rendelettel módosított 761/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet szerinti olyan környezetvédelmi vezetési rendszert vezetett be, amellyel mindenkor betartja a hatályos környezetvédelmi jogszabályokat, hozzájárul környezeti teljesítményének folyamatos javításához, hitelesítette környezetvédelmi vezetési rendszerét, rendszeresen hitelesíti és közzéteszi környezeti nyilatkozatát, szerepel az EMAS nyilvántartásban, ezért jogosult az EMAS logo használatára.

This organisation has established an environmental management system according to the Regulation (EC) No 761/2001 of the European Parliament and of the Council of 19 March 2001 [amended by Regulation (EC) No 196/2006], complies with the current environmental legislation at any time, promotes the continual improvement of environmental performance, publishes an environmental statement, has the environmental management system verified and the environmental statement validated by a verifier, is registered under EMAS and therefore is entitled to use the EMAS logo.

Budapest, 20 .....

P. H.

.....
főigazgató

**A Kormány
229/2006. (XI. 20.) Korm.
rendelete
a 2007. évre vonatkozó
Országos Statisztikai Adatgyűjtési Program
módosított és új adatgyűjtéseiről***

**A környezetvédelmi és vízügyi miniszter
43/2006. (XI. 13.) KvVM
rendelete
a Kámoni Arborétum Természetvédelmi Terület
bővítéséről és határainak módosításáról szóló
20/2003. (XII. 16.) KvVM rendelet módosításáról**

A természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény 85. §
b) pontjában kapott felhatalmazás alapján – 36. §-ának
(1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően – a következőket
rendelem el:

Miniszteri rendeletek

**A gazdasági és közlekedési miniszter
75/2006. (X. 31.) GKM
rendelete
a víziközeledés rendjéről szóló
39/2003. (VI. 13.) GKM rendelet
módosításáról**

A víziközeledésről szóló 2000. évi XLII. törvény
88. §-a (2) bekezdésének *p*) pontjában kapott felhatalma-
zás alapján – az igazságügyi és rendészeti miniszterrel
egyetértésben – a következőket rendelem el:

1. §

A víziközeledés rendjéről szóló 39/2003. (VI. 13.)
GKM rendelet mellékleteként közzétett Hajózási Szabály-
zat II. része 1.01 cikkének *p*) pontja helyébe a következő
rendelkezés lép:

[E rész alkalmazásában:]

„*p*) *folyamfelügyeleti hajó* – a hajózási hatóság, a vízi-
rendészet rendőri szervének, valamint a súlyos víziköze-
kedési balesetek és rendkívüli hajózási események szak-
mai vizsgálatát végző szervezet hajója;”

2. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

*Dr. Kóka János s. k.,
gazdasági és közlekedési miniszter*

1. §

A Kámoni Arborétum Természetvédelmi Terület bőví-
téséről szóló 20/2003. (XII. 16.) KvVM rendelet (a továb-
biakban: R.) 3. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő
rendelkezés lép:

„(2) A Kámoni Arborétum Természetvédelmi Terület
természetvédelmi kezelési tervét a 2. számú melléklet tar-
talmazza.”

2. §

Az R. 2. számú mellékletének helyébe e rendelet *mel-
léklete* lép.

3. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

*Dr. Persányi Miklós s. k.,
környezetvédelmi és vízügyi miniszter*

*Melléklet
a 43/2006. (XI. 13.) KvVM rendelethez*

*[2. számú melléklet
a 20/2003. (XII. 16.) KvVM rendelethez]*

**A Kámoni Arborétum Természetvédelmi Terület
természetvédelmi kezelési terve**

1. Természetvédelmi gyakorlati célkitűzések

- A dendrológiai, botanikai gyűjtemény fenntartása, megőrzése és védelme,
- a fenyő fajtafenntartó telep fenntartása,
- a géngyűjtemény megőrzése,
- a természetes növénytársulások maradványainak megőrzése,

* A Korm. rendelet teljes szövege a Magyar Közlöny 2006. november 20-i 141. számában jelent meg.

- a védett állatfajok létfeltételeinek biztosítása,
- az arborétum mint kultúrtörténeti érték megőrzése,
- a közművelődés, a szabadidő kulturált felhasználásának, a természetben történő élményszerzésnek és felüdülésnek az elősegítése elsősorban a fenyő- és hangafélék, valamint egyéb botanikai értékek oktatási és ismeretterjesztési célokat szolgáló bemutatásával,
- a természeti, tájépítészeti és kultúrtörténeti értékek megismerésére irányuló idegenforgalom, valamint a rekreáció elősegítése.

2. Természetvédelmi stratégiák

- Az arborétum erdészeti, kertészeti, tájépítészeti és botanikai kutatások regionális központjává fejlődésének elősegítése, elsősorban a növénynevelési kutatások, a génmegőrzési tevékenység feltételeinek biztosításával,
- az arborétumban folyó kutatások eredményei táj- és természetvédelmi célú hasznosításának elősegítése,
- a természetestől távol álló, sajátos szempontok szerint kialakított mesterséges élőhelyek gondozása, ápolása, megfelelő állapotuk fenntartása az általuk nyújtott esztétikai élmény biztosítása érdekében,
- a mesterséges élőhely-komplexum állatvilágának védelme, különös tekintettel a tavi, folyóvízi, fás társulásokhoz kötődő, illetve az odúlakó fajokra,
- a növényfajok, -fajták, kertészeti változatok fennmaradásának biztosítása a mesterséges biotópok fenntartása érdekében,
- a potenciális növénytársulások fennmaradt képviselőinek, egyedeinek (így különösen a Gyöngyös-part vegetációja, az idős tanúfák) védelme.

3. Természetvédelmi kezelési módok, korlátozások és tilalmak

A természetvédelmi kezelési módokra, korlátozásokra, tilalmakra vonatkozó előírásokat – a természetvédelmi kezelési tervek készítésére, készítőjére és tartalmára vonatkozó szabályokról szóló 30/2001. (XII. 28.) KöM rendelet 2. § (2) bekezdésének c) pontjában, illetve mellékletének 7. pontjában meghatározottak szerint – a 3.1.1–3.1.6. fejezet tartalmazza.

3.1.1. Élőhelyek kezelése, fenntartása

- Az arborétum füves területeit – melyek elsősorban a rálátások szerepét hivatottak betölteni – évente legalább egyszer kézi vagy gépi úton kaszálni szükséges, és gondoskodni kell a széna forgatásáról, begyűjtéséről és elszállításáról.
- A fával és cserjékkel borított területeken az oda nem illő, felverődő, nem kívánt cserje-, illetve gyomfajokat talajfelszíni mechanikus gyomirtással kell eltávolítani. A megfelelő állapotot (záródás, növtér) a gyűjtemény növényegyedeinek nyesésével, egészségügyi célzatú ápolásával, a kiszáradt egyedek eltávolításával kell biztosítani.
- A mesterséges tavak, árokrendszerek, a Gyöngyös-holtág műtárgyait, partvédelmi berendezéseit folyamato-

san karban kell tartani, növényzetüket ápolni, védeni szükséges. A tavakat tízévente legalább egyszer ki kell kotorni a feliszapolódás megakadályozása érdekében.

– A Gyöngyös-patak parti sávjának növényzetét – az egészségügyi termelésen kívül – beavatkozással nem szabad érinteni.

– A zsilipeken keresztül annyi vizet kell juttatni a területen található vízfolyások medreibe, hogy a Gyöngyös-patak vízszintjéhez képest lényeges különbség ne alakuljon ki.

3.1.2. Fajok védelme

- Az odúlakó állatok részére mesterséges odúkat kell kihelyezni.
- Gondoskodni kell az idős tanúfák, tekintélyes korú növénykülönlegességek védelméről, ápolásáról.

3.1.3. Látogatás

– Az Őrségi Nemzeti Park Igazgatóság (a továbbiakban: igazgatóság) a látogatók mozgását időben és térben korlátozhatja.

3.1.4. Oktatás és bemutatás

- A természetvédelmi oktatás, nevelés előmozdítása érdekében újabb ismertető, tájékoztató és növénynév táblákat kell kihelyezni, valamint – a már meglévőkkel együttesen – gondoskodni kell fenntartásukról, folyamatos karbantartásukról.
- Oktatás, bemutatás céljával állandó és időszaki tárlatokat, gyűjteményes, interaktív kiállítást, rendezvényeket, természetvédelmi táborokat kell szervezni.

3.1.5. Kutatás, vizsgálatok

- Biztosítani kell a feltételeket az erdészeti célú kutatás, fajtanemesítés, valamint a természetvédelemhez köthető tudományos vizsgálatok elvégzéséhez.
- Engedélyezett kutatást csak kutatási terv alapján, az igazgatósággal egyeztetett módon lehet végezni. A kutatás eredményeiről kutatási jelentést kell leadni az igazgatóság részére.

3.1.6. Természetvédelmi infrastruktúra

- A látogatók kulturált fogadása érdekében új bejáratot, fogadóépületet, szociális létesítményeket és autóparkolókat szükséges létesíteni.
- A Gyöngyös-patakra hidat kell építeni.
- A sétaút-hálózatot új utakkal kell bővíteni.
- A természetvédelmi oktatás-nevelés előmozdítása érdekében a területen tanösvényt kell létesíteni.
- Az épületek, berendezési tárgyak és a látogatást, bemutatást, kutatást lehetővé tévő infrastruktúra megfelelő műszaki állapotát fenn kell tartani.
- Az arborétum területén csak olyan mély- és magasépítési tevékenység folyhat, amely a meglévő épületek, építmények fenntartása, valamint a természetvédelmi kezelés érdekében történik. Egyéb célú építési munka nem végezhető a területen.

**A környezetvédelmi és vízügyi miniszter
44/2006. (XI. 17.) KvVM
rendelete
a Szeghalmi Kék-tó természetvédelmi terület
országos jelentőségű védett természeti területté
történő átminősítéséről
és természetvédelmi kezeléséről**

A természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény 24. § (1) bekezdés *a*) pontjában, valamint 85. § *b*) pontjában kapott felhatalmazás alapján – a 36. §-ának (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően – a következőket rendelem el:

1. §

A Békés Megyei Tanács 2/1989. (VI. 22.) számú rendeletében helyi jelentőségű védett természeti területté nyilvánított Szeghalmi Kék-tó természetvédelmi terület elnevezésű, Békés megyében, Szeghalom település határában lévő, az *1. számú mellékletben* felsorolt ingatlan-nyilvántartási helyrajzi számú, összesen 112,17 hektár kiterjedésű területet országos jelentőségű védett természeti területté nyilvánítom.

2. §

Az országos jelentőségű védett természeti területté nyilvánítás célja a Kék-tó holtágnak, mint védett madárfajok fészkelő és táplálkozó helyének védelme, továbbá a környező lösz- és szikes gyepek természetes növény- és állatvilágának, valamint a jellegzetes tájképi adottságoknak a megőrzése.

3. §

(1) A Szeghalmi Kék-tó természetvédelmi terület természetvédelmi kezelését – a természetvédelmi kezelési tervben foglaltaknak megfelelően – a Körös–Maros Nemzeti Park Igazgatóság látja el.

(2) A terület természetvédelmi kezelési tervét e rendelet *2. számú melléklete* tartalmazza.

4. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

Dr. Persányi Miklós s. k.,
környezetvédelmi és vízügyi miniszter

*1. számú melléklet
a 44/2006. (XI. 17.) KvVM rendelethez*

**A Szeghalmi Kék-tó természetvédelmi terület
ingatlan-nyilvántartási helyrajzi számai**

Szeghalom
0725
0726
0727
0728
0729/1,2,4,5

*2. számú melléklet
a 44/2006. (XI. 17.) KvVM rendelethez*

**A Szeghalmi Kék-tó természetvédelmi terület
természetvédelmi kezelési terve**

1. Gyakorlati természetvédelmi célkitűzések

- Őrizze meg a táj természetes képét és természeti értékeit: a Kék-tó medrét, a környező lösz- és szikes gyepeket, ezen élőhelyek természetes növény- és állatvilágát,
- biztosítsa védett madárfajok [például a kék vércse (*Falco vespertinus*), nagy goda (*Limosa limosa*), piroslábú cankó (*Tringa totanus*)] háborítatlan fészkelését, táplálkozását és vonulását,
- biztosítsa egyéb, védett növény- [például macskahere (*Phlomis tuberosa*), buglyos boglárka (*Ranunculus polyp-hyllus*)] és állatfajok [például tarajos götte (*Triturus cristatus*)] állományának fennmaradását,
- alakítsa ki a vízgazdálkodás és a természetes élőhelyek összhangját,
- biztosítson a tudományos kutatásokhoz zavartalan természeti feltételeket,
- a természetes környezet megőrzésével tegye lehetővé a szabadban történő természetvédelmi szemléletformálást és oktatást.

2. Természetvédelmi stratégiák

- A terület növénytakarásainak, ritka vagy veszélyeztetett növény- és állatfajainak hosszú távú megőrzése, valamint a kutatási feltételek megteremtése érdekében:
- élőhely-rehabilitációs és rekonstrukciós munkálatok elvégzése,
  - az optimális természetvédelmi kezelési módok feltételeinek kialakítása és alkalmazása (kaszálás, legeltetés),
  - a területet érintő külső és belső emberi hatások alacsony intenzitásának megtartása,
  - az invazív és tájidegen fajok állományának visszaszorítása.

3. Természetvédelmi kezelési módok, korlátozások és tilalmak

A természetvédelmi kezelési módokra, korlátozásokra, tilalmakra vonatkozó előírásokat – a természetvédelmi kezelési tervek készítésére, készítőjére és tartalmára vonatkozó szabályokról szóló 30/2001. (XII. 28.) KöM rendelet 2. § (2) bekezdés c) pontjában, illetve mellékletének 7. pontjában meghatározottak szerint – a 3.1. és 3.2. fejezet tartalmazza.

3.1. Művelési ághoz köthető természetvédelmi kezelési módok, korlátozások és tilalmak

3.1.1. Gyepek (rétek, legelők) kezelése

– A gyepek művelési ága nem változtatható meg.
– A gyepek begyomosódását, becserjésedését aktív természetvédelmi kezeléssel (kaszálás, legeltetés, cserjeirtás) kell megakadályozni.

– A tájidegen, agresszíven terjeszkedő fafajokat (keskenylevelű ezüstfa) el kell távolítani a gyepterületekről.

– Bérleti szerződések kötésekor előnyben kell részesíteni az állattartással foglalkozó gazdákat.

– Legeltethető állatlétszám: 0,2–1 számosállat/ha.

– Szarvasmarha és ló állományok tartása és szabad legeltetése tilos.

– Gyepterületen kecske csak keresőként, juhállománnyal együtt tartható.

– Sertés és baromfi a területen szabadon nem tartható.

– Legeltetés és kaszálás csak száraz talajviszonyok esetén végezhető. Felázott, nedves talaj esetén a legeltetés tilos, az állatokat a területen kívül kell tartani.

– Kiegészítő takarmányozás a gyepterületen tilos, azon kívül is csak a gyomfertőzést kizáró módon lehetséges (széna, zöldfű, lucerna, darált takarmány).

– A legeltetett területeken évenként tisztító és/vagy gazoló kaszálással kell megakadályozni a gyomosodást.

– A kaszálás rendjét évente egyeztetni kell a természetvédelmi kezelővel. A legeltetés rendjét nem szükséges minden évben egyeztetni a természetvédelmi kezelővel, csak a használat módjának változtatása esetén.

– A kaszálás a védett, veszélyeztetett madárfajok fészkelési, valamint a védett, veszélyeztetett növényfajok magérési idején kívül, de legkorábban június utolsó harmadában kezdhető.

– Gyep nem műtrágyázható, hígtrágyázható.

– A gyepek talajlazítása tilos.

– A Szeghalom 0727d és 0727f ingatlan-nyilvántartási helyrajzi számú területeken a keskenylevelű ezüstfa (*Elaeagnus angustifolia*) állományt el kell távolítani, a fehérnyár (*Populus alba*) facsoportokat fenn kell tartani.

3.1.2. Kivett területek kezelése

– A Szeghalom 0725c ingatlan-nyilvántartási helyrajzi számú ipartelepen a korábbi műtrágyalerakathoz a gyomosodás visszaszorítása érdekében évi háromszori kaszálás szükséges.

3.2. Művelési ághoz nem köthető természetvédelmi kezelési módok, korlátozások és tilalmak

3.2.1. Turizmus, idegenforgalom

– A terület szabadon látogatható.

3.2.2. Kutatás

– Az engedélyezett kutatási tevékenységet a természetvédelmi kezelővel egyeztetett módon kell elvégezni.

3.2.3. Terület- és földhasználat

– Tilos hulladék és egyéb szennyező anyag lerakása.

– Tilos a növényzet égetése.

– A terület jellegének, a földhasználat módjának megváltoztatására irányuló tevékenység esetében – ideértve a nyomvonalas létesítmények építését, illetve más beépítést is – az engedélyezett tevékenység a természetvédelmi kezelővel egyeztetett módon végezhető el.

– A meglévő szénhidrogén-kutak termeltetése esetén szénhidrogén-szállító vezetékek építése a lehető legkisebb terület-igénybevétellel történhet.

– A szénhidrogén-szállító vezetékeknek a területről való kivezetését a lehető legrövidebb nyomvonalon kell megoldani.

3.2.4. Közlekedés

– Gépjárművel csak a meglévő földutakon szabad közlekedni.

**A Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter,
a szociális és munkaügyi miniszter, a földművelésügyi
és vidékfejlesztési miniszter,
a gazdasági és közlekedési miniszter,
a környezetvédelmi és vízügyi miniszter,
valamint a pénzügyminiszter
10/2006. (XI. 3.) MeHVM–
SzMM–FVM–GKM–KvVM–PM
együttes rendelete
az Európai Unió strukturális alapjaiból,
valamint Kohéziós Alapjából származó
támogatásokhoz kapcsolódó költségvetési
előirányzatok felhasználásának
részletes szabályairól szóló
6/2005. (III. 23.) TNM–FMM–FVM–
GKM–KvVM–PM–TNM együttes rendelet
módosításáról**

Az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Áht.) 24. §-a (9) bekezdésében, valamint a 49. §-ának o) pontjában kapott felhatalmazás alapján a következőket rendeljük el:

1. §

Az Európai Unió strukturális alapjaiból, valamint Kohéziós Alapjából származó támogatásokhoz kapcsolódó költségvetési előirányzatok felhasználásának részletes

szabályairól szóló 6/2005. (III. 23.) TNM–FMM–FVM–GKM–KvVM–PM–TNM együttes rendelet (a továbbiakban: R.) 1. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„1. § E rendelet hatálya kiterjed a Magyar Köztársaság minisztériumainak felsorolásáról szóló 2006. évi LV. törvény 3. §-ából eredő egyes feladatok végrehajtásáról szóló 2112/2006. (VI. 28.) Korm. határozat 1. számú mellékletéből

a) a XIX. EU Integráció fejezet 2. cím 3. alcím KTK technikai segítségnyújtás fejezeti kezelésű előirányzatra, valamint a 2. cím 27. alcím Regionális Operatív program (ROP) előirányzataira,

b) az alábbi fejezetek EU Integráció cím fejezeti kezelésű előirányzataira

1. XII. Földművelésügyi és vidékfejlesztési Minisztérium fejezet 11. cím
2. XV. Gazdasági és Közlekedési Minisztérium Fejezet 26. cím
3. XVI. Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium Fejezet 11. cím
4. XX. Oktatási és Kulturális Minisztérium Fejezet 12. cím
5. XXI. Egészségügyi Minisztérium Fejezet 11. cím
6. XXVI. Szociális és Munkaügyi Minisztérium fejezet 17. cím
7. XXXIV. Nemzeti Kutatási és Technológiai Hivatal fejezet 4. cím,

c) a XIX. fejezet 2. cím 1. alcím Kohéziós Alap céltartalék előirányzatra,

d) a XIX. fejezet 2. cím 4. alcím Operatív programok céltartalékai előirányzatra,

e) a fejezetrend szerkezeti változásai miatt megállapított új előirányzatokra,

f) valamint az államháztartás működési rendjéről szóló 217/1998. (XII. 30.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Ámr.) 46. § (5) bekezdése alapján megállapított új előirányzatokra”

2. §

Az R. 4. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az 1. §-ban meghatározott strukturális alapokhoz kapcsolódó előirányzatok felhasználása az operatív programoknak az Európai Közösséget létrehozó szerződés 87. cikk (1) bekezdése szerinti állami támogatásokra vonatkozóan a (2)–(5) bekezdésben meghatározott jogszabályok állami támogatások nyújtásának feltételeire (a támogatási kategóriára, a támogatás formájára, a támogatás mértékére, a támogatás kedvezményezettjeire, az elszámolható költségekre, a támogatáshalmozódásra, illetve az adott támogatási kategóriára vonatkozó egyedi feltételekre) vonatkozó rendelkezéseinek megfelelően történhet.”

3. §

Az R. 6. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„6. § Az 1. § a) és b) pontjában meghatározott strukturális alapokhoz kapcsolódó előirányzatok felhasználása során a rendelet mellékletében meghatározott intézkedések, illetve komponensek esetében, a mellékletben meghatározott kedvezményezettek számára fejlesztési támogatás pályáztatás nélkül nyújtható. A támogatás megítélését ez esetben is meg kell előznie a projekt dokumentáció kidolgozásának és értékelésének.”

4. §

(1) Az R. 7. §-a (1) bekezdésének bevezető szövegrésze helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az 1. §-ban meghatározott strukturális alapokhoz kapcsolódó előirányzatok tekintetében a 2. §-ban meghatározott hatásköröket és feladatokat a következő személyek látják el:”

(2) Az R. 7. §-a (3) bekezdésének bevezető szövegrésze helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az 1. § a), c)–d) pontja tekintetében a 2. §-ban meghatározott feladatokat a következő személyek látják el:”

5. §

Az R. 8. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, ezzel egyidejűleg a 8. § szövegének jelölése (1) bekezdésre változik:

„(2) Az 1. § d) pontban leírt céltartalék tekintetében amennyiben az OP IH-nál céltartalék felhasználási igény keletkezik, úgy az OP IH vezetője kezdeményezésére a KTK IH vezetőjének egyetértése mellett a felügyeleti szerv vezetője engedélyezi a szükséges előirányzat-módosítást.”

6. §

(1) Az R. 9. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) E rendelet alkalmazásában a Kohéziós Alap támogatásból megvalósuló projektek esetében évente, illetve új projekt indításakor, vagy már folyamatban levő projekt módosításakor a Kohéziós Alap közreműködő szervezetnek az Ámr. 72. § (1) bekezdés b) pontjában előírt és az Ámr. 5. számú mellékletében részletezett „Finanszírozási Alapokmány ISPA forrásból/Kohéziós Alapból Származó Támogatással Megvalósuló Projektekre” dokumentumot (a továbbiakban: Finanszírozási Alapokmány) kell a (3) bekezdésben foglaltak szerint elkészíteni.”

(2) Az R. 9. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A Finanszírozási Alapokmánnyal kapcsolatosan:

a) *kitöltő*: a közreműködő szervezet, illetve a kedvezményezett vezetője által kijelölt személy,

b) *„Kötelezettségvállaló aláírása” helyén aláíró*: az 5. pontban megjelölt előirányzat fölött rendelkező személy,

c) *ellenjegyző*: a 10. § (1) bekezdés b) pontjában megjelölt, a kötelezettségvállalást ellenjegyző személy,

d) *jóváhagyó*: az előirányzatokért felelős miniszter vagy az általa írásban felhatalmazott személy.”

(3) Az R. 9. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az (1) bekezdés szerinti kitöltött dokumentum egy, a Magyar Államkincstár (a továbbiakban: Kincstár) által aláírt példányát a Kincstár köteles a Kohéziós Alap Irányító Hatóságának (a továbbiakban: KA IH) megküldeni.”

7. §

Az R. 10. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„10. § (1) E rendelet 1. § b) pontjában megjelölt XV. és XVI. Fejezetekben foglalt, a Kohéziós Alap támogatásával megvalósuló projektek előirányzataival, valamint a maradványok átadása következtében az e) pont alapján megállapított új előirányzatokkal kapcsolatban a 2. §-ból következő hatásköröket és feladatokat a következő személyek látják el:

a) *kötelezettségvállaló*: a Finanszírozási Alapokmány 5. pontjában foglaltaknak megfelelően a közreműködő szervezet vezetője vagy az általa írásban kijelölt személy,

b) *kötelezettségvállalást ellenjegyző*: a Nemzeti Fejlesztési Ügynökség Gazdasági Igazgatója vagy az általa írásban kijelölt személy,

c) *szakmai teljesítést igazoló*: a Finanszírozási Alapokmány 5. pontjában a kitöltéskor megjelölt személy,

d) *érvényesítő*: a közreműködő szervezet vezetője által kijelölt, az Ámr. 135. § (2) bekezdésében előírt képzettséggel rendelkező személy,

e) *utalványozást ellenjegyző*: a közreműködő szervezet pénzügyi vezetője vagy az általa írásban kijelölt személy,

f) *utalványozó*: a közreműködő szervezet vezetője, illetve a Finanszírozási Alapokmány kitöltésekor annak 5. sorában megjelölt személyek.

(2) Az (1) bekezdésben megjelölt előirányzatok közül a „Kohéziós Alap támogatásból megvalósuló projektek előkészítése” jogcímcsoport nem tartozik a feladatfinanszi-

rozásba vont fejezeti kezelésű előirányzatok körébe, ezért e jogcímcsoport tekintetében a feladatfinanszírozásra vonatkozó szabályokat nem kell alkalmazni.”

8. §

Az R. 11. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„11. § Az 1. § c) pontban leírt céltartalék tekintetében amennyiben a Kohéziós Alap közreműködő szervezetnél céltartalék felhasználási igény keletkezik, úgy a közreműködő szervezet vezetője kezdeményezésére a KA IH vezetőjének egyetértése mellett a felügyeleti szerv vezetője engedélyezi a szükséges előirányzat-módosítást.”

9. §

Az R. mellékletének „Regionális Operatív Program”, „Agrár- és Vidékfejlesztési Operatív Program”, „Gazdasági Versenyképesség Operatív Program”, „Környezetvédelem és Infrastruktúra Operatív Program”, „KTK Technikai segítségnyújtás,” valamint „Humánerőforrás-fejlesztési Operatív Program” című részei helyébe e rendelet *mellékletében* foglaltak lépnek.

Záró rendelkezések

10. §

E rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

11. §

E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti az R. 7. §-ának (2) bekezdése és (4) bekezdése, valamint az R. 9. §-ának (2) bekezdése.

Dr. Szilvásy György s. k.,
a Miniszterelnöki Hivatal vezető
miniszter

Kiss Péter s. k.,
szociális és munkaügyi miniszter

Gráf József s. k.,
földművelésügyi és vidékfejlesztési
miniszter

Dr. Kóka János s. k.,
gazdasági és közlekedési
miniszter

Kovács Kálmán s. k.,
környezetvédelmi és vízügyi
minisztériumi államtitkár

Dr. Veres János s. k.,
pénzügyminiszter

Melléklet a 10/2006. (XI. 3.) MeHVM–SzMM–FVM–GKM–KvVM–PM együttes rendelethez

Azon intézkedések, komponensek, illetve kedvezményezettek, amelyek esetében, illetve amelyek számára fejlesztési támogatás pályázatát nélkül nyújtható:

Előirányzat (Prioritás)	Intézkedés/komponens	Kedvezményezett
A humán erőforrás-fejlesztés regionális dimenziójának erősítése	3.1. A helyi közigazgatás és a civil szervezetek kapacitásépítése 1. Komponens: A helyi közigazgatás kapacitásépítése képzési programok révén	Magyar Közigazgatási Intézet, fővárosi és megyei közigazgatási hivatalok
	3.1. A helyi közigazgatás és a civil szervezetek kapacitásépítése 2. Komponens: A területfejlesztésben érintett intézmények, valamint a civil szereplők kapacitásépítése	VÁTI Kht.
	3.1. A helyi közigazgatás és a civil szervezetek kapacitásépítése 3. Komponens: Regionális és kistérségi szintű együttműködések ösztönzése	Regionális Fejlesztési Ügynökségek, Balaton Integrációs Kht.
	3.2. Helyi foglalkoztatási kezdeményezések támogatása 3. Komponens: A helyi foglalkoztatási kezdeményezések hosszú távú fenntarthatóságához szükséges szakmai kapacitások kiépítése és megerősítése	Országos Foglalkoztatási Közalapítvány
	3.4. Régióspecifikus szakmai képzések támogatása 1. Komponens: A regionális munkaerőpiaci kereslet és kínálat közötti összhang erősítése	Magyar Kereskedelmi és Iparkamara, kereskedelmi és iparkamarák
	3.4. Régióspecifikus szakmai képzések támogatása 2. Komponens: Szakképzési és szakmai továbbképzési programok lebonyolítása	VÁTI Kht.
Technikai segítségnyújtás	4.2. ROP Technikai segítségnyújtás	Nemzeti Fejlesztési Ügynökség, VÁTI Kht., regionális fejlesztési ügynökségek, ROP IH
<i>Agrár- és Vidékfejlesztési Operatív Program, XII. FVM</i>		
Technikai segítségnyújtás	Technikai segítségnyújtás	Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium, Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal
<i>Gazdasági Versenyképesség Operatív Program, XV. GKM</i>		
Beruházásösztönzési előirányzat	1.3. Pro-aktív beruházásösztönzési tanácsadás	Magyar Befektetési és Kereskedelem-fejlesztési Kht. (ITDH)

Előirányzat (Prioritás)	Intézkedés/komponens	Kedvezményezett
Kis- és középvállalkozások fejlesztése előirányzat	2.2. Vállalkozói kultúra és ismeretek fejlesztése / 2.2.1. Alapszintű tanácsadás komponens	Helyi vállalkozói központok
Technikai segítségnyújtás	Technikai segítségnyújtás (1–2. intézkedés)	Nemzeti Fejlesztési Ügynökség, Nemzeti Kutatási és Technológiai Hivatal, IT Információs Társadalom Kht., Kutatás-fejlesztési Pályázati és Kutatáshasznosítási Iroda, Magyar Fejlesztési Bank Rt., Magyar Vállalkozásfejlesztési Kht., Regionális Támogatásközvetítő Kht.
<i>Környezetvédelem és Infrastruktúra Operatív Program, XVI. KvVM</i>		
Környezetvédelmi előirányzat	1.5. Természetvédelem és fenntartható árvízvédelem; 1.6. A levegőszennyezés és a zajterhelés mérése	1.5. Nemzeti Park Igazgatóságok, Vízügyi Központ és Közgyűjtemények 1.6. Környezetvédelmi, természetvédelmi és vízügyi felügyelőségek; Budapest Főváros Önkormányzata; Környezetvédelmi és Vízgazdálkodási Kutató Intézet
<i>Környezetvédelem és Infrastruktúra Operatív Program, XV. GKM</i>		
Közlekedési infrastruktúra fejlesztése előirányzat	2.1. A főúthálózat műszaki színvonalának emelése; 2.2. Környezetbarát közlekedési infrastruktúra fejlesztése	2.1. Útgazdálkodási és Koordinációs Igazgatóság 2.2. MÁV ZRt.; Észak-Dunántúli Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság (ÉDUKÖVIZIG)
Technikai segítségnyújtás	Technikai segítségnyújtás	Nemzeti Fejlesztési Ügynökség, Gazdasági és Közlekedési Minisztérium KIOP KSZ, Energia Központ Kht., Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium Fejlesztési Igazgatóság
<i>Humán erőforrás-fejlesztési Operatív Program</i>		
Egész életen át tartó tanulás és alkalmazkodóképesség támogatása – EU forrásrész	3.1. Az egész életen át tartó tanuláshoz szükséges készségek, képességek és kompetenciák fejlesztése / 3.1.1. Pedagógusok és oktatási szakértők felkészítése kompetencia alapú képzés és oktatás feladataira	„SuliNova” Közoktatás-fejlesztési és Pedagógus-továbbképzési Közhasznú Társaság, Országos Közoktatási Intézet, Educatio Társadalmi Szolgáltató Kht.
	3.2. A szakképzés tartalmi, módszertani és szerkezeti fejlesztése / 3.2.1. Új szakképzési szerkezet kialakítása	Nemzeti Szakképzési Intézet, Educatio Társadalmi Szolgáltató Kht., Apertus Közalapítvány

Előirányzat (Prioritás)	Intézkedés/komponens	Kedvezményezett
	3.5. A felnőttképzés rendszerének fejlesztése / 3.5.1. Korszerű felnőttképzési módszerek kidolgozása és alkalmazása	Nemzeti Felnőttképzési Intézet, Foglalkoztatási Hivatal, Regionális Képző Központok
	3.5. A felnőttképzés rendszerének fejlesztése / 3.5.2. Intézményhálózat kialakítása a hátrányos helyzetű felnőttek digitális oktatásának és szakmai képzésének támogatására és foglalkoztatásuk elősegítésére	Apertus Közalapítvány
	3.5. A felnőttképzés rendszerének fejlesztése / 3.5.3. Lépjen egyet előre	Foglalkoztatási Hivatal
Egész életen át tartó tanulás és alkalmazkodóképesség támogatása – Hazai társfinanszírozás	3.1. Az egész életen át tartó tanuláshoz szükséges készségek, képességek és kompetenciák fejlesztése / 3.1.1. Pedagógusok és oktatási szakértők felkészítése kompetencia alapú képzés és oktatás feladataira	„SuliNova” Közoktatás-fejlesztési és Pedagógus-továbbképzési Közhasznú Társaság, Országos Közoktatási Intézet, Educatio Társadalmi Szolgáltató Kht.
	3.2. A szakképzés tartalmi, módszertani és szerkezeti fejlesztése / 3.2.1. Új szakképzési szerkezet kialakítása	Nemzeti Szakképzési Intézet, Educatio Társadalmi Szolgáltató Kht., Apertus Közalapítvány
	3.5. A felnőttképzés rendszerének fejlesztése / 3.5.1. Korszerű felnőttképzési módszerek kidolgozása és alkalmazása	Nemzeti Felnőttképzési Intézet, Foglalkoztatási Hivatal, Regionális Képző Központok
	3.5. A felnőttképzés rendszerének fejlesztése / 3.5.2. Intézményhálózat kialakítása a hátrányos helyzetű felnőttek digitális oktatásának és szakmai képzésének támogatására és foglalkoztatásuk elősegítésére	Apertus Közalapítvány
	3.5. A felnőttképzés rendszerének fejlesztése / 3.5.3. Lépjen egyet előre	Foglalkoztatási Hivatal
Aktív munkaerőpiaci politikák támogatása – EU forrásrész	1.1. A munkanélküliség megelőzése és kezelése / 1.1.1. Munkanélküli és inaktív személyek tartós munkanélkülivé válásának megelőzése, munkaerőpiaci integrációjuk elősegítése	Fővárosi és megyei munkaügyi központok
	1.2. ÁFSZ modernizációja / 1.2.1. ÁFSZ modernizációja	1.2. Foglalkoztatási Hivatal, továbbá fővárosi és megyei munkaügyi központok
Aktív munkaerőpiaci politikák támogatása – Hazai társfinanszírozás	1.1. A munkanélküliség megelőzése és kezelése / 1.1.1. Munkanélküli és inaktív személyek tartós munkanélkülivé válásának megelőzése, munkaerőpiaci integrációjuk elősegítése	Fővárosi és megyei munkaügyi központok
	1.2. ÁFSZ modernizációja / 1.2.1. ÁFSZ modernizációja	1.2. Foglalkoztatási Hivatal, továbbá fővárosi és megyei munkaügyi központok

Előirányzat (Prioritás)	Intézkedés/komponens	Kedvezményezett
Társadalmi kirekesztés elleni küzdelem a munkaerő-piacra történő belépés segítségével – EU forrásrész	2.1. Hátrányos helyzetű tanulók esélyegyenlőségének biztosítása az oktatási rendszerben /	„SuliNova” Közoktatás-fejlesztési és Pedagógus-továbbképzési Közhasznú Társaság
	2.1.1. A hátrányos helyzetű, elsősorban a roma és sajátos nevelési igényű gyermekek, tanulók oktatásában érintett szakemberek képzése, az integrációs oktatással kapcsolatos oktatási programok kifejlesztése	Nemzeti Család- és Szociálpolitikai Intézet, Foglalkoztatási Hivatal
Társadalmi kirekesztés elleni küzdelem a munkaerő-piacra történő belépés segítségével – Hazai társfinanszírozás	2.1. Hátrányos helyzetű tanulók esélyegyenlőségének biztosítása az oktatási rendszerben / 2.1.1. A hátrányos helyzetű, elsősorban a roma és sajátos nevelési igényű gyermekek, tanulók oktatásában érintett szakemberek képzése, az integrációs oktatással kapcsolatos oktatási programok kifejlesztése	„SuliNova” Közoktatás-fejlesztési és Pedagógus-továbbképzési Közhasznú Társaság
	2.2. A társadalmi befogadás elősegítése a szociális területen dolgozó szakemberek képzésével, valamint a szociális és munkaügyi szolgáltatások együttműködési modelljének kidolgozásával	Nemzeti Család- és Szociálpolitikai Intézet, Foglalkoztatási Hivatal
Az oktatási, szociális és egészségügyi infrastruktúra fejlesztése – EU forrásrész	4.3. Egészségügyi infrastruktúra fejlesztése az elmara-dott régiókban / 4.3.1. Regionális egészségcentrum modellintézmény létrehozása	Debreceni Egyetem Orvos és Egészségtudományi Centrum
Az oktatási, szociális és egészségügyi infrastruktúra fejlesztése – Hazai társfinanszírozás	4.3. Egészségügyi infrastruktúra fejlesztése az elmara-dott régiókban / 4.3.1. Regionális egészségcentrum modellintézmény létrehozása	Debreceni Egyetem Orvos és Egészségtudományi Centrum
Technikai segítségnyújtás – EU forrásrész	Technikai segítségnyújtás	Szociális és Munkaügyi Minisztérium, Nemzeti Fejlesztési Ügynökség, Európai Szociális Alap Kht., Foglalkoztatási Hivatal, OM Alapkezelő Igazgatósága, EüM Strukturális Alapok Programiroda, Magyar Államkincstár
Technikai segítségnyújtás – Hazai társfinanszírozás	Technikai segítségnyújtás	Szociális és Munkaügyi Minisztérium, Nemzeti Fejlesztési Ügynökség, Európai Szociális Alap Kht., Foglalkoztatási Hivatal, OM Alapkezelő Igazgatósága, EüM Strukturális Alapok Programiroda, Magyar Államkincstár

Az Alkotmánybíróság határozatai

32/B/1999. AB határozat

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság jogszabály alkotmányellenességének utólagos vizsgálatára irányuló indítvány tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Alkotmánybíróság a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény 19. § (6) bekezdése utolsó mondata, a 20/A. § (1) bekezdése utolsó előtti mondata, a (4) bekezdés utolsó mondata, valamint az (5) bekezdés b) pontja alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt elutasítja.

Indokolás

I.

Az indítványozó a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény módosításáról szóló 1997. évi CI. törvény (a továbbiakban Ktv. 1.) 19. §-a és a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény (a továbbiakban: Ktv.) 19. § (6) bekezdés utolsó mondata alkotmányellenességének megállapítását és megsemmisítését kezdeményezte. Álláspontja szerint a Ktv. 1. 19. §-a a tartalékállomány jogintézményének bevezetésével a korábnál hátrányosabb helyzetbe hozta azokat a köztisztviselőket, akiknek a munkáltató a tartalékállomány időtartama alatt nem tud megfelelő állást felajánlani. A korábbi szabályozás alapján ugyanis a munkáltató a felmentésre okot adó körülmények fennállása esetén választhatja a köztisztviselő továbbfoglalkoztatását, a jogviszony felmentéssel való megszüntetését, illetve – a köztisztviselő beleegyezésével – áthelyezését is, felmentés esetén pedig köteles volt a végkielégítés teljes összegének megfizetésére. A módosított szabályozás alapján a felmentett köztisztviselő csak a tartalékállományba helyezés elfogadása esetén jogosult a végkielégítés teljes összegére, és további hátrányt jelent, hogy a végkielégítés teljes összegéhez csak a tartalékállomány időtartamának leteltével juthat hozzá. Az indítványozó szerint a Ktv. 1. 19. §-a azért sérti az Alkotmány 2. § (1) bekezdését, a jogállamiságból fakadó jogbiztonság elvét, mert az 1998. szeptember 1-je előtt közszolgálati jogviszonyt létesített köztisztviselők szerzett jogai megvonását eredményezi, ezért kérte, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg, hogy „az alkotmányellenes jogszabályi rendelkezés az 1998. szeptember 1-jét

megelőzően keletkezett köztisztviselői jogviszony megszüntetése esetén [...] nem alkalmazható”.

Az indítványozó a Ktv. 19. § (6) bekezdése utolsó mondatát az Alkotmány 70/A. § (1) bekezdésébe ütközés miatt, arra hivatkozva támadta, hogy ez a szabály a felmentéssel érintett köztisztviselők között ésszerű indok nélkül tesz különbséget a teljes összegű végkielégítés feltételeit illetően. A más munkakörbe való áthelyezésükhöz hozzá nem járuló köztisztviselők a végkielégítés összegének felére jogosultak, kivéve, ha a hozzájárulást alapos indokkal tagadták meg. Alapos oknak minősül – többek között –, ha a munkáltató által felajánlott illetmény összege kevesebb a köztisztviselő korábbi illetménye 80%-ánál. A támadott rendelkezés alapján a személyi illetményben, címadományozásban, tanácsadó, főtanácsadó megbízásban részesülő köztisztviselők esetében a besorolás szerinti illetménynél magasabb illetmény figyelmen kívül marad, ami az indítványozó szerint azért diszkriminatív, mert – szemben az ilyen megbízással, címmel nem rendelkező köztisztviselőkkel – a komoly szakmai, képzettségbeli követelményeknek megfelelő, kiemelkedő munkavégzést teljesítő köztisztviselői kör a korábbi illetménye akár töredékét jelentő illetmény elfogadása esetén juthat hozzá a végkielégítés teljes összegéhez, amely megkülönböztetés sérti az érintettek emberi méltóságát is. Az indítványozó e rendelkezés megsemmisítését a kihirdetésére visszamenőleges hatállyal kezdeményezte.

Az Alkotmánybíróság az eljárás során – az indítvánnyal kapcsolatos észrevételei megtétele érdekében – megkereste a belügyminisztert és az igazságügyi minisztert.

II.

Az Alkotmánybíróság a rendelkező részben foglalt döntését a következő jogszabályi előírásokra alapozta.

Az Alkotmány rendelkezései:

„2. § (1) A Magyar Köztársaság független, demokratikus jogállam.”

„70/A. § (1) A Magyar Köztársaság biztosítja a területén tartózkodó minden személy számára az emberi, illetve az állampolgári jogokat, bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül.”

A Ktv. indítvánnyal érintett, az indítvány elbírálásakor hatályos rendelkezései:

„17. § (1) A közszolgálati jogviszony – a (4) bekezdésben foglalt korlátozással – felmentéssel akkor szüntethető meg, ha

a) az Országgyűlés, a Kormány, a költségvetési fejezet felügyeletét ellátó szerv vezetője, illetve a helyi önkormányzati képviselő-testület döntése alapján a közigazgatási szerv hivatali szervezetében létszámcsökkentést kell

végrehajtani, és emiatt a köztisztviselő további foglalkoztatására nincs lehetőség;

b) megszűnt a közigazgatási szervnek az a tevékenysége, amelynek körében a köztisztviselőt foglalkoztatták;

c) átszervezés következtében munkaköre feleslegessé vált;

d) a köztisztviselő nyugdíjasnak minősül.

(2) A közszolgálati jogviszonyt felmentéssel meg kell szüntetni, ha

a) a közigazgatási szerv jogutód nélkül megszűnik;

b) a köztisztviselő feladatai ellátására alkalmatlan;

c) a vezetői megbízás visszavonását követően a köztisztviselő részére felajánlható, végzettségének, képzettségének megfelelő másik vezetői vagy köztisztviselői munkakör nincs, illetve a felajánlott állást a köztisztviselő visszautasítja [31. § (9) bekezdés];

d) a 31/F. § alapján a rendelkezési állomány időtartama lejár;

e) a rokkantsági (baleseti rokkantsági) nyugdíjjogosultság 17. § (8) bekezdés szerinti feltételeivel rendelkező köztisztviselő azt kérelmezi.

(4) A köztisztviselő az (1) bekezdés a)–c) pontjai alapján akkor menthető fel, ha a hivatali szervezetben vagy annak irányítása alatt álló közigazgatási szervnél a képzettségének és a besorolásának megfelelő másik betöltetlen munkakör nincs, vagy ha az ilyen munkakörbe való áthelyezéshez nem járul hozzá, illetve a hivatali szervezetben a 14/A. § szerinti részmunkaidőben történő foglalkoztatásra nincs lehetőség. A közigazgatási szerv irányítása alatt álló másik közigazgatási szervnél lévő betöltetlen munkakör csak a másik közigazgatási szerv vezetőjének egyetértésével ajánlható fel.

(5) Ha a (2) bekezdés b) pontjában meghatározott alkalmatlanság egészségügyi ok következménye, a köztisztviselő akkor menthető fel, ha a hivatali szervezetben vagy annak irányítása alatt álló közigazgatási szervnél a képzettségének, besorolásának és egészségi állapotának megfelelő betöltetlen munkakör nincs, vagy ha az ilyen munkakörbe való áthelyezéséhez a köztisztviselő nem járul hozzá.”

„19. § (1) A köztisztviselőt felmentése esetén – a (8) bekezdésben foglalt kivétellel – végkielégítés illeti meg.

(2) A végkielégítés összege, ha a felmentett köztisztviselő közszolgálati jogviszonyban töltött ideje legalább

a) három év: egyhavi,

b) öt év: kéthavi,

c) nyolc év: háromhavi,

d) tíz év: négyhavi,

e) tizenhárom év: öthavi,

f) tizenhat év: hathavi,

g) húsz év: nyolchavi

– a felmentési idő kezdetekor irányadó – illetményének megfelelő összeg. A végkielégítés mértéke négyhavi illetmény összegével emelkedik, ha a köztisztviselő közszolgálati jogviszonya az öregségi nyugdíjra [19/A. § (1) bek. a) pont], vagy a karkedvezményes öregségi nyugdíjra való

jogosultság megszerzését megelőző öt éven belül szűnik meg. Nem illeti meg az emelt összegű végkielégítés a köztisztviselőt, ha valamelyik jogcímen korábban már emelt összegű végkielégítésben részesült. A kifizetett végkielégítés összegét fel kell tüntetni a közszolgálati igazoláson.

(6) A végkielégítés összegének a felére jogosult a köztisztviselő, ha felmentésére azért került sor, mert a 17. § (4)–(5) bekezdése szerinti áthelyezéséhez nem járult hozzá, kivéve, ha a hozzájárulását alapos indokkal tagadta meg, így különösen, ha

a) a felajánlott illetmény összege kevesebb a korábbi illetménye 80%-ánál,

b) a korábbi kötelező heti munkaidejéhez képest rövidebb vagy hosszabb heti kötelező munkaidővel együttjáró munkakört ajánlanak fel,

c) a korábbi határozatlan idejű alkalmazás helyett határozott idejűt ajánlanak fel,

d) az új munkahely és a lakóhely között – tömegközlekedési eszközzel – történő oda- és visszautazás ideje naponta a két órát, illetve 10 éven aluli gyermeket nevelő köztisztviselő esetében a másfél órát meghaladja.

Az a) pont alkalmazása szempontjából akkor is a köztisztviselő besorolása szerinti illetményt kell figyelembe venni, ha besorolása szerinti illetményénél magasabb illetményben, címadományozásban, főtanácsadói, tanácsadói megbízásban részesült.

(7) A munkavégzési kötelezettség alóli mentesítés idejére járó átlagkeresetet a munkavégzési kötelezettséggel járó utolsó munkanapon, a végkielégítést a felmentési idő utolsó napján kell kifizetni. A hivatali szerv vezetője azonban – a köztisztviselő kérelmére – úgy is dönthet, hogy a végkielégítés összegének kifizetésére is az utolsó munkában töltött napon kerüljön sor.”

„20/A. § (1) Ha a közigazgatási szervnél alkalmazott köztisztviselőt közszolgálati jogviszonyából a 17. § (1) bekezdésének a)–c), illetve (2) bekezdésének a) pontjában meghatározott ok miatt mentik fel, legfeljebb a felmentési idő tartamára beleegyezésével tartalékállományba kell helyezni – feltéve, hogy a 17. § (4) bekezdése szerinti munkakör-felajánlás nem vezet eredményre – abból a célból, hogy számára másik közigazgatási szervnél képzettségének, besorolásának megfelelő köztisztviselői állást ajánljanak fel. Ha a köztisztviselő a tartalékállományba helyezéséhez nem járul hozzá, vagy kérésére a tartalékállományból törlik, a reá irányadó végkielégítés felére jogosult. A közszolgálati jogviszony megszűnésével a tartalékállományba helyezés is megszűnik.

(2) A tartalékállományba helyezésről a közigazgatási szerv hivatali szervezetének a vezetője intézkedik. Intézkedéséről – a Kormány által meghatározott rendben – haladéktalanul értesíti a Belügyminisztérium központi közszolgálati nyilvántartását (62/A. §).

(3) A tartalékállományba helyezés alatt a központi közszolgálati nyilvántartás feladata – a Kormány által meghatározott módon – a köztisztviselő és az (1) bekezdésben meghatározott szervek szakmai és munkaköri adatainak

felhasználásával a köztisztviselőnek felajánlható másik köztisztviselői munkakör felkutatása. A tartalékállományba helyezésről megküldött értesítést követően tájékoztatja a betöltetlen köztisztviselői munkakörrel rendelkező közigazgatási szervek vezetőit a tartalékállományba helyezésről, valamint a köztisztviselő e törvényben meghatározott adatairól.

(4) A megkeresett közigazgatási szerv vezetője a rendelkezésére bocsátott információk alapján mérlegelési jogkörében dönt a tartalékállományba helyezett köztisztviselő alkalmazásáról. Döntéséről – a Kormány által meghatározott rendben – tájékoztatja a központi közszolgálati nyilvántartást. A köztisztviselő alkalmazásakor az áthelyezésről – a köztisztviselő beleegyezése esetén – rendelkezni kell. Ebben az esetben a felmentésre irányuló munkáltatói intézkedést – az áthelyezés idejének megfelelően – vissza kell vonni; ez azonban nem érinti a felmentési idő alatt a felmentés visszavonásáig már kifizetett illetmény jogalapját. Ha a köztisztviselő az áthelyezéséhez nem járul hozzá, a 19. § (6) bekezdésében foglaltak szerint kell eljárni.

(5) A tartalékállományba helyezés alatt a felmentésre és a végkielégítés kifizetésére vonatkozó szabályokat az alábbi eltérésekkel kell alkalmazni:

a) a köztisztviselő a felmentési időre járó illetményre havonta egyenlő részletekben jogosult,

b) a végkielégítés kizárólag a felmentési idő utolsó napján fizethető ki.

(6) A tartalékállományba helyezés nem érinti a köztisztviselő közszolgálati jogviszonyából eredő jogokat, illetve kötelezettségeket.

(7) Meg kell szüntetni a tartalékállományba helyezést, ha hat hónapon belül:

a) a köztisztviselőt új munkakörbe helyezik át;

b) a köztisztviselő tartalékállományból való törlését kéri.”

III.

Az indítvány nem megalapozott.

1. Az Alkotmánybíróság az indítvánnyal támadott törvényi rendelkezések alkotmányellenességének tartalmi vizsgálata előtt utal arra, hogy az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint „ha az indítványozó egy új rendelkezés tartalmának alkotmányellenességét állítja, akkor az Alkotmánybíróság nem az új rendelkezést hatályba léptető, hanem a módosítás révén az új rendelkezést magába foglaló (inkorporáló) jogszabály alkotmányellenességét vizsgálja meg”. [8/2003. (III. 14.) AB határozat, ABH 2003, 74, 81.; 11/2003. (IV. 9.) AB határozat, ABH 2003, 153, 160.; 51/2004. (XII. 8.) AB határozat, ABH 2004, 679, 683.; 28/2005. (VII. 14.) AB határozat, ABH 2005, 290, 297.] Ezért az Alkotmánybíróság a jelen ügyben az alkotmányossági vizsgálatot az indítványozó által támadott

Ktv. 19. §-a helyett az új rendelkezéseket magába foglaló Ktv. 20/A. §-ával kapcsolatban végezte el. Az indítványozó a Ktv.-nek a tartalékállomány jogintézményét szabályozó 20/A. §-ával összefüggésben a köztisztviselői végkielégítésre vonatkozó új rendelkezéseket kifogásolta. Mivel a végkielégítésre való jogosultság feltételrendszerét módosító rendelkezéseket a Ktv. 20/A. § (1) bekezdése utolsó előtti mondata, a (4) bekezdés utolsó mondata és az (5) bekezdés b) pontja szabályozza, az indítványozó pedig a 20/A. §-ában foglalt további szabályokkal kapcsolatban alkotmányossági problémára nem hivatkozott, az Alkotmánybíróság – az indítvány tartalmának megfelelően – az alkotmányossági vizsgálatot e szabályok tekintetében folytatta le.

Az Alkotmánybíróság eljárása során észlelte, hogy az indítvány benyújtását követően a Ktv. 19. § (6) bekezdésének második mondatát módosította a köztisztviselők jogállásáról, valamint egyéb törvények módosításáról szóló 2001. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ktv. 2.) 102. § (4) bekezdése, a Ktv. 20/A. § (1) bekezdését pedig a Ktv. 20. § (1) bekezdése. A jogszabály-módosítás azonban nem érintette az indítványozó által felvetett problémákat, ezért az Alkotmánybíróság a vizsgálatot az elbíráláskor hatályos szabályozás tekintetében folytatta le.

2. Az Alkotmánybíróságnak az indítvány alapján elsőként arra a kérdésre kellett választ adnia, hogy a Ktv. 19. § (6) bekezdés a) pontjában, a végkielégítésre való jogosultság feltételei meghatározása során alkalmazott-e a törvényhozó a köztisztviselők között alkotmányellenes különbségtételt.

Az Alkotmánybíróság számos határozatában értelmezte az Alkotmány 70/A. § (1) bekezdését. Kialakult gyakorlata szerint az Alkotmány e rendelkezését a jogegyenlőség általános elvét megfogalmazó alkotmányi követelményként értelmezte. Az Alkotmánybíróság kimondta, hogy az alkotmányi tilalom elsősorban az alkotmányos alapjogok tekintetében tett megkülönböztetésekre terjed ki, abban az esetben, ha a megkülönböztetés nem emberi jog vagy alapvető jog tekintetében történt, az eltérő szabályozás alkotmányellenessége akkor állapítható meg, ha az emberi méltósághoz való jogot sérti. Az Alkotmány 70/A. § (1) bekezdésében megfogalmazott megkülönböztetési tilalom nem jelenti azt, hogy minden, még a végső soron nagyobb társadalmi egyenlőséget célzó megkülönböztetés is tilos. A megkülönböztetés tilalma arra vonatkozik, hogy a jognak mindenkit egyenlőként, egyenlő méltóságú személyként kell kezelnie, azaz az emberi méltóság alapjogán nem eshet csorba, azonos tisztelettel és körültekintéssel, az egyéni szempontok azonos mértékű figyelembevételével kell a jogosultságok és kedvezmények elosztásának szempontjait meghatározni. Az Alkotmánybíróság eddigi gyakorlata során ez utóbbi körben akkor ítélte alkotmányellenesnek a jogalanyok közötti megkülönböztetést, ha a jogalkotó önkényesen, ésszerű indok nélkül tett különbséget az azonos szabályozási kör alá vont jogalanyok között.

[9/1990. (IV. 25.) AB határozat, ABH 1990, 46, 48.; 21/1990. (X. 4.) AB határozat, ABH 1990, 73, 77–78.; 61/1992. (XI. 20.) AB határozat, ABH 1992, 280, 281–282.; 35/1994. (VI. 24.) AB határozat, ABH 1994, 197, 203–204.; 30/1997. (IV. 29.) AB határozat, ABH 1997, 130, 138–140.; 39/1999. (XII. 21.) AB határozat, ABH 1999, 325, 342–344.; 39/2001. (X. 19.) AB határozat, ABH 2001, 691, 696.]

A végkielégítés jogintézménye szabályozásának, a jogosultság törvényi feltételei megváltoztatásának alkotmányosságával az Alkotmánybíróság már több határozatában foglalkozott. Az 1399/B/1995. AB határozatában (a továbbiakban: Abh1.), amelyben az Alkotmánybíróság a végkielégítés mértéke megváltoztatásának alkotmányosságát az Alkotmány 2. § (1) bekezdésével összefüggésben bírálta el, megállapította: „A végkielégítés munkajogi jogintézmény. A végkielégítéshez való jog – a munkához, az egyenlő munkáért egyenlő bérhez, a munkához igazodó jövedelemhez való jog alkotmányos garantálásával szemben – nem szerepel az Alkotmány XII. fejezetében felsorolt alapvető jogok között.” (ABH 1996, 589, 590.) Az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata szerint a végkielégítés feltételeinek meghatározásánál a jogalkotót széles körű mérlegelési jog illeti meg. [1221/B/1992. AB határozat, ABH 1993, 610, 611.; 546/B/1996. AB határozat, ABH 1999, 557, 558.; 174/B/1999. AB határozat, ABH 2005, 870, 875.]

A Ktv. 19. § (6) bekezdése a közszolgálati jogviszony felmentéssel történő megszüntetése miatt fizetendő végkielégítés mértékét befolyásoló tényező: a köztisztviselők számára a felmentést megelőzően felajánlott foglalkoztatási ajánlat elutasítása tárgyában tett nyilatkozat alaposságának megítélésére vonatkozó szempontokat szabályozza. A Ktv. 17. § (4) és (5) bekezdése a közszolgálati jogviszonynak a munkáltató működésével összefüggő ok (létszámcsökkentés, a közigazgatási szerv valamely tevékenységének megszűnése, átszervezés), illetve köztisztviselő munkaköre betöltésére való egészségi alkalmatlansága miatti felmentéssel történő megszüntetése feltételeként, a közszolgálati jogviszony fenntartása érdekében előírja annak megvizsgálását, foglalkoztatható-e a köztisztviselő a munkáltató hivatali szervezetében vagy annak irányítása alatt álló közigazgatási szervnél a korábitól eltérő, de a képzettségének és besorolásának, illetve egészségi állapotának megfelelő munkakörben. A Ktv. 19. § (6) bekezdése a kifizetendő végkielégítés mértékét a felére csökkenti a 17. § (4) és (5) bekezdése szerinti továbbfoglalkoztatási ajánlatot elutasító azon köztisztviselők esetében, akik az áthelyezésükhöz való hozzájárulást alapos indok nélkül tagadták meg. Alapos indoknak minősül – többek között –, ezért a végkielégítés általános szabályok szerint megállapított összegére jogosult a köztisztviselő, ha a felajánlott illetmény összege kevesebb a korábbi illetmény 80%-ánál. A Ktv. 19. § (6) bekezdésének utolsó mondata ehhez képest – az áthelyezéshez való hozzájárulás megtagadása indokának megítélésében – annyiban fogalmaz

meg eltérést, hogy akkor is a köztisztviselő besorolása szerinti illetményt rendeli figyelembe venni, ha a köztisztviselő a besorolása szerinti illetményénél magasabb illetményben, címadományozásban, főtanácsadói, tanácsadói megbízásban részesült. A vizsgált szabály a végkielégítés teljes összegére való jogosultság feltételeit illetően nem tartalmaz különbségtételt az azonos szabályozási kör alá vont jogalanyok, azaz a munkáltató közigazgatási szervnél ugyanazon ok miatt (a munkáltató működésével, illetve a köztisztviselő egészségi alkalmatlanságával összefüggő okból) változatlan feltételek mellett tovább nem foglalkoztatható köztisztviselők között. Éppen ellenkezőleg, azonos felmentési okok fennállása esetén a továbbfoglalkoztatást – beleértve az illetményt – ugyanazon feltételekkel kínálja fel az érintett köztisztviselői körnek: a továbbfoglalkoztatási ajánlat visszautasítása alaposságának megítélésénél a viszonyítási alapot képező korábbi illetményt a fenti körbe tartozó valamennyi köztisztviselőre nézve azonosan határozza meg, és nem tesz különbséget e köztisztviselők között a felajánlott illetmény elfogadásának vagy elutasításának jogkövetkezményeit illetően sem.

Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint személyek közötti, alkotmányserető hátrányos megkülönböztetés akkor állapítható meg, ha valamely személyt vagy csoportot más, azonos helyzetben lévő személyekkel vagy csoporttal történt összehasonlításban kezelnek hátrányosabb módon. [21/1990. (X. 4.) AB határozat, ABH 1990, 73, 78.; 32/1991. (VI. 6.) AB határozat, ABH 1991, 146, 142.; 43/B/1992. AB határozat, ABH 1994, 744, 745.; 32/2005. (IX. 15.) AB határozat, ABH 2005, 329, 338.] A megkülönböztetés akkor alkotmányellenes, „ha a jogszabály a szabályozás szempontjából azonos csoportba tartozó (egymással összehasonlítható) jogalanyok között tesz különbséget anélkül, hogy annak alkotmányos indoka lenne”. (191/B/1992. AB határozat, ABH 1992, 592, 593.)

Az Alkotmánybíróság gyakorlata értelmében ugyanakkor az eltérő ismérvek ellenére történt homogén csoportképzéssel is sérülhet az egyenlő méltóságú személyként kezelés alkotmányos követelménye. [22/1996. (VI. 25.) AB határozat, ABH 1996, 89, 96.; 32/2005. (IX. 15.) AB határozat, ABH 2005, 329, 339.] Alkotmányellenességhez eszerint nem csak az vezet, ha adott szabályozási koncepción belül valamely (azonos helyzetben lévő) csoportra – alkotmányos indok nélkül – eltérő szabályozás vonatkozik, hanem hátrányos megkülönböztetés az is, ha az adott szabályozási koncepció alkotmányossági szempontból lényegesen eltérő helyzetben lévő csoportokra azonosan vonatkozik, vagyis e körülményt figyelmen kívül hagyja. Ha az ilyen hátrányokozásnak nem ismerhető fel a tárgyilagos mérlegelés szerint való ésszerű indoka – tehát önkényes –, alkotmányellenesség állapítható meg. [6/1997. (II. 7.) AB határozat, ABH 1997, 67, 69.; 32/2005. (IX. 15.) AB határozat, ABH 2005, 329, 339.]

Az Alkotmánybíróság erre tekintettel a továbbiakban vizsgálta, sérti-e az egyenlő méltóságú személyként való kezelés alkotmányos követelményét az, hogy a törvényho-

zó az azonos felmentési okkal érintett köztisztviselők végkielégítésre (annak teljes összegére) való jogosultságának szabályozása során azonos szabályozás alá vonta a besorolás szerinti illetményénél magasabb illetményben [Ktv. 43. § (4) bekezdés], címadományozásban (Ktv. 30. §; 30/A. §) és a (fő)tanácsadói megbízásban (Ktv. 32. §) részesülő és a fenti körbe nem tartozó köztisztviselőket.

Ennek során az Alkotmánybíróság abból indult ki, hogy a köztisztviselői illetmény a közszolgálati jogviszonyból származó kötelezettségek teljesítésének ellentételezéséként jár, az Alkotmány 70/B. § (2) és (3) bekezdése védelme alatt álló munkabér. A közszolgálati jogviszonyban teljesített munkavégzés ellenértékének meghatározása elsődlegesen – a köztisztviselő iskolai végzettségétől és közszolgálati jogviszonyban töltött idejétől függő – besoroláson alapul: „...[a] közigazgatásban végzett munka – függetlenül a közigazgatás differenciáltságától és ebből adódóan az egyes közigazgatási munkakörök sokféleségétől – összemérhető és egy egységes besorolási rendszer segítségével biztosítható, hogy a közügyeket korszerű szakmai ismeretekkel rendelkező, pártatlan köztisztviselők intézzék a közigazgatás egész területén”. (849/B/1992. AB határozat, ABH 1996, 391, 392.) A Ktv. illetményrendszerre lehetőséget nyújt arra is, hogy az átlagostól eltérő teljesítmény, kiemelkedő munkavégzés, felsőszintű szakmai tevékenység, speciális szakismeret, szaktudás, képesítés, szakmai gyakorlat – az általános szabályoktól eltérő díjazásban is megnyilvánuló – elismerést nyerjen.

Ennek megfelelően a Ktv. lehetővé teszi – a köztisztviselő munkateljesítményének a közigazgatási szerv vezetője által elvégzett értékelésétől függően – a besorolás szerinti fizetési fokozathoz tartozó alapilletmény legfeljebb 30%-kal történő megemelését, illetve 20%-kal való csökkentését [43. § (4) bekezdés]. A köztisztviselői előmenetel gyorsítását jelenti a hivatali szervezet vezetője által adományozott cím, amelynek alapján a köztisztviselőt a reá irányadó általános szabályoktól eltérően, a törvényben meghatározottak szerinti magasabb fizetési fokozatba kell sorolni. Címzetes vezető-tanácsosi, címzetes főtanácsosi, címzetes vezető-főtanácsosi, illetve címzetes főmunkatársi cím adományozásának feltétele a köztisztviselő tartósan kiemelkedő munkavégzése, továbbá az is, hogy a köztisztviselő felsőfokú iskolai végzettséggel, közigazgatási szakvizsgával, főmunkatárs esetében középiskolai végzettséggel, valamint a törvényben meghatározott mértékű közszolgálati jogviszonyban töltött idővel rendelkezzen (Ktv. 30. §). Szakmai tanácsadói, szakmai főtanácsadói cím adományozható az I. besorolási osztályba tartozó (felsőfokú iskolai végzettségű), a törvényben meghatározott mértékű közigazgatási gyakorlattal és közigazgatási vagy jogi szakvizsgával, illetve teljeskörűen közigazgatási jellegűnek minősített tudományos fokozattal rendelkező, „kiválóan alkalmas” minősítésű köztisztviselőnek, amely címek a közigazgatási szervekre vonatkozó szabályok szerint vezetői pótlék nélkül számított fősztályvezető-helyettesi, illetve fősztályvezetői illetményre jogosítanak (Ktv. 30/A. §).

A köztisztviselők besorolására irányadó általános szabályoktól eltérően a közszolgálati jogviszonyban töltött időre tekintet nélkül vezető-főtanácsosi, illetve főtanácsosi besorolást kaphatnak azok a köztisztviselők, akik az ún. kiemelt közigazgatási szerveknél (Miniszterelnöki Hivatalban, miniszteri kabinetben vagy titkárságon, a köztársasági elnök hivatalában, az Országgyűlés hivatalában, az Alkotmánybíróság hivatalában, az országgyűlési biztos hivatalában, az Állami Számvevőszéknél, a Közbeszerzések Tanácsánál, a Nemzeti Földalapkezelő Szervezetnél, az Országos Rádió és Televízió Testület Irodájában, a Gazdasági Versenyhivatalban, a Magyar Tudományos Akadémia Titkárságán, a Nemzeti Hírközlési Hatóságnál) létesített főtanácsadó, illetve tanácsadó munkakör betöltésére kaptak megbízást. A vezető-főtanácsosi besorolás fősztályvezetői, a főtanácsosi besorolás fősztályvezető-helyettesi illetményre jogosít. A főtanácsadói munkakör ellátására való megbízás feltétele a feladat ellátásához szükséges szakirányú egyetemi, tanácsadói munkakörnél felsőfokú iskolai végzettség, ezen túlmenően mindkét munkakör esetében jogi vagy közigazgatási szakvizsga, vagy a szakvizsga alóli mentesítés és a törvényben meghatározott időtartamú szakmai gyakorlat (Ktv. 32. §).

A fentiek alapján megállapítható, hogy a besorolás szerinti illetményénél magasabb illetményben, címadományozásban, (fő)tanácsadói megbízásban részesülő köztisztviselői kör közös jellemzője, hogy esetükben a felsorolt kritériumok alapján meghatározott, átlagostól eltérő munkateljesítmény és/vagy speciális szaktudást, szakismeretet megkívánó szakmai tevékenység kerül anyagi és erkölcsi elismerésre. Ez az általános szabályoktól eltérő, magasabb díjazást jelentő elismerés pedig az adott munkáltatónál teljesített olyan folyamatos munkavégzés „honoráriuma”, amely szorosan kötődik a közigazgatási szerv munkáltatónál végzett munka minőségének értékeléséhez, illetve a közigazgatási szerv által végzett feladatok ellátása körében hasznosítható speciális szakismerethez, szaktudáshoz.

A köztisztviselők illetményétől eltérően a végkielégítés nem a közszolgálatban teljesített folyamatos munkavégzésnek a munka minőségét is tükröző rendszeres ellentételezése. Utal az Alkotmánybíróság a – jelen határozatában már hivatkozott – Abh1.-ben tett megállapítására, amely szerint a végkielégítéshez való jog – szemben a munkához, az egyenlő munkáért egyenlő bérhez, a munkához igazodó jövedelemhez való jog alkotmányos garantálásával – nem szerepel az Alkotmány XII. fejezetében felsorolt alapvető jogok között, az alapvető jogok közé nem tartozó jogok meghatározásában pedig a törvényhozó széles körű döntési jogosultsággal rendelkezik.

A végkielégítéshez való jogot minden esetben a köztisztviselő változatlan feltételekkel történő továbbfoglalkoztatásának ellehetetlenülése alapozza meg, jellemzően a munkáltató működésével összefüggő, vagy a köztisztviselőnek fel nem róható okok miatt. A végkielégítés nem hozható kapcsolatba az Alkotmány 70/B. § (2)–(3) bekezdésével, és – függetlenül attól, hogy mértékének megállapítása

részben a köztisztviselőre irányadó illetmény összegéhez kapcsolódik – nem minősül bérnek, „[...]” rendeltetését tekintve a végkielégítés a munkakeresés időszakában, az ismételt munkavállalásig terjedő időben egyfajta anyagi jellegű támogatást jelent és a megélhetés biztosítását célozza azon nyugellátásra nem jogosult foglalkoztatottak számára, akiknek a jogviszonya önhibájukon kívül [...] kerül megszüntetésre”. (174/B/1999. AB határozat, ABH 2005, 870, 875.; a továbbiakban: Abh2.) A végkielégítés szabályozásának kialakításában tehát lényeges szerepet játszik az a körülmény, hogy a köztisztviselő munkájára az adott munkáltatónál – a megváltozott foglalkoztatási körülményekre tekintettel – a továbbiakban nincs szükség és lehetőség.

Az Alkotmánybíróság megítélése szerint az Alkotmány 70/B. § (2)–(3) bekezdéséből nem következik az, hogy a törvényhozó a közszolgálati jogviszonyban teljesített folyamatos munkavégzés díjazásánál alkalmazott megoldásokat ebben a megváltozott helyzetben irányadónak tekintse. Az indítványozó felfogásával ellentétben a végkielégítés szabályozásának rendszerében nem alkotmányos követelmény az illetményrendszert alapvetően meghatározó szempontok érvényesítése, így az adott munkáltatónál teljesített munka minőségét vagy speciális jellegét tükröző díjazás figyelembevétele. A törvényhozó által alkalmazott mérlegelés, amelynek során a továbbfoglalkoztatási ajánlat (felajánlott illetmény visszautasítása) alapos voltának megítélése és annak a végkielégítés mértékét befolyásoló jogkövetkezménye tekintetében – függetlenül a közszolgálati jogviszony fennállása alatt nyújtott és elismert teljesítménytől, illetve szakmai tevékenységtől – homogén csoportként kezelte azokat a köztisztviselőket, akiknek a változatlan feltételekkel való továbbfoglalkoztatása azonos okból lehetetlenült el, nem sérti az Alkotmány 70/A. § (1) bekezdését, az egyenlő méltóságú személyként kezelés alkotmányos követelményét. Ezért az Alkotmánybíróság a Ktv. 19. § (6) bekezdés a) pontja alkotmányellenességének megállapítására irányuló indítványt elutasította.

3. Az indítványozó a Ktv. 20/A. §-ában szabályozott tartalékállomány jogintézményét kizárólag a végkielégítésre való jogosultság feltételrendszerének megváltoztatásával összefüggésben tartja az Alkotmány 2. § (1) bekezdésébe, a szerzett jogok alkotmányi védelmét megkövetelő rendelkezésbe ütközőnek azért, mert a támadott szabályozás az 1998. szeptember 1-je előtti kinevezésekhez kapcsolódó köztisztviselői jogosultságokat visszamenőlegesen korlátozza azzal, hogy a tartalékállományba helyezés elutasítását a végkielégítés csökkentésével szankcionálja, a kifizetést pedig csak a tartalékállomány időtartamának elteltével teszi lehetővé.

3.1. Az Alkotmánybíróságnak ezen indítványi kérelem alapján elsőként azt kellett vizsgálnia, hogy sérti-e az Alkotmány 2. § (1) bekezdéséből levezetett visszaható hatá-

lyú jogalkotás tilalmának érvényesülését a végkielégítés feltételeit és mértékét szabályozó törvényi rendelkezések módosítása.

Az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata szerint az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében elismert jogállamiság egyik legfontosabb alkotóeleme a jogbiztonság, amely – egyebek között – megköveteli, hogy a jogalanyoknak meglegyen a tényleges lehetőségük arra, hogy magatartásukat a jog előírásaihoz tudják igazítani, ennek érdekében a jogszabályok a kihirdetésüket megelőző időre nézve ne állapítsanak meg kötelezettséget, illetőleg valamely magatartást visszamenőleges hatállyal ne minősítsenek jogellenesnek. A jogbiztonság ezen alapvető követelményével ellentétes jogalkotás az Alkotmány 2. § (1) bekezdésének a sérelmét eredményezi. [34/1991. (VI. 15.) AB határozat, ABH 1991, 170, 172.; 31/2005. (VII. 14.) AB határozat, ABH 2005, 675, 680.]

Az Alkotmánybíróság gyakorlatában visszaható hatályúnak minősül a szabályozás, ha a jogszabály hatálybalépése „[...]” nem visszamenőlegesen történt ugyan, de a jogszabály rendelkezéseit – az erre irányuló kifejezett rendelkezés szerint – a jogszabály hatálybalépése előtt létrejött jogviszonyokra is alkalmazni kell”. [57/1994. (XI. 17.) AB határozat, ABH 1994, 316, 324.; 8/2005. (III. 31.) AB határozat, ABH 2005, 102, 104.] Az Alkotmánybíróság a végkielégítés feltételeit és mértékét szabályozó más törvényi rendelkezések módosítása kapcsán vizsgálta a visszaható hatályú jogalkotás tilalmának érvényesülését: az Abh1.-ben, az Abh2.-ben, valamint a 661/B/1997. AB határozatában (ABK 2006. március, 199, 202.) elutasította azokat az indítványokat, amelyek az Alkotmány 2. § (1) bekezdésének megsértését azonos okból állították.

A Ktv. indítványozó által kifogásolt 20/A. §-a a végkielégítésre való jogosultság tekintetében azon köztisztviselők esetében jelentette új feltételek bevezetését, akiknek a közszolgálati jogviszonya felmentéssel való megszüntetésére a munkáltató működésével összefüggő ok (létszámcsoökkentés, a közigazgatási szerv valamely tevékenységének megszűnése, átszervezés, a szerv a jogutód nélküli megszűnése) miatt került sor. A Ktv. 20/A. § (1) bekezdése a fenti körbe tartozó köztisztviselők tartalékállományba helyezését rendeli el (beleegyezésük alapján) a felmentési idő tartamára, amennyiben továbbfoglalkoztatásukra a munkáltató közigazgatási szervezetben vagy annak irányítása alatt álló közigazgatási szervnél – képzettségüknek, besorolásuknak megfelelő másik betöltetlen munkakör hiányában – nem volt lehetőség, mégpedig abból a célból, hogy számukra másik közigazgatási szerv munkáltatónál a képzettségüknek, besorolásuknak megfelelő köztisztviselői állást ajánljanak fel.

A Ktv. 20/A. § (1) bekezdésének utolsó előtti mondata alapján a munkáltató közigazgatási szervezetben vagy az irányítása alatt álló szervnél megfelelő munkakör hiányában nem foglalkoztatható (át nem helyezhető), ezért a munkáltató működési körében felmerült okból felmentett köztisztviselők – ellentétben a korábbi szabályozással – a

teljes összegű végkielégítésre csak abban az esetben válnak jogosulttá, ha a tartalékállományba helyezést elfogadják és a felmentési idő alatt nem kérik a tartalékállományból való törlésüket (ellenkező esetben a végkielégítés felére tarthatnak igényt). Ugyancsak a végkielégítés felére jogosítja a Ktv. 20/A. § (4) bekezdésének utolsó mondata azt a tartalékállományba helyezett köztisztviselőt, aki a számára másik közigazgatási szervnél felajánlott megfelelő állást nem fogadja el (áthelyezéséhez nem járul hozzá). Ez utóbbi esetben a végkielégítés csökkentésének feltétele az is, hogy az áthelyezéshez való hozzájárulás megtagadásának oka – a Ktv. 19. § (6) bekezdésében foglaltaknak megfelelően – alaptalannak minősüljön. A támadott szabályozás a végkielégítés kifizetésének esedékessége tekintetében pedig – figyelemmel a Ktv. 20/A. § (5) bekezdés b) pontjára – annyiban jelent eltérést a korábbi szabályozáshoz képest, hogy a felmentésekor tartalékállományba helyezett köztisztviselő esetében nincs lehetőség arra, hogy a közigazgatási szerv vezetője a Ktv. 19. § (7) bekezdése alapján a felmentési idő utolsó napját megelőző időpontban való kifizetést engedélyezze.

A Ktv. 20/A. §-ában foglalt, a végkielégítésre való jogosultság kifogásolt szabályait is tartalmazó rendelkezéseit [20/A. § (1) és (4) bekezdés, valamint (5) bekezdés b) pont] a Ktv. 19. §-a iktatta be, amely szabály hatálybalépését a Ktv. 72. § (2) bekezdése 1998. szeptember 1-jében határozta meg. A Ktv. 19. §-a a tartalékállomány jogintézményének bevezetése kapcsán nem rendelkezett az 1998. szeptember 1-jét megelőző felmentések esetén történő alkalmazásról, ebből következően a Ktv.-be beiktatott új rendelkezéseket a hatálybalépést követően közölt felmentések esetében lehet alkalmazni. A fentiek alapján nem állapítható meg az, hogy a sérelmezett módosítás alapján a munkáltatóknak lezárt (már teljesedésbe ment) jogviszonyokat kell felülvizsgálniuk, illetve hogy a támadott rendelkezések hatálybalépésének időpontjában már folyamatban lévő jogviszonyokra (az 1998. szeptember 1-jét megelőzően közölt felmentések alapján járó végkielégítések tekintetében, vagy a közigazgatási szerv és a köztisztviselő között, illetve a bíróság előtt vitássá tett igényekre) vonatkozóan kellene alkalmazni az új szabályozást.

3.2. Az Alkotmánybíróságnak az indítvány alapján arra a kérdésre is választ kellett adnia, sérti-e az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében foglalt jogállamiság elvét, így az annak részét képező jogbiztonság követelményét az, hogy a törvényhozó a köztisztviselők törvényben meghatározott végkielégítése feltételeit – az indokolás 3.1. pontjában kifejtettek szerint – a jövőre nézve eltérően (az indítványozó megítélése szerint hátrányosabban) szabályozta.

Az Alkotmánybíróság az Abh2.-ben a végkielégítésre vonatkozó szabályozás módosítása (a jogosultsághoz szükséges jogviszonyban töltött legrövidebb időt növelő,

illetve a jogosító időhöz kisebb mértékű végkielégítést rendelő szabályok) kapcsán vizsgálta, hogy a végkielégítés feltételeinek és mértékének korábbi szabályozás szerinti rendszere olyan várománynak minősíthető-e, amely az Alkotmány 2. § (1) bekezdésének védelme alatt áll. E határozatában az Alkotmánybíróság nem ítélte a jogbiztonság követelményét sértőnek a végkielégítés feltételeinek és mértékének jövőre vonatkozó olyan átalakítását, amely a jövőbeni jogosultak számára egyes esetekben hátrányosabb. „[A] végkielégítéshez való jog nem része az alapvető jogok katalógusának, ezért a végkielégítés feltételeinek meghatározásánál a jogalkotót széles körű mérlegelési jog illeti meg, alkotmányellenesség csak egészen szélsőséges esetben állapítható meg. [2180/B/1991. AB határozat, ABH 1992, 559, 562.; 2264/B/1991. AB határozat, ABH 1992, 567, 568.; 397/B/1994. AB határozat, ABH 1994, 712, 714–715.; 1399/B/1995. AB határozat, ABH 1996, 589, 590.; 1221/B/1992. AB határozat, ABH 1993, 610, 611.] A támadott szabályozás alkotmányellenessége [...] ebben a körben csak akkor lenne megállapítható, ha az ígérvény alanyi joggá válásához szükséges feltételeinek módosítása valamely más alkotmányos rendelkezés (pl. az Alkotmány 70/A. §-a szerinti diszkrimináció-tilalom) sérelmét eredményezné [1/1995. (II. 8.) AB határozat, ABH 1995. 31, 53.]”

Az Alkotmánybíróság e határozatában tett megállapításai a jelen ügyben is irányadók. Tekintettel arra, hogy a Ktv. 20/A. § támadott rendelkezései alkotmányellenessége indokaként az Alkotmány 2. § (1) bekezdésén kívül más alkotmányos rendelkezés sérelmére nem hivatkozott az indítványozó, az Alkotmánybíróság az indítványt elutasította.

Budapest, 2006. szeptember 26.

Dr. Bihari Mihály s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Balogh Elemér s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Erdei Árpád s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Harmath Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kukorelli István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Paczolay Péter s. k.,
alkotmánybíró

37/2006. (IX. 20.) AB határozat**A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!**

Az Alkotmánybíróság jogszabály alkotmányellenességének utólagos vizsgálatára és megsemmisítésére irányuló indítvány, valamint – hivatalból indított – mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítására irányuló eljárás alapján meghozta az alábbi

határozatot:

1. Az Alkotmánybíróság – hivatalból eljárva – megállapítja, hogy az Alkotmány 37. § (3) bekezdését sértő mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenes helyzet jött létre annak következtében, hogy az Országgyűlés a központi államigazgatási szervekről, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2006. évi LVII. törvényben – a miniszter helyettesítése kapcsán – nem szabályozta a miniszter jogalkotó hatásköre átruházásának tilalmát.

Az Alkotmánybíróság felhívja az Országgyűlést, hogy jogalkotási feladatának 2006. december 31-ig tegyen eleget.

2. Az Alkotmánybíróság a központi államigazgatási szervekről, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2006. évi LVII. törvény 31. § (1) bekezdése és 43. § (1) bekezdése alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt elutasítja.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Köz-
lönyben közzéteszi.

Indokolás**I.**

1. Az indítványozó kérelmet nyújtott be a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról és felelősségéről szóló 1997. évi LXXIX. törvény (a továbbiakban: Tv.1.) 12. § e) pontja alkotmányossági vizsgálatára és megsemmisítésére. E rendelkezés értelmében a minisztert akadályoztatása esetén „a jogszabály kiadásában a helyettesített miniszter politikai államtitkára helyettesíti”. Az indítványozó álláspontja szerint a jogalkotás alkotmányos és törvényi rendje alapján a minisztert a rendeletalkotásban nem helyettesítheti a politikai államtitkár. Az indítványozó hivatkozott arra, hogy a jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény (a továbbiakban: Jat.) 1. § (1) bekezdése és 8. § (1) bekezdése alapján miniszteri rendeletet csak miniszter (illetve a miniszterelnök) adhat ki. Az Alkotmány 7. § (2) bekezdése értelmében a jogalkotás rendjének szabályozása minősített többséget igénylő tárgykör. Az egyszerű szótöbbséggel elfogadott jogállási törvény miniszteri rendeletalkotás-helyettesítési szabálya – érvelt az indítvá-

nyozó – a Jat. 1. § (1) bekezdésével valamint 8. § (1) bekezdésével ellentétes, ezáltal sérti az Alkotmány 7. § (2) bekezdését. Az indítványozó fölvetette továbbá az Alkotmány 37. § (3) bekezdésének sérelmét is.

2. A Tv.1.-et – 2006. július 1-jével – hatályon kívül helyezte a központi államigazgatási szervekről, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2006. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tv.2.) 77. § (5) bekezdése. A jogszabályváltozásra tekintettel az Alkotmánybíróság felhívta indítványozót, hogy nyilatkozzék: indítványát fenntartja-e az új szabályozásra nézve. Az indítványozó – a fentebb ismertetett érveinek fenntartása mellett – a Tv.2.-nek a miniszterek helyettesítésére irányuló 31. § (1) bekezdése és 43. § (1) bekezdése alkotmányossági vizsgálatát és megsemmisítését kérte.

Míndezeken túlmenően az indítványozó újabb kérelmet is megfogalmazott: A Tv.2. 14. § (2) bekezdése értelmében a miniszterelnök normatív utasítás formájában feladatokat határozhat meg a miniszterek és a Kormány irányítása alatt álló szervek vezetői számára. Az indítványozó szerint e rendelkezés az Alkotmány 7. § (2) bekezdésébe és 37. § (2) bekezdésébe ütközik, mert az Alkotmány e rendelkezései értelmében a miniszterek tevékenységének nem a miniszterelnök utasítása szab határt, hanem – ahogy az Alkotmány fogalmaz – a jogszabályok, illetve a Kormány határozatai jelölhetik ki tevékenységük kereteit. Az Alkotmánybíróság a Tv.2. 14. § (2) bekezdése tekintetében előterjesztett új kérelmet elkülönítette és azt új eljárásban bírálja el.

II.

1. Az Alkotmány irányadó rendelkezései szerint:

„7. § (2) A jogalkotás rendjét törvény szabályozza, amelynek elfogadásához a jelenlévő országgyűlési képviselők kétharmadának szavazata szükséges.”

„A kormány

33. § (1) A Kormány

a) miniszterelnökből és

b) miniszterekből áll.

(2) A miniszterelnököt az általa kijelölt miniszter helyettesíti.

(...)

„35. § (1) A Kormány

(2) A Kormány a maga feladatkörében rendeleteket bocsát ki, és határozatokat hoz. Ezeket a miniszterelnök írja alá. A Kormány rendelete és határozata törvénnyel nem lehet ellentétes. A Kormány rendeleteit a hivatalos lapban ki kell hirdetni.”

„37. § (1) A miniszterelnök vezeti a Kormány üléseit, gondoskodik a Kormány rendeleteinek és határozatainak végrehajtásáról.

(2) A miniszterek a jogszabályok rendelkezéseinek és a Kormány határozatainak megfelelően vezetik az államigazgatásnak feladatkörükbe tartozó ágait, és irányítják az

alájuk rendelt szerveket. A tárca nélküli miniszterek ellátják a Kormány által meghatározott feladataikat.

(3) A Kormány tagjai törvényben vagy kormányrendeletben kapott felhatalmazás alapján feladatkörükben eljárva rendeletet adnak ki, amelyek törvénnyel vagy a kormányrendelettel nem lehetnek ellentétesek. A rendeleteket a hivatalos lapban ki kell hirdetni.” [Az Alkotmány 37. § (3) bekezdésének szövegét a 2006. évi LIV. törvény állapította meg.]

2. A Jat. vonatkozó szabályai értelmében:

„1. § (1) A jogalkotó szervek a következő jogszabályokat alkotják:

- a) az Országgyűlés törvényt,
- b)
- c) a Kormány rendeletet,
- d) a miniszterelnök és a Kormány tagja (a továbbiakban együtt: miniszter) rendeletet,
- e)
- f) az önkormányzat rendeletet.

(2) E rangsornak megfelelően az alacsonyabb szintű jogszabály nem lehet ellentétes a magasabb szintű jogszabállyal.”

„Miniszteri rendelet

8. § (1) A miniszter feladatkörében és törvényben, törvényerejű rendeletben vagy kormányrendeletben kapott felhatalmazás alapján ad ki rendeletet.”

3. A Tv.1. – már nem hatályos rendelkezései – szerint:

„12. § A minisztert akadályoztatása esetén

a) az Országgyűlés ülésén a politikai államtitkár – annak akadályoztatása esetén a miniszterelnök által kijelölt másik miniszter – helyettesíti;

b) a Kormány ülésén a politikai államtitkár helyettesíti;

c) az Országgyűlés bizottsága ülésén a politikai államtitkár, akadályoztatása esetén a miniszter által kijelölt állami vezető vagy állásfoglalásra jogosult köztisztviselő, illetve a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény 42. §-a (2) bekezdése a) pontjának alkalmazása esetén a hivatásos állomány tagja képviselheti;

d) a köztársasági elnök intézkedésének kezdeményezésében és intézkedésének ellenjegyzésében a miniszterelnök által kijelölt másik miniszter helyettesíti;

e) a jogszabály kiadásában a helyettesített miniszter politikai államtitkára helyettesíti.

(...)”

4. A Tv.2. vizsgálni kért rendelkezései értelmében:

„31. § (1) A minisztert akadályoztatása esetén – a (2)–(3) bekezdésben meghatározott kivételekkel – az államtitkár helyettesíti.

(2) A minisztert a köztársasági elnök intézkedésének kezdeményezésében és intézkedésének ellenjegyzésében, valamint az államtitkár akadályoztatása esetén az Országgyűlés ülésén és az Európai Unió kormányzati részvétellel működő intézményeiben a miniszterelnök által rendeletben kijelölt másik miniszter helyettesíti.

(3) Az államtitkár akadályoztatása esetén a minisztert az Országgyűlés bizottsága ülésén az általa vezetett minisztérium állományába tartozó, állásfoglalásra jogosult, vezetői megbízással rendelkező személy helyettesíti.”

„43. § (1) Az államtitkár – törvényben meghatározott kivételekkel – a miniszter teljes jogkörű helyettese.

(2) Egy minisztériumban egy államtitkár működhet.”

III.

1. A miniszteri rendelet kiadásában történő helyettesítés szabályát eredetileg a Jat. tartalmazta. A Jat. 1997. augusztus 1-jéig hatályban volt 8. § (2) bekezdése a következőképpen rendelkezett: „Miniszteri rendelet kiadására a miniszter akadályoztatása esetén a minisztériumi államtitkár, az utóbbi akadályoztatása esetén az ügykör szerint illetékes miniszterhelyettes jogosult.”

A Jat. 8. § (2) bekezdését a Tv.1. 53. § (2) bekezdése helyezte hatályon kívül, és alkotott – a miniszteri rendeletalkotás helyettesítésére vonatkozó – új szabályt saját rendelkezései között (s nem a Jat. módosításaként). A Tv.1. 12. §-ában foglalt szabályok a politikai államtitkár „helyettesítési jogáról” rendelkeztek az Országgyűlés, a Kormány ülésén, az Országgyűlés bizottsága ülésén [12. § a), b), c) pontok]. A miniszter különböző üléseken való részvételével kapcsolatos jogosítványain túl a törvény két további esetkört is említett: egyfelől a köztársasági elnök intézkedésének kezdeményezésében és intézkedésének ellenjegyzésében való helyettesítést – a Tv.1. 12. § d) pontja szerint ilyenkor a miniszterelnök által kijelölt másik miniszter helyettesít –, másfelől a Tv.1. 12. § e) pontjában meghatározott rendeletalkotásban való helyettesítést, ahol a törvény a politikai államtitkárnak biztosított helyettesítési jogot.

A Tv.1. egészét a Tv.2. 77. § (5) bekezdése hatályon kívül helyezte és új szabályokat alkotott. A Tv.2. 31. § (1) bekezdése értelmében a minisztert – akadályoztatása esetén – az államtitkár helyettesíti, amely alól az alábbi kivételeket teszi:

– A Tv.2. 31. § (2) bekezdése értelmében – hasonlóan a Tv.1. bemutatott rendelkezéseivel – nem az államtitkár, hanem csak egy másik miniszter lehet a helyettesítő a köztársasági elnök intézkedésének kezdeményezésében és intézkedésének ellenjegyzésében, illetve szintén a miniszterelnök által rendeletben kijelölt másik miniszter helyettesíthet, ha mind a miniszter, mind államtitkára akadályoztatva van, és az Országgyűlés ülésén, vagy az Európai Unió kormányzati intézményeibe való részvételtől van szó.

– A Tv.2. 31. § (3) bekezdése értelmében pedig az államtitkár akadályoztatása esetén a minisztert az Országgyűlés bizottsága ülésén az általa vezetett minisztérium állományába tartozó, állásfoglalásra jogosult, vezetői megbízással rendelkező személy helyettesíti.

Megállapítható tehát, hogy az államtitkár a hatályos szabályok alapján is helyettesítheti a minisztert rendeletkiadási jogkörében. Ez következik a Tv.2. 43. § (1) be-

kezdéséből is, amely szerint az államtitkár – a törvényben meghatározott kivételekkel – a miniszter teljes jogkörű helyettese. Törvényi kivétel a rendeletalkotásra nincs. Az indítványozó által eredetileg a Tv.1. 12. § *e*) pontjával kapcsolatban felvetett alkotmányossági probléma tehát a Tv.2. rendelkezéseiben – a 31. § (1) bekezdésével és 43. § (1) bekezdésével összefüggésben – tovább él (csupán a helyettesítő elnevezése változott „politikai államtitkár”-ról, „államtitkár”-ra).

2. Az indítványozó a miniszteri rendeletalkotásban való helyettesítésre vonatkozó szabályokat két alkotmányos tétel alapján kérte vizsgálni. Egyrészt az Alkotmány 7. § (2) bekezdése – s ezáltal a minősített többséget igénylő Jat. 1. §-ával és 8. § (1) bekezdésével való ellentét – alapján, másrészt a miniszteri rendeletalkotásra vonatkozó alkotmányi tétel, az Alkotmány 37. § (3) bekezdése szerint. Az indítványozó által jelölt Jat. 1. § (1) bekezdése felsorolja, hogy a jogalkotó szervek milyen jogszabályokat alkothatnak, a 1. § (2) bekezdése pedig a jogforrási hierarchia elvét rögzíti. Az Alkotmánybíróság az indítvány alapján megállapította, hogy a Jat. 1. §-ában foglalt rendelkezéseket – a jogalkotói hatásköröket – az Alkotmány tartalmazza. Ezért az Alkotmánybíróság az alkotmányossági vizsgálat során – az Alkotmány 37. § (3) bekezdésén túl – az Alkotmánynak tartalmában a Jat.-ban is szereplő és az indítványozó által megjelölt rendelkezéseit vette figyelembe. Az Alkotmánybíróság így elsőként tartalmi vizsgálatot folytatott, nevezetesen azt vizsgálta, hogy az Alkotmánynak a miniszteri rendeletalkotást érintő szabályai alapján államtitkár helyettesítheti-e a minisztert a rendelet kiadásában.

IV.

1. A jogszabályalkotás az állami szervek legfontosabb közhatalmi jogosítványa. Az Alkotmány kizárólagos szabályokat tartalmaz arra vonatkozóan, hogy az állami szervek milyen jogszabályokat alkothatnak. (Lényegében e rendelkezéseket ismételi meg a Jat. 1. §-a.) Így az Alkotmány 19. § (3) bekezdés *a*) és *b*) pontja szerint az Országgyűlés alkotja meg a Magyar Köztársaság Alkotmányát, és törvényeket alkot. Az Alkotmány 35. § (2) bekezdése értelmében a Kormány a maga feladatkörében rendeleteket bocsát ki, – az indítványozó által is hivatkozott – Alkotmány 37. § (3) bekezdés alapján a Kormány tagjai [az Alkotmány 33. § (1) bekezdése szerint a Kormány tagja a miniszterelnök és a miniszterek] törvényben vagy kormányrendeletben kapott felhatalmazás alapján feladatkörükben eljárva rendeletet adnak ki. Az Alkotmány 44/A. § (2) bekezdése szól az önkormányzati rendeletalkotásról, míg a Alkotmány 32/D. § (4) bekezdése rendelkezik arról, hogy a Magyar Nemzeti Bank elnöke külön törvényben meghatározott feladatkörében rendeletet bocsát ki.

Az Alkotmány rögzíti a jogforrási hierarchia elvét is: a 35. § (2) bekezdés szerint a Kormány rendelete nem lehet

ellentétes a törvénnyel; a 37. § (3) bekezdés értelmében a miniszteri (miniszterelnöki) rendelet nem lehet ellentétes törvénnyel, és kormányrendelettel; a 44/A § (2) bekezdés alapján pedig az önkormányzati rendelet nem lehet ellentétes magasabb szintű jogszabállyal. A jogalkotás alkotmányos jelentőségét mutatja továbbá az Alkotmány 32/A. § (1) és (2) bekezdése, amely a jogszabályok alkotmánybíróági felülvizsgálatáról és az alkotmányellenes jogszabályok megsemmisítéséről szól.

Az Alkotmány tehát a jogszabályalkotás tekintetében egy zárt rendszert képez: megjelöli a kibocsátót, megjelöli a jogszabály nevét, rendelkezik egymáshoz való hierarchikus viszonyukról s az Alkotmány, a 32/A. §-a révén, gondoskodik a jogforrási hierarchia Alkotmánnyal való összhangjának garanciájáról is. Az Alkotmánybíróság megítélése szerint azáltal, hogy a jogalkotói hatáskör alkotmányon alapuló hatáskör, e hatáskör gyakorlásának esetleges átruházása is az „alapító norma”, az Alkotmány szabályozási tárgya kell hogy legyen, azaz a „helyettesítésnek” is az Alkotmányon kell alapulnia.

Az Országgyűlés jogkörét érintően – az Alkotmány rendelkezéseinek megfelelően kihirdetett – rendkívüli állapot esetén az Alkotmány 19/B. § (3) bekezdése *a*) pontja alapján a Honvédelmi Tanács gyakorolja az átruházott jogokat, a 19/B. § (4) bekezdés szerint a Honvédelmi Tanács rendeletet alkothat törvényhozási tárgyban. Az Alkotmány – a jogszabályalkotásra feljogosított szervek és személyek helyettesítését illetően – szól a miniszterelnök helyettesítéséről is. Az Alkotmány 33. § (2) bekezdése szerint a miniszterelnököt az általa kijelölt miniszter helyettesíti. E szabály a jogszabályalkotással is összefügg, mivel egyrészt az Alkotmány 35. § (2) bekezdése kimondja: a kormányrendeleteket a miniszterelnök írja alá, másrészt mert a miniszterelnök, mint a Kormány tagja az Alkotmány 37. § (3) bekezdés alapján maga is alkothat rendeletet. Az Alkotmány 33. § (2) bekezdésébe foglalt helyettesítési szabály tehát a kormányrendelet és a miniszterelnöki rendelet megalkotására is irányadó.

Az Alkotmánybíróság megítélése szerint jelen ügy szempontjából az Alkotmányba foglalt, a jogalkotást érintő helyettesítési rendnek azért van jelentősége, mert abban kifejeződik, hogy a jogszabály kibocsátójának megváltozása (helyettesítése) alkotmányos jelentőségű. Különösen így van ez az ún. „szintbeli eltérésnél”, pl. amikor a miniszterelnököt a miniszter helyettesítheti [Alkotmány 33. § (2) bekezdés]. Az Alkotmány azonban nem szól arról, hogy a minisztert „szintbeli eltéréssel” az államtitkár a rendeletalkotásban helyettesítheti.

Az Alkotmány 39. § (2) bekezdése kimondja, hogy a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállását, díjazását, továbbá felelősségre vonásuk módját törvény szabályozza. E törvényi szabályozásra felhatalmazó alkotmányi rendelkezés – a jogállás, díjazás, felelősségre vonásuk módja – nem tartalmaz arra vonatkozó utalást, hogy törvény a miniszteri rendeletalkotás alkotmányos rendjétől helyettesítés címén eltérhet. Az Alkotmány másik, e tárgyban irány-

adó felhatalmazó rendelkezése, a 7. § (2) bekezdése a jogalkotás rendjének törvényi szabályozására ad felhatalmazást – értelemszerűen az Alkotmánnyal való összhangban történő szabályozásra –, azonban mint fentebb láttuk a Jat. hatályos szövege a miniszteri rendeletalkotást érintően – a jelen határozatban vizsgáltak tekintetében – az alkotmányi rendelkezésektől nem tér el.

2. A miniszter jogalkotó hatásköre – mint valamennyi jogalkotó hatáskör – az Alkotmányon alapul. Az Alkotmány 37. § (3) bekezdése egyértelműen a Kormány tagjai [a miniszterelnök és a miniszterek – Alkotmány 33. § (1) bekezdés] rendeletalkotásáról szól, következésképpen az államtitkár a minisztert rendeletalkotási hatáskörében nem „helyettesítheti”. A Tv.2.-ben nem tilalmazott helyettesítési hatáskör a miniszter jogalkotási hatásköre tekintetében – tartalmilag – e hatáskör vertikális átruházását jelenti, ami sérti az Alkotmány – hivatkozott – 37. § (3) bekezdését. A jogalkotó hatáskörében akadályozott miniszter kormánytag általi helyettesítése azonban alkotmányjogi szempontból nem kifogásolható.

3. Az indítványozónak a Tv.2. tekintetében fenntartott kérelme a 31. § (1) bekezdés és 43. § (1) bekezdés alkotmányossági vizsgálatára és megsemmisítésére irányult. E szabályok azonban nemcsak a rendeletalkotásban, hanem egyben a miniszter akadályoztatása esetén általában is alkalmazandó helyettesítési szabályok (pl. Országgyűlés ülésein, Kormány ülésein stb.). Az alkotmányossági probléma tehát nem a Tv.2. 31. § (1) bekezdése és 43. § (1) bekezdése pozitív tartalma miatt áll fenn, hanem azért, mert e szabályok nem teremtenek kivételt a miniszter teljes jogkörű helyettesítése alól a rendeletalkotás vonatkozásában (hasonlóan ahhoz, mint pl. a 31. § (2) bekezdése teszi a köztársasági elnöki intézkedés ellenjegyzésében való helyettesítés esetén). Erre tekintettel az Alkotmánybíróság a Tv.2. 31. § (1) bekezdése és 43. § (1) bekezdése alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt elutasította, ugyanakkor az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 21. § (7) bekezdésében foglalt lehetőségével élve az Alkotmánybíróság – hivatalból eljárva – mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet állapított meg.

Az Abtv. 49. § (1) bekezdése szerint, ha az Alkotmánybíróság hivatalból vagy bárki indítványára azt állapítja meg, hogy a jogalkotó szerv a jogszabályi felhatalmazásból származó jogalkotói feladatát elmulasztotta, és ezzel alkotmányellenességet idézett elő, a mulasztást elkövető szervet – határidő megjelölésével – felhívja feladatának teljesítésére. Az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata szerint a jogalkotó szerv jogalkotási kötelezettségének konkrét jogszabályi felhatalmazás nélkül is köteles eleget tenni, ha az alkotmányellenes helyzet – a jogi szabályozás iránti igény – annak nyomán állott elő, hogy az állam jogszabályi úton beavatkozott bizonyos életviszonyokba, és

ezáltal az állampolgárok egy csoportját megfosztotta alkotmányos jogai érvényesítésének lehetőségétől [22/1990. (X. 16.) AB határozat, ABH 1990, 83, 86.]. Az Alkotmánybíróság mulasztásban megnyilvánuló alkotmánysértést nemcsak akkor állapít meg, ha az adott tárgykörre vonatkozóan semmilyen szabály nincs [35/1992. (VI. 10.) AB határozat, ABH 1992, 204, 205.], hanem akkor is, ha az adott szabályozási koncepción belül az Alkotmányból levezethető tartalmú jogszabályi rendelkezés hiányzik [22/1995. (III. 31.) AB határozat, ABH 1995, 108, 113.; 29/1997. (IV. 29.) AB határozat, ABH 1997, 122, 128.; 15/1998. (V. 8.) AB határozat, ABH 1998, 132, 138.]. „A szabályozás tartalmának hiányos voltából eredő alkotmánysértő mulasztás megállapítása esetében is a mulasztás, vagy a kifejezett jogszabályi felhatalmazáson nyugvó vagy ennek hiányában, a feltétlen jogszabályi rendezést igénylő jogalkotói kötelezettség elmulasztásán alapul.” [4/1999. (III. 31.) AB határozat, ABH 1999, 52, 57.]

Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Alkotmány 37. § (3) bekezdését sértő alkotmányellenes helyzetet az a törvényalkotói mulasztás idézte elő, amely szerint a Tv.2. a miniszter helyettesítése kapcsán nem rendelkezett arról, hogy a miniszter rendeletalkotási hatásköre nem tartozik az államtitkárra átruházható hatáskörök közé. Az Alkotmánybíróság ezért felhívta az Országgyűlést, hogy jogalkotási feladatának 2006. december 31-ig tegyen eleget.

Az Alkotmánybíróság határozatának a Magyar Közlönyben való közzétételét az ügy jelentőségére tekintettel rendelte el.

Budapest, 2006. szeptember 12.

Dr. Bihari Mihály s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Bihari Mihály s. k.,   *Dr. Bragyova András s. k.,*
az Alkotmánybíróság elnöke,   alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott

Dr. Balogh Elemér
alkotmánybíró helyett

Dr. Erdei Árpád s. k.,   *Dr. Harmathy Attila s. k.,*
alkotmánybíró   alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k.,   *Dr. Kiss László s. k.,*
előadó alkotmánybíró   alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,   *Dr. Kukorelli István s. k.,*
alkotmánybíró   alkotmánybíró

Dr. Paczolay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 392/B/2003.

Közzétéve a Magyar Közlöny 2006. évi 115. számában.

**Az Alkotmánybíróság
60/2006. (XI. 9.) AB
határozata**

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság önkormányzati rendelet alkotmányellenességének vizsgálatára irányuló indítvány tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy Bodony Község Önkormányzata Képviselő-testületének a települési szilárd hulladékkal összefüggő, szervezett hulladékkezelési közszolgáltatás igénybevételének szabályairól szóló 12/1998. (V. 17.) önkormányzati rendelete 8. § (3) bekezdése alkotmányellenes, ezért azt 2006. december 31. napjával megsemmisíti.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

A Heves Megyei Közigazgatási Hivatal vezetője indítványában kezdeményezte Bodony Község Önkormányzata Képviselő-testületének a települési szilárd hulladékkal összefüggő, szervezett hulladékkezelési közszolgáltatás igénybevételének szabályairól szóló 12/1998. (V. 17.) önkormányzati rendeletének (a továbbiakban: Ör.) – a 15/2005. (XII. 14.) számú önkormányzati rendelet 2. § (3) bekezdésével megállapított – 8. § (3) bekezdése alkotmányellenességének megállapítását és megsemmisítését, mert törvényességi észrevételét a képviselő-testület nem fogadta el.

Az indítványban kifogásolt rendelkezés a szemétszállítást „kéthetenkénti” gyakorisággal határozza meg a község területén. A hivatalvezető szerint ez a rendelkezése ellentétes a települési szilárd és folyékony hulladékkal kapcsolatos közegészségügyi követelményekről szóló 16/2002. (IV. 10.) EüM rendelet (a továbbiakban: EüM. r.) 5. § (2) bekezdésével, amely alapján az ilyen településen a bomló szerves anyagot tartalmazó hulladékot legalább hetente egyszer el kell szállítani. Az indítványozó szerint az Ör.-nek a szemétszállítás gyakoriságát meghatározó rendelkezése ellentétes magasabb szintű jogszabállyal, ezért sérti az Alkotmány 44/A. § (2) bekezdését.

II.

Az indítványban megjelölt jogszabályok:

1. Az Alkotmány hivatkozott rendelkezése:
„44/A. § (2) A helyi képviselőtestület a feladatkörében rendeletet alkothat, amely nem lehet ellentétes a magasabb szintű jogszabállyal.”
2. A jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény (a továbbiakban: Jat.) felhívott rendelkezése:
„1. § (1) A jogalkotó szervek a következő jogszabályokat alkotják:
  - a) az Országgyűlés törvényt,
  - b)
  - c) a Kormány rendeletet,
  - d) a miniszterelnök és a Kormány tagja (a továbbiakban együtt: miniszter) rendeletet,
  - e)
  - f) az önkormányzat rendeletet.
 (2) E rangsornak megfelelően az alacsonyabb szintű jogszabály nem lehet ellentétes a magasabb szintű jogszabállyal.”
3. Az országos településrendezési és építési követelményekről szóló 253/1997. (XII. 20.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. r.):
„10. § (1) (...)
  - (2) A lakóterület lehet:
    1. nagyvárosias (sűrű beépítésű és 12,5 m feletti megengedett legnagyobb építménymagasságú),
    2. kisvárosias (sűrű beépítésű és 12,5 m-t meg nem haladó megengedett legnagyobb építménymagasságú) lakóterület,
    3. kertvárosias (laza beépítésű és 7,5 m-t meg nem haladó megengedett legnagyobb építménymagasságú) lakóterület,
    4. falusias (7,5 m-t meg nem haladó – a lakóterületre vonatkozó – megengedett legnagyobb építménymagasságú) lakóterület.”
4. EüM. r. megjelölt rendelkezése:
„5. § (2) A bomló szerves anyagot tartalmazó hulladékot az országos településrendezési és építési követelményekről szóló 253/1997. (XII. 20.) Korm. rendelet 10. §-a (2) bekezdésének 1. és 2. pontja szerinti nagyvárosias és kisvárosias lakóterületen hetente legalább kétszer, egyéb lakóterületen hetente legalább egyszer, illetőleg szükség szerint nagyobb gyakorisággal el kell szállítani.”
5. Az Ör. kifogásolt rendelkezése:
„8. § (3) A szolgáltató a települési szilárd hulladék elszállítását kéthetenként, keddenként végzi. A szolgáltatás kezdetének dátuma 2006. január 3.”

III.

Az indítvány megalapozott.

A helyi önkormányzatok rendeletalkotási hatáskörét az Alkotmány és a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény (a továbbiakban: Ötv.) szabályozza. Az Alkotmány 44/A. § (2) bekezdése szerint a helyi képviselő-testület a feladatkörében rendeletet alkothat, amely nem lehet ellentétes a magasabb szintű jogszabállyal. Az Ötv. 16. § (1) bekezdése szerint a képviselő-testület a törvény által nem szabályozott helyi társadalmi viszonyok rendezésére, továbbá a törvény felhatalmazása alapján, annak végrehajtására alkothat rendeletet.

A Jat. 1. § (1) bekezdése meghatározza a jogalkotó szerveket, az általuk alkotható jogszabályokat. A felsorolás egyben meghatározza a jogszabályok rangsorát is, amely alapján a legalacsonyabb szintű jogszabály az önkormányzati rendelet. A Jat. 1. § (2) bekezdése szerint az (1) bekezdésben meghatározott rangsornak megfelelően az alacsonyabb szintű jogszabály nem lehet ellentétes a magasabb szintű jogszabályokkal.

A hulladékgazdálkodásról szóló 2000. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Hgt.) 21. § (1) bekezdése a települési önkormányzatok feladatává teszi a hulladékkezelési közszolgáltatás megszervezését és fenntartását. A Hgt. 23. §-a felhatalmazza a települési önkormányzatokat, hogy rendeletben állapítsák meg – többek között – a helyi közszolgáltatás tartalmát, a közszolgáltatás ellátásának rendjét és módját, az elvégzett szolgáltatás alapján az ingatlan tulajdonost terhelő díjfizetési kötelezettséget, a díj megfizetésének rendjét.

A hulladékszállítási közszolgáltatás ellátásának rendje és módja szabályozásakor is figyelemmel kell lenni a képviselő-testületeknek a magasabb jogszabályok előírásaira. Ezek körébe tartozik az EüM. r. is, amelynek 5. § (2) bekezdése arról rendelkezik, hogy a bomló szerves anyagot tartalmazó hulladékot a Korm. r. 10. §-a (2) bekezdésének 1. és 2. pontja szerinti nagyvárosias és kisvárosias lakóterületen hetente legalább kétszer, egyéb lakóterületen hetente legalább egyszer, illetőleg szükség szerint nagyobb gyakorisággal el kell szállítani. E rendelkezés szerint „kéthetente” történő szemétszállításról egy önkormányzat sem határozhat.

Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Ör. kifogásolt rendelkezése, amely kéthetenkénti hulladékszállítást határoz meg, ellentétes az EüM. r. 5. § (2) bekezdésével, emiatt sérti az Alkotmány 44/A. § (2) bekezdését, mely szerint az önkormányzat rendelete nem lehet ellentétes magasabb szintű jogszabállyal. Ezért az Alkotmánybíróság az Ör. 8. § (3) bekezdését alkotmányellenessé nyilvánította és 2006. december 31. napjával megsemmisítette. Az Alkotmánybíróság a kifogásolt rendelkezés megsemmisítésének határidejét úgy állapította meg, hogy a képviselő-testületnek kellő idő álljon rendelkezésre az új, alkotmányos tartalmú szabályozás megalkotására.

Az Alkotmánybíróság határozatának a Magyar Közlönyben történő közzététele az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 41. §-án alapul.

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Paczolay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 527/H/2006.

Kormányhatározatok

**A Kormány
2174/2006. (X. 17.) Korm.
határozata
a nemzeti és állami ünnepek,
valamint más kiemelkedő fontosságú rendezvények
előkészítéséről és lebonyolításáról szóló
2106/2005. (VI. 6.) Korm. határozat
módosításáról**

1. A nemzeti és állami ünnepek, valamint más kiemelkedő fontosságú rendezvények előkészítéséről és lebonyolításáról szóló 2106/2005. (VI. 6.) Korm. határozat (a továbbiakban: Határozat) 2. c) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(2. *A Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter)*

„c) a Miniszterelnöki Hivatal operatív irányításért felelős szakállamtitkára útján gondoskodik a b) pont alapján elfogadott részletes program megvalósításának megszervezéséről, a program megvalósításában közreműködő állami szervek és más szervezetek tevékenységének összehangolásáról, a mellékletben foglalt felelősségi szabályok szerint;”

2. A Határozat 3. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„3. A Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter a 2. pontban foglalt feladatokat az érintett miniszterekkel együttműködve látja el. Az együttműködés keretében

a) az igazságügyi és rendészeti miniszter felelős a rendőrség közbiztonsági, közlekedésrendészeti, vízrendészeti, személyvédelmi és díszelgő egységeinek közreműködéséért;

b) az önkormányzati és területfejlesztési miniszter felelős a katasztrófavédelem szerveinek közreműködéséért;

c) az egészségügyi miniszter felelős a katasztrófavédelem egészségügyi szerveinek közreműködéséért;

d) a honvédelmi miniszter felelős a Magyar Honvédség szárazföldi, légi és vízi bemutatóján közreműködő, illetve műszaki alakulatainak és díszelgő egységeinek közreműködéséért;

e) a környezetvédelmi és vízügyi miniszter felelős az Országos Meteorológiai Szolgálat közreműködéséért;

f) a külügyminiszter felelős a diplomáciai és az állami protokoll feladatainak ellátásáért.”

3. A Határozat kiegészül a jelen határozat *mellékletében* foglalt operatív irányítási és felelősségi szabályokat tartalmazó melléklettel.

4. Ez a határozat a közzététele napján lép hatályba, ezzel egyidejűleg

a) a Határozat 4. b) alpontjában „a belügyminiszterrel” szövegrész helyébe „az igazságügyi és rendészeti miniszterrel” szöveg lép;

b) a Határozat 5. pontjában az „és a belügyminiszter” szövegrész helyébe „az igazságügyi és rendészeti miniszter, valamint az önkormányzati és területfejlesztési miniszter” szöveg lép.

Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök

Melléklet

a 2174/2006. (X. 17.) Korm. határozathoz

„Melléklet

a 2106/2005. (VI. 6.) Korm. határozathoz

A nemzeti és állami ünnepi rendezvények előkészítésének és lebonyolításának operatív irányítása és az együttműködés rendje

1. Az operatív irányító felelős a Kormány által jóváhagyott ünnepi rendezvény programjának a jogszabályok, az államirányítás egyéb jogi eszközei, valamint a hatósági előírások szerinti előkészítéséért és megvalósításáért, valamint az élet- és vagyonbiztonságot veszélyeztető rendkívüli körülmény és más elháríthatatlan ok esetén a rendezvény helyszínének, programpontjainak módosításáért, továbbá – az érintett hatóságok hatáskörének sérelme nélkül – a rendezvény elhalasztására vagy megszakítására irányuló döntés meghozataláért.

2. Tömegrendezvény szervezése esetén az operatív irányító munkáját operatív törzs segíti. Az operatív törzs feladata a program biztonságos megvalósításának előmozdítása, ennek keretében a vállalkozási szerződésben a rendezvény biztonságos lebonyolítására vonatkozó előírások, a 6. pontban foglalt kötelezettségek teljesítésének, valamint az ott említett tervek megfelelőségének ellenőrzése, továbbá intézkedés a feltárt hiányosságok kiküszöbölésére, indokolt esetben a jogszabályban biztosított hatósági hatáskör és egyéb intézkedési jog gyakorlására. Az operatív törzs lebonyolítás során folyamatos ügyeleti szolgáltatást lát el, ennek során kapcsolatot tart a helyszínen közreműködő, a veszély megelőzésére és elhárítására hatáskörrel rendelkező szervekkel, elemzi és értékeli a helyszínről beérkező információkat és a kockázatokra vonatkozó jelzéseket, intézkedik a helyszínen nem rendezhető problémák megoldására, indokolt esetben a program egyes elemeinek vagy egészének elhalasztására, illetve megszakítására.

3. Az operatív törzs tagjait a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter megkeresése alapján az érintett miniszter jelöli ki. Az operatív törzs tagja

- a Nemzetbiztonsági Hivatal,
  - az Országos Rendőr-főkapitányság és a területileg illetékes rendőr-főkapitányság,
  - az Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság és a területileg illetékes katasztrófavédelmi igazgatóság,
  - az Országos Mentőszolgálat,
  - az Országos Meteorológiai Szolgálat,
  - a területileg illetékes megyei, fővárosi védelmi bizottság
- intézkedési jogkörrel rendelkező képviselője.

4. A vállalkozási szerződés rendelkezése alapján az operatív törzs munkájában konzultatív jogkörrel részt vesz a program megvalósítására szerződő vállalkozás vezető tisztségviselője a vállalkozói oldalon felmerülő kérdések rendezése, továbbá a megrendelői utasítások érvényesítése céljából.

5. Az operatív irányító az operatív törzs tagjainak a rendezvény előkészítésével és lebonyolításával összefüggő feladatot határozhat meg, amely nem korlátozhatja az operatív törzs tagját delegáló szerv jogszabályon alapuló hatósági és egyéb intézkedési jogkörének gyakorlását, a szakmai és a biztonsági előírások érvényesítését.

6. Tömegrendezvény szervezése esetén a rendezvény megvalósítására irányuló vállalkozási szerződés keretében rendelkezni kell a biztonsági és helyszíni közlekedési, az egészségügyi, a tömegközlekedési, valamint a programterv elkészítéséről, a megrendelő útján az operatív irányítóval való együttműködési kötelezettség tartalmáról, a ha-

tósági engedélyek megszerzésére, valamint a jogszabályi, a hatósági és a szakmai előírások betartására irányuló kötelezettségről. A tervek tartalma az alábbiakra terjed ki:

a) *biztonsági és helyszíni közlekedési terv*: a rendezvény pontos helyszínrajza, a megközelítési és menekülési útvonalak megjelölése, útvonalbiztosítás, a rendezvény szektorai, a kordonok, a kordonokon nyitott áteresztő pontok, a színpad és a különböző programelemek elhelyezkedése, a rendezvényen résztvevők tájékoztatásának módja, híradóbiztosítás (a lebonyolításért és a biztonságért felelős szervek közötti kommunikációs csatornák, eszközök), a kiürítési terv (kiürítés-számítás, az egyes szektorok menekülési útvonalai, a szektorok kiürítéséért felelős biztonsági őrok elhelyezkedése);

b) *egészségügyi terv*: a mentőjárművek, 50 ezer főnél nagyobb létszámú rendezvény esetében pedig az oxyológiai ambulancia elhelyezése;

c) *tömegközlekedési terv*: a rendezvény megkezdését megelőzően és a rendezvényről történő távozáskor a tömeg által igénybe vehető tömegközlekedési járatok elhelyezkedése, járatsűrűsége és kapacitása;

d) *programterv*: a biztonságért felelős szervek informálása céljából a rendezvény helyszínenkénti részletes programja és lebonyolításának pontos időbeli ütemezése.”

**A Kormány
2190/2006. (XI. 15.) Korm.
határozata**

**a 2006 júniusában folytatott védekezési
tevékenységről és annak költségeiről, különös
tekintettel a Hernád árvízvédekezésre**

A Kormány tudomásul veszi a 2006. április–május hónapokban a Dunán és a Tiszán folytatott rendkívüli védekezést követő időszak 351,940 millió Ft-os árvízvédekezési költségeinek a 82/2006. (IV. 6.) és 97/2006. (IV. 20.) Korm. rendeletek alapján a Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium fejezetnél lévő előirányzat terhére történő elszámolását.

Felelős: környezetvédelmi és vízügyi miniszter
pénzügyminiszter

Határidő: azonnal

Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök

**A Kormány
2194/2006. (XI. 20.) Korm.
határozata**

**a Magyar–Román Környezetvédelmi Vegyes
Bizottság 4. ülése jegyzőkönyvének jóváhagyásáról**

A Kormány

1. jóváhagyja a Magyar–Román Környezetvédelmi Vegyes Bizottság 4. ülésén (Nagyvárad, 2006. október 5–6.) aláírt Jegyzőkönyvet;

2. felhívja a külügyminisztert, hogy a Jegyzőkönyv jóváhagyásáról értesítse a Román Felet.

Határidő: azonnal

Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök

A Miniszterelnök határozata

**A Miniszterelnök
23/2006. (XI. 15.) ME
határozata**

**a határokat átlépő vízfolyások és nemzetközi tavak
védelméről és használatáról szóló ENSZ EGB
Egyezmény Résztes Felei Értekezlete ülésén való
magyar részvételről**

A nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló 2005. évi L. törvény 5. §-ának (2) bekezdése szerinti hatáskörömben eljárva, a környezetvédelmi és vízügyi miniszter és a külügyminiszter előterjesztése alapján

1. egyetértek azzal, hogy a határokat átlépő vízfolyások és nemzetközi tavak védelméről és használatáról szóló ENSZ EGB Egyezmény Résztes Felei Értekezlete 2006. november 20–22. közötti ülésén magyar küldöttség vegyen részt;

2. felhatalmazom a környezetvédelemért és vízgazdálkodásért felelős minisztert, hogy a magyar küldöttség vezetőjét és tagjait a külügyminiszterrel, illetve az érintett miniszterekkel egyetértésben kijelölje;

3. felhívom a külügyminisztert, hogy a küldöttség részére a részvételhez szükséges meghatalmazó okiratát adja ki.

Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök

A Kormányzati Koordinációs Bizottság határozata

A Kormányzati Koordinációs Bizottság 2/2006. (X. 13.) számú határozata

a katasztrófák elleni védekezés 2007. évre tervezett megelőzési, felkészülési feladataira és azok pénzügyi forrásigényére vonatkozó tervvel kapcsolatban

A Kormányzati Koordinációs Bizottság (KKB) a 2006. október 13-án megtartott ülésén az alábbi határozatot hozta:

1. A KKB megtárgyalta a katasztrófák elleni védekezés 2007. évre tervezett megelőzési, felkészülési feladataira és azok pénzügyi forrásigényére vonatkozó tervet, és az abban foglaltak megvalósulását támogatja.

2. A KKB felkéri a tárcák vezetőit és a pénzügyminisztert, hogy a tervben foglalt feladatokat és azok pénzügyi forrásigényét az adott tárca 2007. évi költségvetésének tervezése során vegye figyelembe.

Dr. Dsupin Ottó s. k.,
a KKB titkára

Dr. Lamperth Mónika s. k.,
a KKB elnöke

Miniszteri utasítások

A környezetvédelmi és vízügyi miniszter 22/2006. (K. V. Ért. 12.) KvVM utasítása

a környezetvédelmi és vízügyi miniszter felügyelete alá tartozó egyes szervek létszámcsökkentéséről

A Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium költségvetési fejezet felügyeletét ellátó szerv vezetőjeként az irányításom alá tartozó szervek működési költségeinek csökkentésével összefüggésben a szervek létszámának csökkentése érdekében a következő utasítást adom ki:

1. §

(1) Az utasítás a Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztériumra, továbbá az Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőségre, az Országos Meteorológiai Szolgálatra, a környezetvédelmi, termé-

szetvédelmi és vízügyi felügyelőségekre, a környezetvédelmi és vízügyi igazgatóságokra, a nemzeti park igazgatóságokra, valamint a Vízügyi Központ és Közgyűjteményekre, és a Fejlesztési Igazgatóságra terjed ki.

(2) A létszámcsökkentés végrehajtásához szükséges intézkedéseket jelen utasítás hatálybalépésével egyidejűleg kell megkezdeni, és legkésőbb 2006. november 21. napjáig a felmentéshez kapcsolódó intézkedéseket meg kell tenni.

(3) Amennyiben a szükséges intézkedés (2) bekezdésben megjelölt határidőben történő megkezdését, illetve végrehajtását akadályozó körülmény merül fel – különösen a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény 90. §-ában foglaltak szerint – az intézkedés végrehajtását az akadály megszűnését követően haladéktalanul meg kell kezdeni.

2. §

(1) A létszámcsökkentés mértékét jelen utasítás Melléklete állapítja meg.

(2) A köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény 17/B. § (1) bekezdésének alkalmazása szempontjából az utasítás kiadásának napján meglévő, megszüntetésre kerülő betöltetlen üres álláshelyek számát a Mellékletben meghatározott létszámcsökkentési kötelezettségből le kell vonni.

(3) A létszámcsökkentés végrehajtása során a rész munkaidős foglalkoztatást igénylő munkakör megszüntetését a törvényes munkaidő arányában történő teljesítésnek kell tekinteni (pl. napi 4 órás rész munkaidő esetén 0,5 fő).

(4) A létszámcsökkentést a hatályos jogszabályok munkajogi rendelkezéseinek betartásával kell végrehajtani.

(5) A Köztisztviselői Érdekegyeztető Tanácsban a Kormányzati és a Munkavállalói Oldal között 2006. július 5-én aláírt megállapodásban foglaltakat (Magyar Közlöny 2006. évi 88. szám) jelen utasítás végrehajtása során alkalmazni kell.

3. §

Az utasítás kiadmányozása napján* lép hatályba.

Dr. Persányi Miklós s. k.,
környezetvédelmi és vízügyi miniszter

* A kiadmányozás napja: 2006. november 17.

Melléklet a 22/2006. (K.V. Ért. 12.) KvVM utasításhoz

	Létszám- csökkentési kötelezettség	Létszámcsökken- és utáni engedé- lyezett létszám
Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium	40 fő	369 fő
Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség	10 fő	79 fő
Országos Meteorológiai Szolgálat	58 fő	212 fő
Környezetvédelmi, természetvédelmi és vízügyi felügyelőségek:		
Alsó-Tisza-vidéki Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség*	1 fő	136 fő
Dél-dunántúli Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség*	11 fő	159 fő
Észak-dunántúli Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség	20 fő	133 fő
Észak-magyarországi Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség	26 fő	139 fő
Felső-Tisza-vidéki Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség	31 fő	71 fő
Közép-dunántúli Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség	7 fő	159 fő
Közép-Tisza-vidéki Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség	28 fő	78 fő
Közép-Duna-völgyi Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség	14 fő	222 fő
Nyugat-dunántúli Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség	32 fő	78 fő
Tiszántúli Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség	8 fő	92 fő
Környezetvédelmi és vízügyi igazgatóságok:		
Alsó-Duna-völgyi Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság	0 fő	250 fő
Alsó-Tisza-vidéki Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság	0 fő	334 fő
Dél-dunántúli Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság	0 fő	185 fő
Észak-dunántúli Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság	0 fő	366 fő
Észak-magyarországi Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság	0 fő	388 fő
Felső-Tisza-vidéki Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság	0 fő	349 fő
Körös-vidéki Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság	0 fő	274 fő
Közép-dunántúli Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság	0 fő	344 fő
Közép-Tisza-vidéki Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság	0 fő	420 fő
Közép-Duna-völgyi Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság	0 fő	315 fő
Nyugat-dunántúli Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság	0 fő	225 fő
Tiszántúli Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság	0 fő	379 fő
Nemzeti park igazgatóságok:		
Aggteleki Nemzeti Park Igazgatóság	10 fő	69 fő
Balaton Nemzeti Park Igazgatóság	9 fő	64 fő
Bükki Nemzeti Park Igazgatóság	12 fő	78 fő
Duna-Dráva Nemzeti Park Igazgatóság	9 fő	58 fő
Duna-Ipoly Nemzeti Park Igazgatóság	9 fő	59 fő
Fertő-Hanság Nemzeti Park Igazgatóság	8 fő	49 fő
Hortobágyi Nemzeti Park Igazgatóság	12 fő	91 fő
Kiskunsági Nemzeti Park Igazgatóság	9 fő	64 fő
Körös-Maros Nemzeti Park Igazgatóság	8 fő	49 fő
Órségi Nemzeti Park Igazgatóság	5 fő	32 fő
Vízügyi Központ és Közgyűjtemények	0 fő	67 fő
Fejlesztési Igazgatóság	0 fő	84 fő

* Ideértve a kirendeltséget is [276/2005. (XII. 20.) Korm. r. Melléklet II. pont].

**A környezetvédelmi és vízügyi miniszter
23/2006. (K. V. Ért. 12.) KvVM
utasítása
a lobbisták fogadásának rendjéről**

A lobbitevékenységről szóló 2006. évi XLIX. törvényben (a továbbiakban: Ltv.) foglaltakra figyelemmel a következő utasítást adom ki:

Az utasítás hatálya

1. §

Az utasítás hatálya kiterjed:

- a) a Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium (a továbbiakban: Minisztérium) valamennyi szervezeti egységére,
- b) a környezetvédelmi és vízügyi miniszter (a továbbiakban: miniszter) irányítása alatt álló területi közigazgatási szervekre (környezetvédelmi, természetvédelmi és vízügyi felügyelőségek, nemzeti park igazgatóságok, környezetvédelmi és vízügyi igazgatóságok),
- c) az Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőségre (a továbbiakban: Főfelügyelőség),
- d) a Vízügyi Központ és Közgyűjteményekre (a továbbiakban: VKK),
- e) az Országos Meteorológiai Szolgálatra (a továbbiakban: OMSZ),
- f) a Minisztérium Fejlesztési Igazgatóságára [b)–f) pontok együtt: intézmények].

Koordináló szervezet

2. §

A Minisztériumot, illetve intézményeit érintő lobbitevékenység végzésével kapcsolatos adminisztrációs és koordinációs feladatokat az Miniszteri Kabinetiroda (a továbbiakban: Kabinetiroda) látja el.

A lobbitevékenységgel kapcsolatos feladatok

3. §

(1) Igazolvánnyal rendelkező lobbistával lobbitevékenységre vonatkozó kapcsolatot miniszter, államtitkár, valamint a feladatkörében szakállamtitkár, főigazgató, igazgató és főosztályvezető, továbbá a Kabinetiroda illetve az intézmény vezetőjének eseti megbízása alapján a Minisztérium, vagy az intézmény más vezetője (a továbbiakban: kapcsolattartásra jogosult fél) létesíthet.

(2) A lobbistákkal való kapcsolattartásra jogosultak nevét a Minisztérium, illetve intézménye honlapján közzé kell tenni.

(3) A Minisztérium vagy intézményének egyéb munkatársa a lobbitevékenységre utaló kezdeményezést köteles elutasítani és a kezdeményezésről feljegyzésben a kapcsolattartásra jogosult közvetlen vezetőjét, illetve a Kabinetiroda vezetőjét tájékoztatni. A tájékoztatást követően a kapcsolattartásra jogosult közvetlen vezető dönt a kapcsolatfelvétel esetleges elfogadásáról.

(4) A kapcsolattartásra jogosult fél legkésőbb 5 munkanapon belül tájékoztatja a lobbistát az érdemi kapcsolatfelvétel ajánlott módjáról, a személyes megbeszélés elfogadása esetén annak helyéről, idejéről és tervezett időtartamáról, illetve a személyes megbeszélés elutasítása esetén annak okairól.

(5) A lobbistával folytatott személyes kapcsolatfelvételtől írásos emlékeztetőt kell készíteni és azt a hivatalos iratokra vonatkozó szabályok szerint kell kezelni.

(6) Az emlékeztetőnek tartalmaznia kell:

- a) a személyes kapcsolatfelvétel időpontját,
- b) a személyes kapcsolatfelvétel tárgyát és célját (a lobbista javaslatát),
- c) a lobbista nevét (a lobbizigazolványa számát),
- d) a lobbista megbízóját,
- e) a lobbista által felhasznált eszközöket:
  - ea) személyes kapcsolatfelvétel (ideje, helyszíne, alkalom megjelölése, résztvevők pontos megjelölése),
  - eb) nyomtatott, tárgyi anyag felhasználása (pl. levelek, szakmai háttéranyagok, tudományos kiadványok, hatástanulmányok, kutatások, elemzések, javaslatok, demonstrációs eszközök),
  - ec) elektronikusan megkapott anyagok (pl. levelek, szakmai háttéranyagok, tudományos kiadványok, hatástanulmányok, kutatások, elemzések, javaslatok);
- f) az esetleg felajánlott, illetve elfogadott előnyt, ajánlást.

(7) Amennyiben a lobbista az Ltv.-ben foglaltakat megsértette, vagy a nyilvántartásban nem szereplő személy kísérel meg lobbitevékenységet folytatni, a kapcsolattartásra jogosult fél a tényállás összefoglaló leírását a rendelkezésre álló bizonyítékok egyidejű csatolásával azonnal megküldi a Kabinetirodának, mely haladéktalanul tájékoztatja a nyilvántartást vezető Központi Igazságügyi Hivatalt.

(8) A megkeresés elutasításának indokairól szóló levél, illetve a személyes kapcsolatfelvételtől készült emlékeztetőt a fogadó fél 5 munkanapon belül megküldi a Kabinetirodára.

(9) A Kabinetiroda a megküldött iratok alapján naprakész belső nyilvántartást vezet a lobbitevékenységgel kapcsolatban, figyelemmel a negyedévenkénti tájékoztatási kötelezettség teljesítésének tartalmi követelményeire.

(10) A Kabinetiroda a megküldött iratok alapján elkészíti, és megküldi a negyedévet követő hónap utolsó napjáig a nyilvántartást vezető szerv részére az Ltv. 30. § (4) bekezdése szerinti negyedéves tájékoztatót.

Záró rendelkezések

4. §

(1) Az utasítás a kiadmányozása napján* lép hatályba.

Dr. Persányi Miklós s. k.,
környezetvédelmi és vízügyi miniszter

* A kiadmányozás napja: 2006. december 5.

Felhívás

A Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium felhívása

a környezetvédelmi és vízügyi miniszter ágazatába tartozó szakképesítésekre vonatkozó Országos szakmai szakértői és Országos szakmai vizsgálónöki névjegyzékbe történő jelentkezésre

A közoktatásról szóló 1993. évi LXXIX. törvény 101. § (6) bekezdése, valamint a szakképzésről szóló 1993. évi LXXVI. törvény (a továbbiakban: szakképzési tv.) 5. § (2) bekezdés g) pontja alapján – figyelemmel az Országos szakértői, az Országos vizsgáztatási, az Országos szakmai szakértői és az Országos szakmai vizsgálónöki névjegyzékről, valamint a szakértői tevékenységről szóló 31/2004. (XI. 13.) OM rendeletre (a továbbiakban: rendelet) – nyilvános pályázati felhívást hirdetek

– az Országos szakmai szakértői és

– az Országos szakmai vizsgálónöki névjegyzékbe (a továbbiakban együtt: szakmai névjegyzék)

történő felvételre az Országos Képzési Jegyzékben [OKJ-ben, 1/2006. (II. 17.) OM r.] szereplő azon szakmacsoportok és szakképesítések vonatkozásában, amelyeknél a szakmai és vizsgáztatási követelményrendszer meghatározására a környezetvédelmi és vízügyi miniszter jogosult.

I.

Országos szakmai szakértői pályázatot az alábbi szakterületek megjelölésével lehet benyújtani:

– vízminőség-védelem	– levegőtisztaság-védelem	– kárelhárítás
– vízgazdálkodás	– talajvédelem	– környezetgazdálkodás
– vízellátás, csatornázás	– zaj- és rezgésvédelem	– hulladékgazdálkodás
– ökológia	– természetvédelem	

II.

A környezetvédelmi és vízügyi miniszter ágazatába tartozó szakképesítések.

A szakképesítés azonosító száma	A szakképesítés megnevezése
54 582 06	Vízépítő technikus
31 582 20	Vízútfűró
31 853 01	Csatornamű-kezelő
31 853 03	Fürdőüzemi gépész
31 851 01	Hulladékfelyvásárló

A szakképesítés azonosító száma	A szakképesítés megnevezése
33 853 01	Hulladéktelep-kezelő
54 850 01	Ipari környezetvédelmi technikus
54 850 02	Környezet- és természetvédelmi technikus
54 851 01	Települési környezetvédelmi technikus
52 853 02	Víz- és szennyvíztechnológus
31 853 05	Vízkárelhárító
31 853 06	Vízműkezelő
54 853 01	Vízügyi technikus

III.

A szakmai névjegyzékbe történő felvétel feltételei:

Az Országos szakmai névjegyzékbe az vehető fel, aki

- büntetlen előéletű és
- szakirányú pedagógus végzettséggel, vagy felsőfokú szakirányú végzettséggel, vagy felsőfokú iskolai végzettséggel és szakirányú szakképzettséggel,
- valamint tíz év gyakorlattal rendelkezik.

Az Országos szakmai szakértői névjegyzékbe történő felvétel feltétele, hogy a pályázó szakterületének elismert képviselője legyen.

A gyakorlati idő számításánál figyelembe vehető a megjelölt szakmacsoport, illetve szakképesítés oktatói feladataiban szerzett legalább tízéves szakmai gyakorlat, amely lehet oktatói vagy gyakorlatvezetői tevékenység, curriculum-fejlesztés, kutatómunka vagy más hasonló igazolt tevékenység.

A szakmai névjegyzékbe történő felvétellel kapcsolatos pályázat bármikor benyújtható a Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium Kutatási és Oktatási Osztályához (1011 Budapest, Fő utca 44-50). A pályázatok elbírálása évenként egy alkalommal – a 2006 december 20-ig beérkezett pályázatok figyelembevételével – december hónapban történik.

A szakmai névjegyzékbe való felvételi kérelmet külön pályázattal kell benyújtani mind a két névjegyzékre, illetőleg az Országos szakmai szakértői névjegyzék több szakmacsoportjára (OKJ 4.oszlop alapján 9., illetőleg 14. szakmacsoport). Az Országos szakmai vizsgaelnöki névjegyzék esetén több szakképesítésre egy pályázatot kell benyújtani.

Az Országos szakmai szakértői névjegyzékbe való felvételi kérelmet az 1. számú melléklet szerinti pályázati nyomtatványon, az Országos szakmai vizsgaelnöki névjegyzékbe való felvételi kérelmet a 2. számú melléklet szerinti pályázati nyomtatványon, a nyomtatványokon megjelölt mellékletekkel együtt kell benyújtani.

A szakképzési tv. 2. § (1) bekezdésének a) és b) pontjában meghatározott szakképzést folytató intézményben szakmai ellenőrzésben való közreműködésre és más szakértői tevékenységre (pl. pedagógiai szakmai mérések, átvilágítások, értékelések, elemzések készítése) az Országos szakmai szakértői névjegyzékbe felvett szakértők jogosultak.

A szakképzést folytató intézményben szakmai vizsgaelnöki teendők ellátásával az Országos szakmai vizsgaelnöki névjegyzékbe felvett személyek bizhatók meg.

1. számú melléklet a KvVM felhíváshoz

Pályázati adatlap
a KvVM Országos szakmai szakértői névjegyzékbe történő felvételhez

az oktatási miniszternek az Országos szakértői és az Országos vizsgáztatási, az Országos szakmai szakértői és az Országos szakmai vizsgálónöki névjegyzékről, valamint a szakértői tevékenységről szóló 31/2004. (XI. 13.) OM rendelet szerint

Személyi adatok:

Név: .....

Leánykori név: .....

Anyja neve: .....

Születési hely, idő: .....

Lakcím: .....

Telefon: ..... e-mail: .....

Munkahely neve, címe: .....

Telefon: ..... e-mail: .....

A nyilvántartásba vételhez az alábbi:

Szakterület: .....

Szakmacsoportot: .....

Szakképesítést: .....

jelölöm meg.

Dátum:.....

.....
aláírás**A pályázat tartalmazza:**

- részletes szakmai önéletrajzot,
- a szakmai tevékenység – ennek kertében a szakterületen végzett kutató-, fejlesztőmunka, tudományos tevékenység – leírását.

A pályázathoz csatolni kell:

- erkölcsi bizonyítványt,
- a szakirányú pedagógusvégzettséget, vagy felsőfokú szakirányú végzettséget vagy felsőfokú iskolai végzettséget és szakirányú szakképzettséget tanúsító oklevél hiteles másolatát,
- a tíz év szakmai gyakorlati idő meglétét tanúsító igazolást,
- a jelentkező szakmai tevékenységét értékelő – legalább két – szakmai ajánlást,
- a jelentkező által írt könyvek, cikkek, tanulmányok jegyzékét,
- a bírálati díjról szóló befizetési csekk másolatát. [A bírálati díjat a KvVM 10032000-01468216-00000000 számlaszámra kell befizetni. A bírálati díj összege a pályázat, illetve a kérelem benyújtásakor érvényes kötelező legkisebb munkabér (minimálbér) 10 százaléka, pályázonként, kérelmenként.]

Megjegyzés: Aki a nyilvántartásban szereplő adatok új szakmacsoportok, szakképesítések szerinti kiegészítését kéri, a kiegészítésre vonatkozó kérelemre a nyilvántartásba vételre vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni.

2. számú melléklet a KvVM felhíváshoz

Pályázati adatlap
a KvVM Országos szakmai vizsgaelnöki névjegyzékbe történő felvételhez

az oktatási miniszternek az Országos szakértői és az Országos vizsgáztatási, az Országos szakmai szakértői és az Országos szakmai vizsgaelnöki névjegyzékről, valamint a szakértői tevékenységről szóló 31/2004. (XI. 13.) OM rendelet szerint

Személyi adatok:

Név: .....

Leánykori név: .....

Anyja neve: .....

Születési hely, idő: .....

Lakcím: .....

Telefon: ..... e-mail: .....

Munkahely neve, címe: .....

Telefon: ..... e-mail: .....

A nyilvántartásba vételhez az alábbi:

Szakmacsoportot: .....

Szakképesítést: .....

jelölöm meg.

Dátum:.....

.....
aláírás**A pályázat tartalmazza:**

- részletes szakmai önéletrajzot,
- a szakmai tevékenység – ennek keretében a szakterületen végzett kutató-, fejlesztőmunka, tudományos tevékenység – leírását.

A pályázathoz csatolni kell:

- erkölcsi bizonyítványt,
- a szakirányú pedagógusvégzettséget, vagy felsőfokú szakirányú végzettséget vagy felsőfokú iskolai végzettséget és szakirányú szakképzettséget tanúsító oklevél hiteles másolatát,
- a tíz év szakmai gyakorlati idő meglétét tanúsító igazolást,
- a jelentkező szakmai tevékenységét értékelő – legalább két – szakmai ajánlást,
- a bírálati díjról szóló befizetési csekk másolatát. [A bírálati díjat a KvVM 10032000-01468216-00000000 számlaszámra kell befizetni. A bírálati díj összege a pályázat, illetve a kérelem benyújtásakor érvényes kötelező legkisebb munkabér (minimálbér) 10 százaléka, pályázonként, kérelmenként.]

Megjegyzés: Aki a nyilvántartásban szereplő adatok új szakmacsoportok, szakképesítések szerinti kiegészítését kéri, a kiegészítésre vonatkozó kérelemre a nyilvántartásba vételre vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni.

3. számú melléklet a KvVM felhíváshoz

Pályázati adatlap
a KvVM Országos szakmai szakértői névjegyzékben való nyilvántartás meghosszabbítására

az oktatási miniszternek az Országos szakértői és az Országos vizsgáztatási, az Országos szakmai szakértői és az Országos szakmai vizsgálónöki névjegyzékről, valamint a szakértői tevékenységről szóló 31/2004. (XI. 13.) OM rendelet szerint

Személyi adatok:

Név: .....

Leánykori név: .....

Anyja neve: .....

Születési hely, idő: .....

Lakcím: .....

Telefon: ..... e-mail: .....

Munkahely neve, címe: .....

Telefon: ..... e-mail: .....

A névjegyzékben

– a nyilvántartásba vétel ideje: .....

– a jegyzék megjelölése: .....

– a szakterület, szakmacsoport és a szakképesítés megnevezése: .....

Dátum:.....

.....
aláírás

KÖZLÖNY

A kérelemhez csatolni kell:

- a nyilvántartásba vétel óta végzett szakmai, illetve szakértői tevékenység ismertetését,
- azoknak az okleveleknek, bizonyítványoknak és tanúsítványoknak a hiteles másolatát, amelyekkel igazolni lehet a 12. § (2) bekezdésben előírt továbbképzésben való részvételt,
- azoknak az okleveleknek, bizonyítványoknak és tanúsítványoknak a hiteles másolatát, amelyekkel igazolni lehet a tevékenység folytatásához szükséges ismeretek elsajátítását, amennyiben ezeket korábban nem nyújtották be,
- a bírálati díjról szóló befizetési csekk másolatát. [A bírálati díjat a KvVM 10032000-01468216-00000000 számlaszámra kell befizetni. A bírálati díj összege a pályázat, illetve a kérelem benyújtásakor érvényes kötelező legkisebb munkabér (minimálbér) 10 százaléka, pályázatonként, kérelmenként.]

4. számú melléklet a KvVM felhíváshoz

Pályázati adatlap
a KvVM Országos szakmai vizsgaelnöki névjegyzékben való nyilvántartás meghosszabbítására

az oktatási miniszternek az Országos szakértői és az Országos vizsgáztatási, az Országos szakmai szakértői és az Országos szakmai vizsgaelnöki névjegyzékről, valamint a szakértői tevékenységről szóló 31/2004. (XI. 13.) OM rendelet szerint

Személyi adatok:

Név: .....

Leánykori név: .....

Anyja neve: .....

Születési hely, idő: .....

Lakcím: .....

Telefon: ..... e-mail: .....

Munkahely neve, címe: .....

Telefon: ..... e-mail: .....

A névjegyzékben

– a nyilvántartásba vétel ideje: .....

– a jegyzék megjelölése: .....

– a szakmacsoport és a szakképesítés megnevezése: .....

Dátum:.....

.....
aláírás

KÖZLÖNY

A kérelemhez csatolni kell:

- a nyilvántartásba vétel óta végzett szakmai, illetve szakértői tevékenység ismertetését,
- azoknak az okleveleknek, bizonyítványoknak és tanúsítványoknak a hiteles másolatát, amelyekkel igazolni lehet a 12. § (2) bekezdésben előírt továbbképzésben való részvételt,
- azoknak az okleveleknek, bizonyítványoknak és tanúsítványoknak a hiteles másolatát, amelyekkel igazolni lehet a tevékenység folytatásához szükséges ismeretek elsajátítását, amennyiben ezeket korábban nem nyújtották be,
- a bírálati díjról szóló befizetési csekk másolatát. [A bírálati díjat a KvVM 10032000-01468216-00000000 számlaszámra kell befizetni. A bírálati díj összege a pályázat, illetve a kérelem benyújtásakor érvényes kötelező legkisebb munkabér (minimálbér) 10 százaléka, pályázonként, kérelmenként.]

5. számú melléklet a KvVM felhíváshoz

Nyilatkozat

A személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény 3. § (1) bekezdés a) pontja, valamint az Országos szakértői és az Országos vizsgáztatási, az Országos szakmai szakértői és az Országos szakmai vizsgálónöki névjegyzékről, valamint a szakértői tevékenységről szóló 31/2004. (XI. 13.) OM rendelet alapján hozzájárulok ahhoz, hogy az Országos szakmai szakértői és/vagy az Országos szakmai vizsgálónöki névjegyzékben szereplő adataim:

- név;
- lakóhely, tartózkodási hely címe, telefon, fax, e-mail cím;
- szakterület megnevezése szakértő esetében;
- szakmacsoport, szakképesítés megnevezése;
- a vizsgálónöki tevékenység jogosultságának időpontja

közleményben kiadásra kerüljenek.

Budapest, 2006. ....

.....
aláírás
név, lakcím

Közlemények

A RECYCLOMED Gyógyszeripari Csomagolási Hulladék Hasznosítását Koordináló Kht. közleménye

a 2007. január 1-jétől érvényes hasznosítási díjakról

Anyagfajták	KT-kód	2005-től TERMÉKDÍJ az 1995. évi LVI. törvény alapján (Ft/kg)	RECYCLOMED Kht. hasznosítási díjai (Ft/kg)
Műanyag	41920	36	18, 10
Papír és karton	43920	16	8, 80
Fém (kivéve alumínium)	44820	13	3, 80
Alumínium	44120	16	4, 50
Fa	45920	16	6, 70
Üveg	47920	6	3, 10
Társított / Kompozitok	48920	44	21, 50
Egyéb	49920	44	21, 50

A hasznosítási díjak megállapítása a Tanácsadó Testület teljes ülésén egyhangú döntés alapján történt.

RECYCLOMED Gyógyszeripari Csomagolási Hulladék Hasznosítását Koordináló Kht.
1134 Budapest, Lehel u. 11.

Bejegyezve: Fővárosi Bíróság, mint Cégbíróságnál Cg. 01-14-000510 szám alatt.

**Az Országos Tisztifőorvosi Hivatal Országos
Gyógyhelyi és Gyógyfürdőügyi Főigazgatóságának
33/2006. (EüK. 21.) Gyf.**

közleménye

**Somogyvár K-4 OKK számú kút vizének elismert
ásványvíz megnevezését engedélyező határozat
módosításáról**

Az Országos Tisztifőorvosi Hivatal Országos Gyógyhelyi és Gyógyfürdőügyi Főigazgatósága az Eastar Kft. (7400 Kaposvár, Fő u. 25.) tulajdonában álló és a Fonte Viva Kft. üzemeltetésében működő **Somogyvár K-4 OKK számú** kút vizének belső, **palackozási** célú felhasználásban a „Fonte Verde” elnevezés helyett a „**VERDE**” természetes ásványvíz megnevezés használatát engedélyezte (349-7/Gyf/2006.).

**Az Országos Tisztifőorvosi Hivatal Országos
Gyógyhelyi és Gyógyfürdőügyi Főigazgatóságának
34/2006. (EüK. 21.) Gyf.**

közleménye

**Dombóvár B-78 OKK számú kút vize számára
természetes ásványvíz megnevezés használatának
engedélyezéséről**

Az Országos Tisztifőorvosi Hivatal Országos Gyógyhelyi és Gyógyfürdőügyi Főigazgatósága a Dasser B 42 Kft. (7200 Dombóvár, Bajcsy-Zsilinszky u. 8.) tulajdonában álló **Dombóvár B-78 OKK számú** kút vizének belső, **palackozási** célú felhasználásban a **természetes ásványvíz** megnevezés használatát engedélyezte (356-2/Gyf/2006.).

**Az Országos Tisztifőorvosi Hivatal Országos
Gyógyhelyi és Gyógyfürdőügyi Főigazgatóságának
35/2006. (EüK. 21.) Gyf.**

közleménye

**Nyíregyháza B-585 OKK számú kút vize számára
gyógyvíz megnevezés használatának
engedélyezéséről**

Az Országos Tisztifőorvosi Hivatal Országos Gyógyhelyi és Gyógyfürdőügyi Főigazgatósága a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Önkormányzat Jósza András Megyei Kórház üzemeltetésében működő **Nyíregyháza B-585 OKK számú** kút vizének **külső** (fürdési célú) felhasználásánál – „**Jósza Gyógyvíz**” elnevezéssel – a **gyógyvíz** megnevezés használatát engedélyezte (244/Gyf/2006.).

**Az Országos Tisztifőorvosi Hivatal Országos
Gyógyhelyi és Gyógyfürdőügyi Főigazgatóságának
36/2006. (EüK. 21.) Gyf.**

közleménye

**Tiszaörs K-18 OKK számú kút vize számára gyógyvíz
megnevezés használatának engedélyezéséről**

Az Országos Tisztifőorvosi Hivatal Országos Gyógyhelyi és Gyógyfürdőügyi Főigazgatósága a **Tiszaörs Község Önkormányzata** (5362 Tiszaörs, Hősök tere 5.) fenntartásában és a Tiszaörs Fürdő 2004 Kft. (5362 Tiszaörs, Bacsó Béla út 42.) üzemeltetésében működő Tiszaörs K-18 OKK számú kút vizének **külső** (fürdési célú) felhasználásánál – „**Tiszaörsi Gyógyvíz**” elnevezéssel – a **gyógyvíz** megnevezés használatát engedélyezte (299/Gyf/2006.).

**Az Országos Tisztifőorvosi Hivatal Országos
Gyógyhelyi és Gyógyfürdőügyi Főigazgatóságának
37/2006. (EüK. 21.) Gyf.**

közleménye

**Máriapócs K-51 OKK számú kút vizének elismert
ásványvíz megnevezését engedélyező határozat
módosításáról**

Az Országos Tisztifőorvosi Hivatal Országos Gyógyhelyi és Gyógyfürdőügyi Főigazgatósága a **Máriapócs Város Önkormányzata** (4326 Máriapócs, Kossuth tér 1.) tulajdonában álló és üzemeltetésében működő **Máriapócs K-51 OKK számú** kút vizének **külső** (fürdési) célú felhasználásban – „**Szent János víz**” elnevezéssel – a **gyógyvíz** megnevezés használatát engedélyezte (263/Gyf/2006.).

**Az Országos Tisztifőorvosi Hivatal Országos
Gyógyhelyi és Gyógyfürdőügyi Főigazgatóságának
38/2006. (EüK. 21.) Gyf.**

közleménye

**Szeged B-384 OKK számú kút vizét gyógyvízzé
minősítő határozat visszavonásáról**

Az Országos Tisztifőorvosi Hivatal Országos Gyógyhelyi és Gyógyfürdőügyi Főigazgatósága a Szegedi Hőszolgáltató Kft. (6724 Szeged, Vág u. 4.) által üzemeltetett **Szeged B-384 OKK számú** kút vizét gyógyvízzé minősítő **364/Gyf/1968.** számú **határozatot visszavonja** (366/Gyf/2006.).

Az Országos Tisztifőorvosi Hivatal Országos Gyógyhelyi és Gyógyfürdőügyi Főigazgatóságának 39/2006. (EüK. 21.) Gyf. közleménye

Bicske K-40 OKK számú kút vize számára természetes ásványvíz megnevezés használatának engedélyezéséről

Az Országos Tisztifőorvosi Hivatal Országos Gyógyhelyi és Gyógyfürdőügyi Főigazgatósága a Vivien Ásványvíz és Üdítőital Zrt. (1122 Budapest, Maros u. 27.) tulajdonában álló **Bicske K-40 OKK számú** kút vizének belső, **palackozási** célú felhasználásában – „VIVIEN” – elnevezéssel a **természetes ásványvíz** megnevezés használatát továbbra is engedélyezte (401-4/Gyf/2006.).

Az Országos Tisztifőorvosi Hivatal Országos Gyógyhelyi és Gyógyfürdőügyi Főigazgatóságának 40/2006. (EüK. 21.) Gyf. közleménye

Visegrádi Rehabilitációs Szakkórház számára gyógyfürdő megnevezés használatának engedélyezéséről

Az Országos Tisztifőorvosi Hivatal Országos Gyógyhelyi és Gyógyfürdőügyi Főigazgatósága a **Budapest Főváros Önkormányzata (1052 Budapest, Városháza u. 9–11.)** fenntartásában lévő Visegrádi Rehabilitációs Szakkórház (2026 Visegrád, Gizella-telep) számára – „**Visegrádi Rehabilitációs Szakkórház és Gyógyfürdő**” elnevezéssel – a gyógyfürdő intézmény megnevezés használatát engedélyezte (73-9/Gyf/2006.).

A gyógyfürdőt a gyógyászati ellátás szempontjából **körzeti** kategóriába sorolta.

Az Országos Tisztifőorvosi Hivatal Országos Gyógyhelyi és Gyógyfürdőügyi Főigazgatóságának 41/2006. (EüK. 21.) Gyf. közleménye

hévízi Hotel Aquamarin számára gyógyszálló megnevezés használatát engedélyező határozat módosításáról

Az Országos Tisztifőorvosi Hivatal Országos Gyógyhelyi és Gyógyfürdőügyi Főigazgatósága **Hévíz Város Ön-**

kormányzata (8380 Hévíz, Kossuth L. u. 1.) tulajdonában álló **Hotel Aquamarin Gyógyszálló** (8380 Hévíz, Honvéd u. 14.) számára „Hotel Aquamarin Gyógyszálló” elnevezés **helyett** a „**Hévíz Gyógyszálló**” megnevezés használatát engedélyezte (466/Gyf/2006.).

Az Országos Tisztifőorvosi Hivatal Országos Gyógyhelyi és Gyógyfürdőügyi Főigazgatóságának 42/2006. (EüK. 21.) Gyf. közleménye

Akaszto K-110 OKK számú kút vizének elismert ásványvíz megnevezését engedélyező határozat módosításáról

Az Országos Tisztifőorvosi Hivatal Országos Gyógyhelyi és Gyógyfürdőügyi Főigazgatósága a Magyar Ásványvíz zRt. (1045 Budapest, Berda József u. 52.) tulajdonában és üzemeltetésében lévő **Akaszto K-110 OKK számú** kút vizének belső, **palackozási** célú felhasználásban a „Viktória” elnevezés **helyett** a „**VIKTORIA**” **természetes ásványvíz** megnevezés használatát engedélyezte (367/Gyf/2006.).

Az Országos Tisztifőorvosi Hivatal Országos Gyógyhelyi és Gyógyfürdőügyi Főigazgatóságának 43/2006. (EüK. 21.) Gyf. közleménye

hévízi Hotel Carbona számára gyógyszálló megnevezés használatát engedélyező határozat módosításáról

Az Országos Tisztifőorvosi Hivatal Országos Gyógyhelyi és Gyógyfürdőügyi Főigazgatósága Hotel Carbona Rt. (8380 Hévíz, Attila u. 1.) tulajdonában álló Hotel Carbona Gyógyszálloda (8380 Hévíz, Attila u. 1.) számára „Hotel Carbona Gyógyszálloda” elnevezés **helyett** a „**NaturMed Hotel Carbona Gyógy- és Wellness Szálloda**” megnevezés használatát engedélyezte (316/Gyf/2006.).

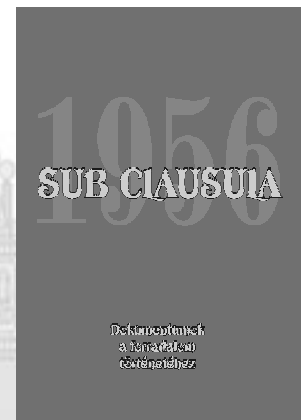
**A Magyar Hivatalos Közlönykiadó
megjelentette**

DR. GECSÉNYI LAJOS, a történettudományok kandidátusa
és DR. MÁTHÉ GÁBOR, az állam- és jogtudományok kandidátusa
szerkesztésében

**SUB CLAUSULA
1956**

Dokumentumok a forradalom történetéhez

című könyvét.

Mi és hogyan történt 1956 őszén? Miként roppant meg fokozatosan a diktatúra az októberig vezető hónapok során, mit tettek és mit akartak a forradalom vezetői, miközben az utcákon már a tankok dübörögtek és a fegyverek ropogtak? És mit tettek a nagyhatalmak, melyek közül az egyik birodalma sáncait védte, a többi pedig az együtt érző kívülállás paravánja mögül figyelte a példátlan bátorsággal vállalt harcot és bukást. Hiteles választ a kérdések láncolatára aligha adhat más, mint a korabeli források tanúsága.

Ez indította a kötet szerkesztőit arra, hogy az 50. évforduló előestéjén mindabból, amit fontosnak tartanak, a forradalom előzményeit, az odáig vezető utat, majd a hősi küzdelem háttérében folyó hazai és nemzetközi tárgyalásokat, döntéseket, értékeléseket illetően, egy kötetbe gyűjtve a történelemtudomány szabályai szerint ismét közzétegyék. Magyar, orosz, angol, amerikai, osztrák levéltárak anyagából válogattak, és használták az elsődleges közlés helyének megjelölésével az eddigi publikációkat is. Olyan gyűjtemény jött így létre, amely, ha nem is hiánytalanul, de meghatározó elemeiben átfogja 1956 történetét.

A kötet 768 oldal terjedelmű, ára **6594 forint** áfával.

Példányonként megvásárolható a Közlönykiadó Jogi Könyvesboltjában (1085 Budapest, Somogyi B. u. 6. Tel./fax: 318-8411), valamint a Budapest VII., Rákóczi út 30. (bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán) szám alatti Közlöny Centrumban (tel.: 321-5971, fax: 321-5275, e-mail: kozlonycentrum@mhk.hu), illetve megrendelhető a kiadó ügyfélszolgálatán (fax: 318-6668, 338-4746, e-mail: kozlonybolt@mhk.hu) vagy a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen.

MEGRENDELÉS

Megrendelem a

**SUB CLAUSULA
1956**

Dokumentumok a forradalom történetéhez

című, 768 oldal terjedelmű kiadványt

(ára: **6594 Ft** áfával) ..... példányban, és kérem, juttassák el alábbi címemre:

A megrendelő (cég) neve: .....

Címe (város, irányítószám): .....

Utca, házzszám: .....

Ügyintéző neve, telefonszáma: .....

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül átutaljuk a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára vagy postai úton a fenti címre.

Keltezés: .....

.....
cégszerű aláírás

A Magyar Hivatalos Közlönykiadó
megjelentette a Közlöny Könyvek sorozatának újabb köteteként a

**A POLGÁRI PERRENDTARTÁSRÓL SZÓLÓ
1952. évi III. TÖRVÉNY MAGYARÁZATA I-III.**

című könyvet.

A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) e magyarázata elkészítésének fontos szempontja volt, hogy ne csak a jogászi szakma gyakorlói, de a laikus jogkereső közönség számára is megfelelően forgatható kiadvány készüljön el. Elegendő arra gondolni, hogy a polgári igazságszolgáltatásban az elmúlt másfél évtizedben – a rendszerváltást követően a bírósághoz fordulás emberi és alkotmányos jogával élő polgároknak köszönhetően – jelentősen megnövekedett mind a peres, mind a nemperes ügyek száma, és új pertípusok (mint a közigazgatási perek vagy a társasági perek) keletkeztek.

A kommentár – amelynek szerzői nemcsak oktatják, de a gyakorlatban is jól ismerik a polgári eljárás szabályait – célja, hogy a folyamatosan módosuló, és egyre gazdagodó bírósági gyakorlattal értelmezett, illetve egyre több európai uniós szabályt felvonultató Pp. szabályait közérthető formában mutassa be.

A Polgári perrendtartás magyarázata – a törvény fejezeteit követve – három kötetre tagolódik. A kiadvány egyenlő súlyt helyez az egyes rendelkezések értelmezésére és magyarázatára, az elméleti alapokra, valamint a bírósági gyakorlat bemutatására, hogy e három pillérre helyezve a lehető legteljesebb képet mutassa be az élő polgári eljárásjogról.

Az 1544 oldal terjedelmű, háromkötetes kiadvány ára **4893 Ft** áfával.

Példányonként megvásárolható a Közlönykiadó Jogi Könyvesboltjában (1085 Budapest, Somogyi B. u. 6. Tel./fax: 318-8411), valamint a Budapest VII., Rákóczi út 30. (bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán) szám alatti Közlöny Centrumban (tel.: 321-5971, fax: 321-5275, e-mail: kozlonycentrum@mhk.hu), illetve megrendelhető a kiadó ügyfélszolgálatán (fax: 318-6668, 338-4746, e-mail: kozlonybolt@mhk.hu) vagy a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen.

MEGRENDELÉS

Megrendelem a

**A POLGÁRI PERRENDTARTÁSRÓL SZÓLÓ
1952. évi III. TÖRVÉNY MAGYARÁZATA I-III.**

című, 1544 oldal terjedelmű háromkötetes kiadványt.

(ára: **4893 Ft** áfával) ..... példányban, és kérem juttassák el alábbi címemre:

A megrendelő (cég) neve: .....

Címe (város, irányítószám): .....

Utca, házsám: .....

Ügyintéző neve, telefonszáma: .....

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül átutaljuk a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára vagy postai úton a fenti címre.

Keltezés: .....

.....

cégszerű aláírás

5 érvünk van:

hivatalos és hiteles
jogszabályszovegek

hasznos kiegészítők
(pl. iratmintatár)

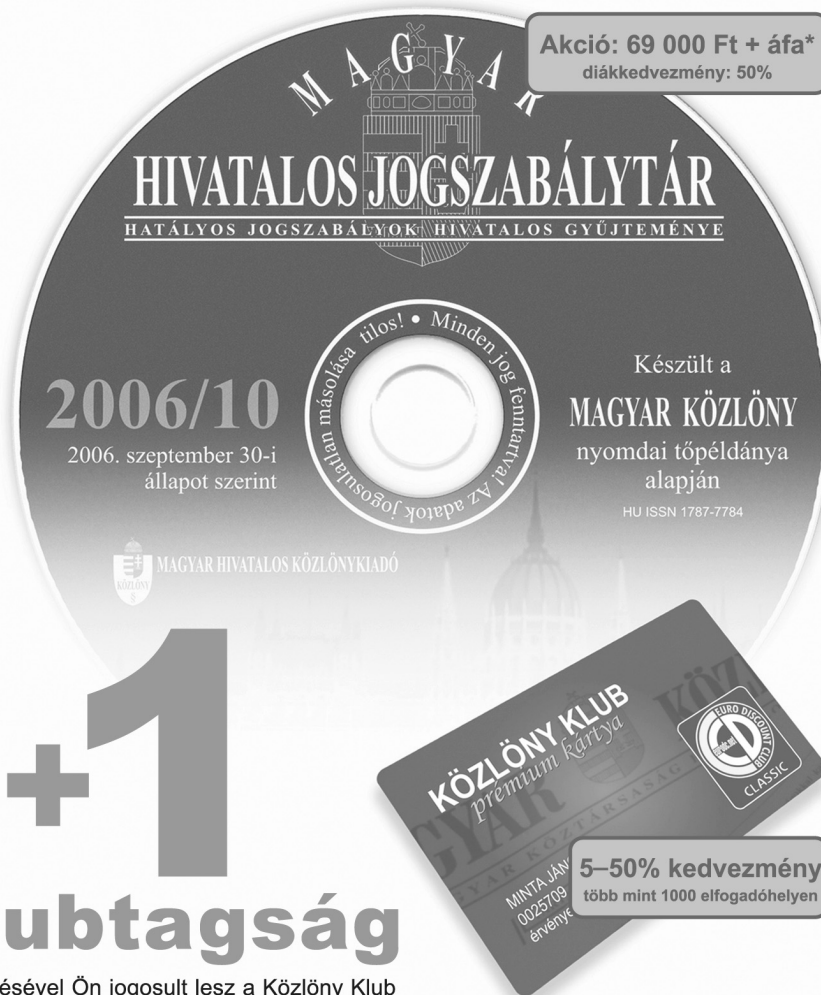
rendszeresen
aktualizált
kommentárok

megújult, gyors
keresőprogram

online frissítés
naponta

+1 klubtagság

Előfizetésével Ön jogosult lesz a Közlöny Klub névre szóló prémium kártyájára, amellyel nem csak a Magyar Hivatalos Közlönykiadó boltjaiban részesül azonnali árkedvezményben, hanem az Euro Discount Club partnercégeinél is országszerte.

Akció: 69 000 Ft + áfa*
diákkedvezmény: 50%

 www.mhk.hu
06 (80) 200-723

- Előfizetem a **Hivatalos Jogszabálytár** önálló változatát egy évre ..... példányban. Előfizetési periódus: 2007. január–december. 2007. évi kedvezményes előfizetési díj: **69 000 Ft + áfa**, rendszerbe lépési díj nincs. Többfelhasználós hálózati verzióinkról kérjük, érdeklődjön zöldszámunkon!

- Igénybe kívánom venni a diákok részére fenntartott 50% kedvezményt. Diákigazolvány sorszáma: .....

Név, cím: .....

Ügyintéző, telefon: .....

Kézbesítési cím és név: .....

Dátum: ..... Cégszerű aláírás: .....

*Ajánlatunk a 2006. december 31-ig beérkezett új, éves előfizetésekre vonatkozik.

Kérjük, hogy a szelvényt a Magyar Hivatalos Közlönykiadó **1394 Budapest 62, Pf. 361** postacímére, illetve a **266-8906-os** vagy a **266-5190-es** faxszámra küldje vissza. Megrendelését feladhatja a www.mhk.hu honlapon vagy a jogszabalytar@mhk.hu e-mail címen is.

Ha a Közlöny Klub tagságra és az azzal járó kedvezménykártyára nem tart igényt, jelezze itt:

Tisztelt Előfizetők!

Tájékoztatjuk Önöket, hogy a kiadónk terjesztésében levő lapokra és elektronikus kiadványokra szóló előfizetésüket folyamatosnak tekintjük. Csak akkor kell változást bejelenteniük a 2007. évre vonatkozó előfizetésre, ha a példányszámot, esetleg a címlistát módosítják, vagy új lapra szeretnének előfizetni (pontos szállítási, név- és utca cím-megjelöléssel). Az esetleges módosítást szíveskedjenek levélben vagy faxon megküldeni. Felhívjuk szíves figyelmüket, hogy a lapszállításról kizárólag az előfizetési díj beérkezését követően intézkedünk. Fontos, hogy az előfizetési díjakat a megadott 10300002-20377199-70213285 sz. számlára utalják, illetve a kiadó által kiküldött készpénz-átutalási megbízáson fizessék be.

Készpénzes befizetés kizárólag a Magyar Hivatalos Közlönykiadó ügyfélszolgálatán (1085 Budapest, Somogyi B. u. 6.) lehetséges. (Levelcím: Magyar Hivatalos Közlönykiadó, 1394 Budapest, 62. Pf. 357. Fax: 318-6668).

A 2007. évi előfizetési díjak

(Az árak az áfát tartalmazzák.)

Magyar Közlöny	99 792 Ft/év	Környezetvédelmi és Vízügyi Értesítő	15 120 Ft/év
Hivatalos Értesítő	15 372 Ft/év	Közlekedési Értesítő	24 696 Ft/év
Határozatok Tára	22 932 Ft/év	Kulturális Közlöny	18 900 Ft/év
Önkormányzatok Közlönye	5 544 Ft/év	Külgazdasági Értesítő	20 160 Ft/év
Az Alkotmánybíróság Határozatai	18 900 Ft/év	Munkaügyi Közlöny	15 372 Ft/év
Bányászati Közlöny	4 788 Ft/év	Oktatási Közlöny	21 924 Ft/év
Belügyi Közlöny	25 452 Ft/év	Pénzügyi Közlöny	30 492 Ft/év
Egészségbiztosítási Közlöny	22 176 Ft/év	Sportértesítő	5 040 Ft/év
Egészségügyi Közlöny	27 720 Ft/év	Statisztikai Közlöny	13 104 Ft/év
Ellenőrzési Figyelő	3 528 Ft/év	Szociális Közlöny	15 624 Ft/év
Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Értesítő	18 396 Ft/év	Turisztikai Értesítő	11 844 Ft/év
Gazdasági Közlöny	23 436 Ft/év	Ügyvétségi Közlöny	6 552 Ft/év
Hírközlési Értesítő	6 552 Ft/év	Nemzeti Kulturális Alap Hírlevele	5 040 Ft/év
Honvédelmi Közlöny	18 648 Ft/év	Pénzügyi Szemle	19 908 Ft/év
Igazságügyi Közlöny	15 876 Ft/év	L'udové noviny	3 780 Ft/év
Jogtanácsadó	6 804 Ft/év	Neue Zeitung	4 788 Ft/év

Cégek Közlöny CD

A **Cégek Közlöny** hatályos és hiteles céginformációs – az üzleti életben részt vevők számára nélkülözhetetlen, naprakész – adatbázisát tartalmazó, heti rendszerességgel megjelenő lap formátuma 2007. október 1-jétől várhatóan megújul. Erre tekintettel a CD a 2007. évben január 1-jétől szeptember 30-ig fizethető elő. A háromnegyed éves előfizetés díja a 20%-os áfával: 106 272 Ft.

Közbeszerzési Értesítő

A hetente több száz, minden szakterületre kiterjedő közbeszerzési felhívás részletes leírását és feltételeit tartalmazó **Közbeszerzési Értesítő** című hivatalos lap révén az előfizetők a leggyorsabban, autentikus forrásból értesülhetnek a pályázatokról. Az Értesítő – a tervezett formátumváltás miatt – a 2007. évben fél évre fizethető elő. A fél éves előfizetés díja áfával: 55 062 Ft.

A HIVATALOS JOGSZABÁLYTÁR (CD)

hatályos jogszabályok hivatalos számítógépes gyűjteményének 2007. évi éves előfizetési díjai:

(Áraink az áfát nem tartalmazzák.)

Önálló változat	72 000 Ft	25 munkahelyes hálózati változat	260 000 Ft
5 munkahelyes hálózati változat	130 000 Ft	50 munkahelyes hálózati változat	340 000 Ft
10 munkahelyes hálózati változat	160 000 Ft	100 munkahelyes hálózati változat	590 000 Ft

2006. december 31-ig történő 2007. évi teljes éves előfizetés esetén az önálló változat díja: 69 000 Ft.

Az EU-JOGSZABÁLYTÁR (CD)

Az Európai Unió Jogszabályai gyűjteményének 2007. évi éves előfizetési díja

(Áraink az áfát nem tartalmazzák.)

Önálló változat	72 000 Ft	25 munkahelyes hálózati változat	260 000 Ft
5 munkahelyes hálózati változat	130 000 Ft	50 munkahelyes hálózati változat	340 000 Ft
10 munkahelyes hálózati változat	160 000 Ft	100 munkahelyes hálózati változat	590 000 Ft

Facsimile Magyar Közlöny. A hivatalos lap 2006-os évfolyama jelenik meg CD-n az eredeti külalak megőrzésével, de könnyen kezelhetően. Ár: 12 000 Ft + áfa.

KÖRNYEZETVÉDELMI ÉS VÍZÜGYI ÉRTESÍTŐ

A Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium hivatalos lapja

Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

A szerkesztésért felelős: dr. Dombi Éva, 1011 Budapest, Fő utca 44–50. Telefon: 457-3311.

Kiadja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó (1085 Budapest, Somogyi B. u. 6.). Felelős kiadó: dr. Kodala László elnök-vezérigazgató.

Előfizetésben terjeszti a Magyar Hivatalos Közlönykiadó a Fő utca Rt. közreműködésével. Telefon/fax: 266-6567.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó ügyfélszolgálatán (fax: 318-6668, 338-4746,

e-mail: kozlonybolt@mhk.hu) vagy a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen,

1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62. Pf. 357.

Információ: tel./fax: 317-9999, 266-9290/245, 357 mellék.

Példányonként megvásárolható a Budapest VII., Rákóczi út 30. (bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán) szám alatti

Közlöny Centrumban (tel.: 321-5971, fax: 321-5275, e-mail: kozlonycentrum@mhk.hu).

2006. évi éves előfizetési díj: 13 608 Ft áfával. Egy példány ára: 1218 Ft áfával. A 2007. évi éves előfizetési díj: 15 120 Ft áfával.

A kiadó az előfizetési díj év közbeni emelésének jogát fenntartja.

HU ISSN 1786–2396

Formakészítés: SPRINT Kft.

06.3956 – Nyomja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó Lajosmizsei Nyomdája. Felelős vezető: Burján Norbert vezérigazgató-helyettes.

